

ПЕТЪР ДЪНОВ

О, ГОСПОДИ!

Молитвата

СЪДЪРЖАНИЕ

Защо се молим/	5
Стани ти, който спиш!/	18
Концентрация и медитация/	26
Как да се концентрираме/	40
Излъчване в невидимия свят/	48
Език на молитвата/	56
На Господа да се помолим/	67
Връзка с невидимия свят/	82
Кога да се молим/	93
Колко да се молим/	105
Непрестанно да се молим/	109
С вяра, надежда и любов/	117
Състояние/	122
Кръстене/	137
Дишане/	139
Положение/	141
За какво да се молим:	
Славата Божия/	151; благомето на нашата гуша/ 158;
чистене/	165; да запазим живота/ 168; постиже-
ние/	177; здраве и болести/ 188; благодарност/ 195
За кого да се молим/	203
Къде да се молим/	214
Колективна молитва/	220
Отговор/	224

ЗАЩО СЕ МОЛИМ

Мнозина питат, не може ли без молитва. Без молитва не може. Молитвата е вътрешна необходимост за човека.

Ако молитвата стане вътрешна необходимост за човека, той се моли естествено, без никаква принуда, без външно насилие. За него молитвата е толкова естествена, както храненето, дишането, чувстването и мисленето.

Защо трябва да се молим? Апостол Павел казва на едно място: „В молитвата бивайте постоянни“, а Христос казва: „Бъдете и молете се“. Молитвата има трояк характер. Тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та с това душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е необходима за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли, тя е един зов и както дишането е необходимо за тялото, така и молитвата е необходима за душата. Човек от въздух се нуждае много повече, отколкото от храна. Доказано е, че най-много 25 минути може човек да не приема въздух и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме от колко голяма важност е тя за нея.

Когато се лишава от ядене, човек усеща някаква липса; когато душата се лишава от молитва, също усеща някаква липса. Молитвата не е механичен процес, но вътрешна нужда на душата. Тя е общение на душата с Бога. Молитвата е реалност, а не сянка. Това, което дава сила на ума, на сърцето, на душата и на духа, е реално. Вън от човека реалност не съществува. Който разбира вътрешния закон

на реалността, той гледа еднакво на всички неща. Ако не разбира този закон, човек вижда нещата ту в една, ту в друга форма, ту по-мъчни, ту по-лесни за прилагане. От погледа на човека към реалността се определят отношенията му към Първата причина на нещата. Животът на силния човек е лек и приятен, а на слабия пълен със страдания. Слабият и малодушен човек често попада на опасни места.

Ние чувстваме, че има нещо, което ни ограничава. Да допуснем, че някой обича да се моли, разгневи се на Господа и казва: „Няма да се моля, дотегна ми да се моля!“ Щом не се молиш, почва да те мъчи нещо. Празно е в тебе. Вие не разбирате какво отношение има човек. Някой казва: „Няма да дишам 5-10 секунди, 20, една минута, две, три“. Но започва нещо да те мъчи. Трябва да дишаш. Постоянно трябва да дишаш и да се молиш.

Някой казва, че не иска да се моли. Молитвата не се прави насила. Привилегия е за човека да се моли. Въпреки това, най-голямата свобода, която е дадена на човека, е свободата да се моли, когато иска и както иска. Свободен човек е онзи, който се моли. Човек, който не се моли, и общество, което не се моли, са осъдени на израждане.

Трябва да се молим на Бога, за да възприемем онези блага, от които се нуждаем. Молитвата е метод, чрез който се възприема Божието благо. Благата са готови, но с молитвата вие отивате да си ги вземете, т.е. идвате във възприемателно състояние.

Молитвата е духовно дишане, зреене на Божествените блага. Като отпрати сърцето си към Бога, човек диша от еликсира на живота.

Има три въведения в живота: яденето, музиката и молитвата. Яденето е въведение в подсъзнателния и съзнателния живот. Яденето, това е първото въведение на Природата, най-необходимото дело. А най-приятното нещо в самосъзнателния живот е музиката, пеенето. Музиката е въведение в умствения живот. (...) Молитвата е най-великото, аз говоря за една преживяна опитност за молитвата, аз съм я изпитвал. И няма нищо по-велико в моята душа от молитвата; няма нищо по-приятно от музиката и по-необходимо от яденето. Моята опитност ми казва тъй и аз съм съгласен с това. Това са преживени и проверени истини.

Ако туй не можете да разберете, как ще разберете по-отвлечени истини?

Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да можем да възприемем известни Божествени течения. Тия течения трябва да минат през сърцето, за да ги почувстваме и тогава да можем да се молим.

Молитвата е най-приятното упражнение, най-красивото нещо в живота. Тя е метод за избистряне на мислите, чувствата и волята и за възстановяване на прекъснатите съобщения с Бога.

Хората свързват молитвата с чувствата, а някои път я свързват с мислите. Не, в молитвата влиза методът и на мисълта, и на чувствата, и на волята, но самата молитва, туй разположение на човека да се моли, е вложено някъде по-дълбоко в душата, отколкото в самата мисъл или чувство.

Мнозина препоръчват молитвата като възпитателен метод. Можете да приложите молитвата като метод за възпитание, но само за душата. Ко-

гато ви е тъжно на душата, помолете се и вижте какво влияние е оказала молитвата ви върху вашия ум и вашето сърце. Ако с молитвата вие можете да облекчите товара на ума и на сърцето си, тя ви е помогнала. Обаче, ако не получите никакво облекчение, това показва, че молитвата ви не е приета.

Молитвата е работа, чрез която се придобива магнетическа сила.

Защо е нужна молитвата? Тя е връзка на човешката душа с възвишения, разумен свят, отдето човек черпи сили за поддържане на живота.

Когато човек се моли, известни сили в природата влизат в действие. А когато не се моли, тези сили не работят. Ние сме дошли до една фаза, в която имаме недоволство. Ти вярваш, но си недоволен от вярването си. Ти се молиш, но си недоволен от молитвата си. Ти не мисли, че Господ се нуждае от нашата молитва, но тя е един повод да се прояви Бог и ние да вървим подир Него. Велики са Божиите пътища, защото има противодействие. Бог се проявява при най-големите противоречия. Там, дето никой не може да работи, там работи Бог. При добрите условия всеки работи, а при лошите условия само Бог работи. Там, дето е Господ, и студът става топлина, а дето Го няма, и топлината става на студ.

Когато майката се грижи и моли за децата си, по този начин тя сваля от разумния и възвишен свят съответни енергии за своите деца. В това отношение родителите не трябва да се тревожат как ще прекарат децата им, но трябва да се молят, да мислят и да работят усилено за тях.

Молитвите на хората са необходими за сваляне

на висши енергии от невидимия свят. Тези енергии се използват за развитието на цялото човечество.

Молитвата е работа, от която приемаш нещо и за себе си, и за околните. Всички хора трябва да се молят, да придобият някакво благо и да го предадат на близките си. Молитвата е общ процес, както и мисълта. Като мислиш право, ти се свързваш с всички ония, на които съзнанието е будно. Те възприемат твоята мисъл и ти приемаш тяхната. Само така хората взаимно си помагат.

Аз разбирам молитвата като метод за придобиване на нещо. Молете се, за да идва повече светлина в съзнанието ви.

Мнозина казват, че и без молитва може да се живее. Не, без молитва не може. Колкото е възможно без дишане, без ядене, без мисъл, без чувства, без работа, толкова е възможно и без молитва. Спре ли един от тия процеси, целият живот спира. Човек е сложна машина, за поддържането на която са нужни различни енергии.

Човек, който дълго време, с години се моли, той събира енергия, с която може да помага, но с която и на него може да му се помогне.

Ако съвременните хора не знаеха да се молят, те биха загубили и онова малко, което днес са запазили. Всичко хубаво, всичко велико и красиво, което те са запазили, се дължи на молитвения дух, който работи в душата им. Тъй щото, благодарение на молитвата, макар и не тъй правилна, каквато е в съвременното човечество, все пак нещо от хубавото се е запазило и нещо ново се придобива. Благодарение на молитва-

та, ние ставаме проводници на възвишените сили и благородни средства, чрез които се крепи целият човешки род. Душата има нужда от вътрешна духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата. Животът се заключава в молитвата. Престане ли човек да се моли, и животът изчезва. Велико нещо е молитвата. Тя не се изразява чрез бърбене, чрез шепнене на думи. Като се научите да се молите, животът ви ще се осмисли.

Причината за нещастията ни е, че не се молим. А контактът ни с Бога носи неизчерпаеми богатства. Чрез него идва Божественото благословение и укрепване на духа.

Бих желал постоянно да се молите, за да сте във връзка с Бога. Само така ще дойде върху вас онова въздействие отгоре. Тогава вие ще усетите онова Божествено облагородяване и укрепване. Само когато човек се моли, тялото му укрепва, чувствата и мислите му също укрепват. Онзи човек, който се моли, не може да има жестоко сърце. По конструкция той може да бъде деликатен, но тялото му е здраво, мисълта му устойчива и чувствата силни. Не е възможно да сме в общение с Бога и да сме хилави.

Само молитвата може да отмахне грубостта, а грубостта е свързана с нетърпението.

Съвременните хора се нуждаят от молитвата, която може да изправи живота им, да премахне от тях всяко користолюбие. А користолюбието е порок, язва, която разяжда човешката душа. Като облак то помрачава съзнанието на човека, ограбва неговото сърце.

В молитвата вие ще укрепнете. Да се молите, това е най-високото и благородно занимание, което може да се върши в този свят. Само така се повдига и облагородява човешкото сърце. Не говоря за външната страна на молитвата, в която взима участие само езикът, но за онази молитва, в която се изразява съзнателният стремеж на душата към Бога висшата Любов. Но всички не гледат така. Някой казва: „Аз не мога да се моля“. Друг се смее и казва: „Заблуждение е да се молим! Аз, учен, свършил университет, да се моля на Господа!“ Учените са непоследователни. Те искат длъжност, подават заявление и пишат: „Понеже съм свършил университет, моля най-учтиво, да благоволите да ме назначите на служба, като обещавам да изпълнявам точно и акуратно длъжността си“. Това не е ли молитва? Да, молитва и госта характерна. А да се моли на Господа било срамота! Докато има хора, които се молят само на подобните си, а не на Господа висшето благо светът ще бъде все такъв.

Сега хората се молят на този на онзи. Защо се молят едни на други? Защото не се молят на Бога. Те считат за срам да се молят на Бога, а когато се молят едни на други, това не е срам. Никога в света не са се отправяли толкова много молби, както сега: „Моля ви се най-учтиво, господин министре!“ Или: „Моля ви се най-учтиво, господин директоре!“ Навсякъде се отправят заявления и просби. Всички съвременни хора, и бедни, и богати, и учени, и просети, са просети.

Някои питат: „Защо да се молим?“ За да се пречисти кръвта ти, мислите и желанията ти. Ако доброволно не се молите, то Провидението ще ви създаде условия, за да се молите. Най-коравите хора

се молят. Заболее някой, вика доктор и казва: „Моля ти се, докторе, да ми помогнеш“. Постави те Господ в лишение, отидеш при някой заемогавец и му се молиш. Господ е поставил молитвата като закон. Човек трябва да се моли. Някой казва: „Не искам да се моля на Бога“. „Добре, избери си когото искаш.“ Има хора, които се молят на конете си. Казва им: „Хайде, гий, карай, конче!“ Молиш се на коня си, дано той вземе участие и изнесе твоя товар.

От чисто психическо гледище молитвата е един необходим закон. Като се молиш на Бога, то е правилното, то е чистият въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу, все по-надолу. Всички среди, в които слизаш, са все по-нечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, влез в стомаха си и пороботи там.

Изслушвайте се внимателно всички, бъдете крайно снизходителни един към друг. Щом се намерите в затруднение, молете се. Да се моли човек на Бога, това е най-хубавата мисъл. Молитвата е призоваване на Бога на помощ, да ни научи да мислим право. Имате ли трудна задача, която трябва да разрешите, викайте Бога да ви научи. Това е молитвата. Щом Господ дойде, светлината ще блесне в умовете ви. Тогава и най-мъчните въпроси се разрешават лесно. Тогава всички наслявания у вас ще изчезнат, ще настане мир и веселие за душите ви и всичко, което ви е спъвало, веднага ще се отстрани у вас ще настане пълно равновесие.

Някой казва: „Защо трябва да се молим на Бога?“ Ако човек не се моли, какво трябва да прави тогава? Ако ние считаме молитвата за нещо смешно, яденето е още по-смешно. Ако ние считаме молитвата

за нещо смешно, спането е още по-смешно. Ако ние считаме молитвата за нещо смешно, четенето на книги е още по-смешно.

Няма по-тържествен момент от този да отправим ума и сърцето си нагоре, към Този, Който ни е дал всички блага. Ако работите по този начин непрекъснато в продължение на цяла година, вие ще бъдете през всичкото време радостни и весели и ще чувствате присъствието на Бога. Във всички случаи на живота молитвата ще бъде в сила да ви помага. Наука без молитва отегчава човека, религия без молитва отегчава човека, любов без молитва отегчава човека, ядене без молитва отегчава човека. Всичко, което се върши без молитва, отегчава човека.

Какво правят хората? Те търсят Бога, т.е. Източника на живота, само когато имат нужда. Те търсят лекар, когато са болни. Казано е обаче: „Потърсете Ме с всичкото си сърце и ще Ме намерите“. Въпреки това, човек търси Бога във време на нужда. Това не е любов, това е необходимост, неволя. Когато е здрав, човек не търси лекар. Новият ред на нещата изисква точно обратното: да търсиш лекар, когато си здрав.

Бог ни е поставил в един разумен свят, за да не се обезсърчаваме. Отвори радиото на ума, сърцето и душата си и тогава от Божествения свят ще ти изпратят своите благословения! Достатъчно е да отправите своето радио към Небето и ще намерите хиляди същества, които могат да ви отговорят. И днес Христос се чуди на съвременните хора, че не им идва на ум да отправят своето радио към невидимия свят, ами се обезсърчават и казват, че животът им няма смисъл, че няма кой да ги разбира.

Понеже човек е на Земята, трябва често да пише в дома си, горе, да знаят как е. Иначе как те ще знаят как е той? А ние като се молим, им съобщаваме как сме и това е в реда на нещата.

Най-после идва и жената с кръвотечението. Какво е туй кръвотечение? Всеки има кръвотечение. Когато имаш неестествени желаня, ти имаш кръвотечение, ти си една жена, имаш кръвотечение. Имаш желане да станеш милионер то е кръвотечение. Желаш да станеш най-видният поет то е кръвотечение. Желаш да бъдеш най-силният човек. Всички тия желаня за нещо велико, голямо, всичко това те безпокои и отнема силата ти. Намираш се в постоянно стълкновение и безпокойство. Трябва да престане кръвотечението. Всичките тия мисли за блясък и външни придобивки изпращат живота навън. Казвате: „Това да имам, онова да има“. Кръвта ти, хубавото, което е в тебе, изтича навън. Ти се молиш, но някой път казваш: „И без молитва може сега“. Умните хора в молитвата живеят, а който казва: „Що ми трябва молитва?“, това е кръвотечение.

Всяко живо същество се моли и животните, и растенията се молят. Благоуханието, което растенията разнасят из въздуха, е тяхната молитва. Когато растението изгуби своето благоухание, то изсъхва. И човекът, когато се моли, издава благоухание както растенията. Колкото повече се моли, толкова повече и благоуханието му се увеличава. Престане ли да се моли, и благоуханието му постепенно изчезва. Който никога не се е молил или е забравил да се моли, той мирише неприятно. Колкото по-развити са добродетелите у човека, толкова по-силно е благоуханието му. Всяка добродетел има специфично благоухание.

Когато човек не се моли, челото му почва да става все по-ниско и едновременно отива назад. Също така и брадата постепенно намалява и отива назад, т.е. волята отслабва.

Когато човек изгуби връзката си с Божественото, придобива тъмночервен цвят на лицето си, става недоволен, мрачен, груб. Обърнете се към Бога с молитва, да възстановите вътрешния си мир, да придобиете загубеното. Отнасяйте се добре с близките си, за да се радвате на здраве и вътрешен мир.

Един доктор, наш приятел, разправяше своя опитност за силата на молитвата.

Една вечер жена му отишла на концерт и помолила мъжа си да наглежда малкото дете, да не се събуди и заплаче. Докторът обещал, че ще се грижи за детето. Тя отишла на концерта и била спокойна, понеже мъжът ѝ е в къщи. Случило се, че детето се събудило по-рано, отколкото майката предполагала, и започнало да плаче. Бащата го взел на ръце и се помъчил да го успокои, но детето непрестанно плакало. Той го люлял, носел го на ръце из стаята, но детето не млъкнало. Дошло му на ум да употреби някои лекарски методи, но и те не помогнали. Така минали два-три мъчителни часа, но детето все продължавало да плаче. Той започнал да поглежда към вратата, дано майката се върне. Видял се в чудо, не знаел какво да прави с разплаканото дете. Най-после му дошло на ум да приложи молитвата, с която никога до това време не си служил. Обърнал се към св. Никола, към ангелите, но пак никаква помощ. В пълно отчаяние той се обърнал към Бога: „Господи Иисусе Христе, помогни ми да се справя с това дете!“ Едва изрекъл тези думи и детето престанало да плаче. Сега ве-

че разбрал той силата на молитвата. Кратка, но прочувствена била молитвата му, затова веднага получил отговор.

Съвременните хора се намират в положението на този доктор. В първо време те разчитат на себе си, на научните си познания, но като видят, че са безпомощни, търсят светии и ангели. Като не получат от тях помощ, обръщат се към Бога, Който веднага изпраща помощта Си.

Казвам: молитвата е необходим акт за духовния човек. Докато човек се срамува да се моли, той не познава смисъла на молитвата. Докато се запитва, защо трябва да се моли, той не е на прав път. Да задава човек такъв въпрос, то е все едно да се запитва: защо трябва да пия вода? Тогава запитай се и обратното: защо не трябва да пия вода? Или: защо трябва да бъда богат човек? Защо не трябва да бъда богат човек? Защо трябва да бъда сиромаш? Защо не трябва да бъда сиромаш? Всеки, който не може да носи и богатството, и сиромашията на гърба си, той не е силен човек. Приеме ли човек богатството, той трябва да приеме и сиромашията; приеме ли сиромашията, той трябва да приеме и богатството. Приеме ли знанието, ще приеме и невежеството; приеме ли невежеството, ще приеме и знанието. Приеме ли доброто, ще приеме и злото; приеме ли злото, ще приеме и доброто. Тия неща вървят паралелно. Такъв е законът.

Молитвата не се заключава в палене на свещи и кандила, нито в поклони, но в участието, което взимаш в живота на своя ближн. Ако срещнеш гладен човек, нахрани го, ако срещнеш беден, окъсан човек, облечи го. По-добра молитва от тази няма.

В Божествения живот трябва да има разнообразие: човек да не се ограничава само с размишление и молитва, но да върши и външна работа и то разнообразна, например екскурзии, гимнастики, строеж на чешми, прокарване на пътища, земеделска работа и пр. Най-важното е човек да има стремеж да върши Волята Божия и то в мисли, в чувства и постъпки. Човек трябва да изпраща към човечеството мощни, добри мисли в духа на новите идеи. Човек да изпраща любов към другите и чрез постъпките да покаже на хората пътя на новите идеи. Така ще ги събуди за новото.

СТАНИ ТИ, КОЙТО СПИШ!

Пробуждането на съзнанието започва с молитва.

Няма по-красиво нещо от молитвата на човек, на когото съзнанието е пробудено.

Щом дойде пробуждането, иде и молитвата, която носи със себе си прави мисли, възвишени чувства и красиви действия. Дойде ли това в човека, той се наема с хубава и сериозна работа.

Някои от вас чакат като умрат, тогава да се обърнат към Бога. Не правете погрешката на един млад момък, който тръгнал един ден на църква. По пътя го срещнал дяволът и го запитал: „Млади момко, къде отиваш?“ „Отивам на църква да се помоля на Бога, да ме благослови.“ „Не ти трябва на тебе църква. Ти си млад, интелигентен момък, трябва да си поживееш малко, да си походиш с младите момичета, да се ожениш и деца да имаш. На стари години можеш да ходиш на църква.“ „Е, тогава ще те послушам. Гледам те добър, благороден човек, стар си при това.“ Върнал се момъкът у дома си. На стари години, като станал 60-годишен, пак тръгнал на църква. Пак го срещнал дяволът и го запитал: „Къде си тръгнал?“ „На църква.“ „Какво си тръгнал на църква на тия години? На църква трябва да ходят младите хора, а като тебе такива трябва да си седят дома си и да си почиват.“

Казвам: не слушайте какво ви говори дяволът с бялата брада. Каквото добро можете да направите днес, направете го. Каквато светла мисъл можете днес да приложите, приложете я. Каквато светла мисъл днес можете да възприемете, приемете я. Днес приложете всичко, не отлагайте за утре.

Сега, като си отидете в къщи, ще кажете: „Това е така, то е хубаво, отлично, но не може да се приложи днес“. Днес хората си служат само с политика на отлагане. На младия ще кажат: „Рано е, я си поживей, ожени се, че после виж как стоят нещата“. Не, когато имаш вдъхновение, когато ти се пее или свири, не отлагай пей или свири. Също така, когато ти дойде мисъл за молитва или за каквото и да е друга Божествена работа, направи я, не отлагай.

Младото поколение, което тръгва по духовния път, трябва да работи, няма какво да чака да остарява и тогава да търси Бога. От изгрев до залез имаш всички възможности, това е цял един живот милионите години, които си живял, този ден ги съдържа в себе си. Всеки ден представлява нов живот. А човек отлага с години и там му е погрешката, като че това, което отлага, ще го чака.

Човек не трябва да чака най-хармонични, изрядни условия, за да работи върху себе си, но трябва да използва условията, в които се намира. Например ще носиш със себе си книга и когато след другата работа ти останат няколко минути свободни, ще ги използваш, за да прочетеш малко. Човек нека навикне и в най-големия шум и глъч да може да се съсредоточава. Когато работим за вътрешния си живот и за подобрене на вътрешните условия, тогава ще се променят и външните. Трябва да знаете, че външните условия са зависими от вътрешните.

Какво е нужно, за да дойдат благоприятните условия? Молитва. Само молитвата може да създаде тия благоприятни, тия благотворни влияния върху нас. Молитвата е връзка и Любовта може да дойде в света само по пътя на тази връзка. Мнозина не знаят да се молят. Молитвата не седи във външно четене

и шепнене на молитви, но целият ни живот трябва да се превърне във вътрешна молитва, да приготвим условия за идване на Любовта в нас. Дойде ли тя, в душата ни се явява светлина, мир и радост.

Не пренебрегвайте малките величини, защото в тях се крие такова богатство, каквото и в големите. Представете си, че нещо отвътре ви казва да станете в 4 часа сутринта, да се помолите (...). Вие лежите и не се поддавате на този Глас. Не само това, но даже намирате, че е безсмислено да ставате толкова рано, да мръзнете. Обаче, като не изпълните това, което ви се подшушва, целият ден сте недоволни от себе си. Кажете ли ви някой да станете рано, не отлагайте, веднага станете. Отде да знаете, може би в този час ще дойде някой отвън и ще ви донесе една голяма сума! „Ама защо трябва да стана толкова рано?“ Стани и после разсъждавай. Стани, вземи торбата с парите и после мисли как ще ги разпределиш. Всяко послушание от страна на ученика носи в себе си малка или голяма торба с някакво благо. Не се отказвайте от благо, което ви се предлага.

Молитвата е едно упражнение, да знаеш кога да ставаш. Като станеш, да знаеш какво да мислиш; после, да знаеш какво да чувстваш и най-после как да действаш в даден случай. Трябва да знаеш как да се поляризираш. Станеш сутрин, неразположен си, казваш: „Когато ми дойде разположение, тогава ще се моля“. Не, не, ще се молиш без разположение, ще превърнеш тия сили. Един прост пример, вземете ритмическото дишане. Как става то? Равномерно и непрекъснато. Можеш ли да спреш дишането, когато си разгневен? Не можеш да спреш дишането, ще дишаш. Не си радостен, ще дишаш. У някого ди-

шането се ускорява, но не може да го спре. По този начин ние можем да развием силата на нашата воля и много от невъзможните задачи, които сега имате, ще станат възможни.

Трябва воля, воля! Не се поддавайте! Нямаш настроение да се молиш сутрин. Застани, обърни погледа си нагоре, ще ти дойде някой бял брат на помощ.

Казват ти от духовния свят: „Стани и направи молитва!“ „Студено е, не ми се става.“ „Стани!“ „Нямам разположение.“ Увиваш се още по-добре в юргана и отново заспиваш. Не знаеш, че ако не станеш на молитва, този ден ще ти се случи някакво нещастие.

Решаваш да се молиш, почешеш се по врата, казваш: „Не съм разположен“. Разположен, неразположен, трябва да се молиш, нищо повече! Може да имаш сто неразположения, няма да чакаш да дойде разположението. То може да дойде след десет години. Тогава защо ще чакаш? Това е неразбиране, заблуждение. Казваш: „Понеже не съм разположен, молитвата ми няма да бъде приета“. Бог не се нуждае от твоята молитва, тя не е за Него, тя е за тебе. Ти като отвориш устата си, приемаш храната не заради Петка и Стоян. Това е една длъжност, един закон, който трябва да изпълниш. Ако не го изпълниш, ще страдаш. И в дишането е същият закон. Ако дишаш правилно, то е за тебе.

Някой казва: „Няма да се моля вече!“ Като че Невидимият свят има нужда от неговата молитва. Каквото правиш, на себе си го правиш. Например обленяваш се да станеш да се помолиш. Стаята е студена, уморен си, неудобно ти е да се помолиш навреме. Ако не се помолиш, изгубил си момента. Друг ще го нап-

рави и ще вземе благото. Затова да не се обленяваш. И студена да е стаята, стани и се помоли. Много нещо ще спечелиш. Знаеш ли, че с тази молитва не на Бога допринасяш, а на себе си? С нея ти ще избавиш от много големи нещастия себе си и другите. Ако в дадения момент човек може да вярва, че съществува едно Висше Съзнание, Коемо прониква през умовете на хората и отправя мисълта си към това съзнание, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат, но не изведнъж, а постепенно, както слънчевите лъчи постепенно разтопяват снега и леда.

Будно съзнание се иска от всички! Молете се на Бога да пазите съзнанието си всякога будно; ако пък сте заспали, да се събудите навреме, да не пропуснете добрите условия.

Когато трябва да пишете писма за онзи свят, извинявайте се, че нямате време. Някой казва: „Нямам време, даже 5 минути не ми остават свободни да се помоля на Бога“. Друг пък, който нямал време да се моли, един път като го завели в участъка и го държали половин час, през всичкото време се молел. Значи, тогава намерил време за молитва.

Кой е старият човек? Казва: „Дълго време не съм писал на нашите домашни“. Той казва, че вече близо 50, 60 години нито едно писмо не е получил. Седи, мисли, започва да пише писмото, на Господа пише. Седи и мисли, забравил адреса. Забравил адреса на баща си и на майка си. Не знае как да направи молитва. Не знае как да започне молитвата значи не знае адреса. Казва: „Не зная да се моля“. Щом някой ми казва, че не знае да се моли, казвам: „Забравил си адреса“. Веднъж един ме пита: „Как да се моля?“ Казвам: „Знаеш как да се молиш“.

„Не мога да се моля.“ „Как да не можеш? Една гума не можеш ли да кажеш? Като ти се объркат работите, не можеш ли да кажеш: „Господи, бъди милостив към мен! Загазих, не мога да си помогна.“ Щом си загазил, ти си попаднал в някоя река. Бог веднага ще изпрати господаря на реката да те извади навън. Силната молитва се състои от две-три думи.

Какво представлява молитвата? Общение с Бога. Някой сега се учи да се моли. Рече ли човек сега да се учи да се моли, неговата работа е пропаднала. Човек се ражда готов. Той знае как да се моли. Рече ли човек сега да се учи да мисли, нищо няма да придобие. Правата мисъл е вродена в човека. Той е в положението на добрия цигулар – взима цигулката си и свири. Той не мисли как се нареждат пръстите, как се тегли лъкът.

Всеки човек може да се научи да се моли. Щом молитвата е в зависимост от добродетелите, човек трябва да постави доброто за основа на своя живот. Постигне ли това, той няма да забележи как способностите му да се моли ще се явят като естествен резултат на живота. Тогава душата на човека ще цъфне като дърво с хиляди благоуханни цветове. Пред този човек всичко оживява. Той вижда навсякъде Божия Дух, Който работи и помага. Това събужда подтик в него и той работи да се освободи от ограничителните условия на живота.

Молитвата не подразбира, че ти трябва да се спреш и по цял ден да се молиш. Ти можеш да се движиш и пак да се молиш, работата не изключва молитвата. Постоянно можеш да се молиш. Само онзи, който живее в закона на Любовта, само той има разположение да се моли. Каквото прави, той всякога е

в молитва. С други думи, в живота на любещия човек всичко е молитва. Майката казва, че не ѝ оставало време да се моли, понеже имала деца. Онзи, който сече дърва, казва, че не му остава време да се моли, понеже сече дърва. Онзи, който пише, казва същото. Всеки казва, че не му остава време за молитва, съзерцание и размишление. А пък то, най-първото е молитвата, а после другите работи. Защото най-първо ще ги шаш, а после ще работиш. Иначе не можеш да свършиш работата си. Онези, които не се молят, не са способни ученици. Най-лениви, най-неспособни, най-недаровити ученици са тези, които не се молят. Дайте една тема на един неспособен ученик, той ще каже: „Отде се намери тази тема!“ Ще се молите и когато сте разположени, и когато сте в противоречия, и когато имате тъмнина в съзнанието.

Научи ли се детето да се моли, и като порасне, като стане възрастен човек, пак ще се моли.

Като помислиш за Господа, ще се подмладиш. Ти, като станеш, помисли за Него. Не мисли, че е някъде, но мисли, че във всичко това, което съществува, Той взема участие в него. Та казвам: вие, като станете сутрин, мислите какво ще ядете, какво ще научите. Много работи мислите. Всичко това е хубаво, но най-важното оставяте за после. Щом станеш сутрин, седни на леглото, не трябва да се обличаш, тъй, както си, седни и веднага отпрати ума си към Него като едно невинно дете. Поблагодари на Бога, че си станал. Че Господ има да ти каже много работи. Може би една, пет секунди си помисли и след това се обличай. Стани тогава и ти ще бъдеш весел. Ти станеш, забързаш се да се обуеш, това да направиш, онова да направиш. Като се натовариш с всички тия неща, ще идеш, ще направиш една молитва, ще про-

четеш „Отче наш“. Не, преди да се облечеш, още неофициално, неглиже, помисли. Ти ще кажеш: „Обуца нямам, чорапите са скъсани, грехите ми скъсани“, че времето е облачно, че вали, че е студено, че огън нямамо, че не си разположен. Като станеш и помислиш за Бога, ще се стоплиш. Поне моята опитност е такава. Като изстина и помисля за Господа, стоплям се. Няколко градуса се стопля човек. И вие мислете за Него. Само така светът може да се оправя.

КОНЦЕНТРАЦИЯ И МЕДИТАЦИЯ

Концентрирането се употребява за ясновидство. Всички го употребявайте. После, човек трябва да чете, да се моли и да желае това, докато невидимият свят се отзове. Като влезеш във връзка с Първата причина, трябва да развиваш добродетелите.

При молитвата е нужно пълно съсредоточаване. Хубаво е да се практикува съсредоточаване и съзерцаване. Съсредоточаването или концентрацията е волев процес на главния мозък. Като почне човек да се моли, трябва да забрави всичко друго пред Великото, за Коего мисли. Това е истинска молитва.

Без концентриране вие не можете да минете ни една крачка напред.

Който не може да повдигне сърцето си, той не познава духовните закони. Как може човек да повдигне сърцето си? Чрез молитва. Който не може да повдигне ума си, не познава Божествените закони. Умът пък се повдига чрез концентрация.

Светията получава своето знание чрез молитва, съзерцание, размишление и наблюдение. Светията се моли дълго време, докато се вдъхнови, и тогава получава нови мисли.

Целият живот на човека трябва да бъде подготвление за Духа, Който иде. Ще работите отвътре чрез молитва и съзерцание, за да се увеличи възприемателната ви сила.

Човек може да слезе с парашут. Но да имаш така-

ва силна мисъл, че като те пуснат отгоре, само с мисълта си да се освободиш от закона на привличането. Ако падаш отгоре, не си свободен от този закон. Да се освободиш от всяко желание на земята и ако остане само една мисъл, ти ще слезеш полекичка. Ако вие имате много желания, ще паднете на земята. Като слизате, да няма нито едно ваше желание, да остане само една мисъл.

Можете да направите и друг опит. Ако концентрирате вашата мисъл, в стаята може да се дигнете 4 пръста. Като се освободите от всичките желания на земята и остане само едно желание на Любовта, 4 пръста ще се отдалечиш от земята. Това е голямо постижение да може да се дигнеш на 4 пръста от земята. Ако с един пръст можеш да се отделиш от земята, това показва, че твоят ум е много силен. Вие сега искате да бъдете силни хора. Казвам: можеш ли един сантиметър от земята да се дигнеш? Ти си силен човек. Вие поне един милиметър може ли да се вдигнете? Не може и един милиметър да се дигнете. Ако се дигнете, няма да можете да ходите. Понеже няма обратно движение. Ще започнете да мислите за оня свят и ще залитнете. Старите хора залитат, понеже не искат да се отделят от земята.

Ако човек може да концентрира ума си тъй силно към Слънцето, той може да се повдигне с тялото във въздуха. Щом се концентрираш, ти вече влизаш и действаш във връзка с тези течения, които идват от Слънцето и като се свържеш с тях, те ще те повдигнат накъдето искаш, но не трябва да се съмняваш абсолютно, че може да стане. Има светии, които са изучавали този закон. Има много полезни неща, които може да учите, но понеже вие като искате да правите нещо, разкажете го на десетина души и

затова нямате успех. Разберете, че хората пречат за такива опити. Един светия, като наближи до една река, първо ще се огледа наоколо и ако няма никой, той ще мине върху реката, стъпил леко, но ако има някой, ще чака и ще мине с всичките, с тази разлика, че няма да е мокър, само ще се изтърси на отсрещния бряг и ще бъде сух.

Бесят те. Ако ти можеш да концентрираш твое-то съзнание към Бога силно, туй въже 100 пъти ще се скъса и няма да те обесят. Вие можете така да повишите вибрациите на вашите клетки, че най-силната стомана да става на прах.

Един знаменит цигулар давал концерт в Париж. Публиката слушала с внимание, но той се увлякъл толкова много, че забравил колко време продължил свиренето. Един след друг хората започнали да си излизат. Цигуларят останал сам, но продължавал още да свири и не забелязал какво става около него. Най-после ключарят му подал ключа и казал: „Като свършиш, заключи салона“. Това показва голямо концентриране.

Един звяр не може да ви нападне, ако вашата мисъл е силна. Той вече не може да вижда. Затуй разчитайте на вашата мисъл. Когато казвам, че доброто е мощно, разбирам, че то е мощно в своето движение. Един добър човек е мощен. Добрият човек може да повиши температурата си на 1200 градуса, не физически. В Индия на места, където минават тигри, кобри, адептът седи, минават тия зверове, той мисли и те не го закачат. Щом се отклони неговата мисъл за един момент, ще хвъркне от камъка. Докато е концентрирана мисълта върху великата Любов в света,

всички зверове минават и не го закачат. Щом помисли една минута, че не е Любовта, която управлява света, ще хвъркне. Щом допусне, че не е Любовта, която управлява света, ще го задигне някой тигър. Всичките нещастия в света произтичат от това, че някой път вие мислите, че с добро не става. Доброто е основа на разумния живот.

Слабата ви черта е, че вие сте разсеяни, едновременно мислите за много работи, за 10 15 неща. Мислите да станете философ, мислите да станете поет, музикант, някой богат човек. След туй мислите да станете някой велик гържавник, все такива идеи! Оставете ги, защото иначе и ума си разпилявате, и чувствата си хабите, и времето си губите. Само за една работа се гържете. В дадения случай една работа ви трябва. Щом свършите една, захванете втора, после трета, четвърта.

Всяка мисъл има свое приложение. Думата „приложение“ е ясна. Мислите могат да бъдат отделни, разхвърлени, тъй както са отделни и разхвърлени нишките преди да се е изтъкал от тях какъвто и да е плат. Може да имате най-хубавите нишки: копринени, ленени, вълнени или памучни, но все-таки те ще бъдат разхвърлени тук-там. Питам: тия нишки ще ви ползват ли? Не. Ако дойде една разумна сила и така вплете тия нишки, че образува от тях един плат, този плат ще може вече да се използва за вашето тяло, за вашата къща. На същия закон се подчиняват и човешките мисли. Докато са разхвърлени, не ви ползват нищо, изплетат ли се така, че да образуват едно цяло, те са вече една материя, която може да се използва в живота.

Когато човек падне на планината и се хлъзне, като се концентрира, ще стане господар на движенията си и ще се спре. Ще извикаш разумното в природата, то ще ти помогне. Концентрацията трябва да се опита. При всички неща трябва да има концентриране. Една малка тежест, която можеш да дигнеш с мисълта си, е една малка мъчнотия.

Човек трябва да знае кое отвлича ума му. Несъществените работи отвличат ума на човека. Дивата коза, като скача от 10 метра разстояние, каква концентрация има – скокне и върху една педя от стръмното ще забие копитца.

Отстранете от съзнанието си всички тревоги и безпокойства, всички страхове, всички лоши мисли и чувства – те причиняват отслабване на паметта. Правете упражнения за дълбоко дишане – това усилва паметта. Никога не преяждайте и не приемайте противоположни храни, които са мъчносмилаеми. Правете опити за концентрация. Като четете книги, размишлявайте върху прочетеното, без да се отклонява мисълта.

При концентрация изгасете всички свещи и останете на тъмно. Денем, като грее Слънцето, можем ли да видим звездите? Вие трябва да изгасите външното, за да видите красивото. Но външните свещи няма да ги изгасите завинаги, а само временно. Когато се намирате в света и искате да се концентрирате, затворете си очите за около минута. Това се разбира и вътрешно, и външно – да не мислите за материални работи.

„Как можем да се молим добре?“ Като престане-

те да мислите по човешки, като се освободите от недостатъците на своето съзнание. Не е въпрос да станеш съвършен по механичен начин. Това значи да се излъчиш и нищо да не придобиеш.

Молитвата изключва користолюбието. Като се моли, човек трябва да забрави всичко около себе си и да стане невидим. Целият свят трябва да изчезне пред очите му. Това значи молитва.

Как се моли мъдрецът? Като забравя себе си. Истинска молитва е оная, в която човек забравя себе си и окръжаващите.

Да се молиш, това значи да забравиш окръжаващата среда, да не се интересуваш от нищо, което става около теб. Като се молиш, трябва да бъдеш глух и сляп за външните неща. Ако те интересуват външните неща, ти ще ги възприемеш чрез ума си и ще ги пренесеш в Невидимия свят. Там нямат нужда от човешки образи. Умът трябва да бъде чист. Само онова ще отиде при Бога, което напълно обхваща съзнанието ти.

Искате ли да се освободите от вътрешни противоречия, трябва съвършено да отпуснете мускулите си, да разслабите всички връзки на тялото си, да дойдете по положението, като че всичко сте уредили и след това да се предадете на дълбоко размишление. При това положение вие не трябва да се интересувате какво ще кажат хората. Всеки ден употребявайте по няколко минути за съзерцание, за почивка на тялото. Отправете ума си към всички разумни същества, на които работите наистина са уредени, освободете се от всички грижи и безпокойства и ка-

жете: „Благодаря на Бога за всичко, което ми е дал“. Човек трябва да се вгълби в себе си, за да се издигне над обикновените условия на живота.

„Тайна молитва“ значи, че ще се молите свободно, тъй както знаете. Тайна молитва значи: ще прекъснете всичко със света, ще затворите всички жици на телефона, да няма никакъв шум ни приемаш, ни предаваш. Ще затворите всички ключове със света, да не ви смущават, нищо повече! Да останете със себе си, да помислиш малко сам. Има разлика от медитация. Тия работи ще ги научите. В тайната молитва веднага ще се стремите в 1 минута, в 2 минути отгоре да останете свободни. То е просто обръщане ума към Бога. Когато казваме „тайна молитва“, разбираме, както обръщаме погледа си към Слънцето, да погледнем така към Бога. Щом помислите за Бога, то е молитва.

И тъй, молите ли се, образът на Бога трябва да стои в ума ви. Никакъв друг образ! Ще кажете: „Ние не знаем какъв е образът на Бога“. Не, вие знаете този Образ, но сега трябва само да си Го възстановите.

Молитвата изисква съсредоточена мисъл. Като се молиш, ще мислиш само за Бога. Всичко друго ще оставиш вън от себе си.

Трябва да пресеем мислите си. Да остане една Божествена мисъл, на която можем да разчитаме.

Силата на ученика, силата на вярващия се заключава във вътрешната връзка между неговата душа и Бога, в будността на неговото съзнание. Щом има

тази връзка, щом съзнанието му е будно, той никога няма да изгуби това, което е придобил. Който не е господар на съзнанието си, при най-малката вътрешна борба в себе си, при най-малкото изпитание, той всичко изгубва.

Често се говори за прости и сложни движения. Простите движения наричаме още първични. Прости движения са тези, които срещат малки съпротивления в пътя си, а сложни, които срещат големи съпротивления. Прости и сложни движения съществуват и в съзнанието на човека. За да дойдете в Чамкория, какво движение е станало във вас? Сложно. Простите, първичните движения са насочени към Бога. Те са чисти, кристални, без никакво раздвояване. Сложните движения предизвикват раздвояване в съзнанието. Когато отива на курорт, човек се раздвоява; когато отива на планината, пак се раздвоява. Малко хора имат едно определено движение към Бога. Където отиват, те се ръководят от много побудителни причини.

Един индус, като е болен, ще концентрира ума си върху праната и мислено ще почне да вдишва. Ще мисли, че през всички клетки всмуква прана. Не се минава ден, два, три, четири след като направи опита и веднага му минава. Но индусите имат един начин, който от хиляди години е придобит. Когато индусът се концентрира, той не мисли за жена си, за децата си, за нищо странично мисли само за праната. Ако кажете на българина да се концентрира, той ще мисли за говедата, той ще мисли за пчелите, за това за онова и няма да има никакви резултати. Ти ще оставиш настрана говедата, пчелите, жена си, децата си и като направиш опита си и сполучиш,

тогава ще извикаш сина си, ще повикаш гъщеря си, жена си, приятелите си и ще им обясниш опита.

Сегне някой, концентрира се. Индусите какво правят? Ама тия индуси, които днес употребяват известни системи за концентриране, те с векове са упражнявали пеене и свирене. Те са минали първата степен на ученици и сега са дошли до концентриране. Те са приготвили тия способности, които лежат по-горе те може да се събудят. А какво става с един европейец? Той се концентрира и като мисли, мисли, заспива. Това не е концентриране! После пак си отрие очите, свие си ръката и казва: „Аз ще се концентрирам!“ Ти развали вече концентрирането. Спокоен трябва да бъдеш. Ти ще се отпуснеш, ще туриш ръцете си преспокойно, свободно, няма да се свиваш, няма да има никакво стискане на мускулите. И когато пеете, някои от вас се стягат. Не, ще се отпуснете, гърлото ви трябва да бъде свободно.

Пазете се да не раздвоявате ума си. Всяко раздвояване на ума, на сърцето или на волята ви действа вредно. Ще се стремите да обединявате ума, сърцето и волята си. Как? Мислете за Бога, мислете, че в Неговите чувства няма раздвояване. Мислете, че в Неговата воля няма раздвояване. Най-благородното нещо е в гаген случай мисълта да бъде обединена. Първото нещо, щом се раздвои мисълта ви, стане дисхармонична, вие ще усетите едно налягане при слепите си очи. След туй ще ви обхване една дрямка, едно хипнотично състояние и почвате да се унасяте. Туй вече действа зле върху вашата нервна система.

Следователно никога не прекарвайте енергията

си в слепите очи. Тази енергия е свързана със стомаха ви. Щом прекарате енергията си в слепоочните места, вие въздействате на стомаха си, а той е съставен от хиляди такива нервни ганглии. По този начин вие се обезсилвате, изтощавате енергията си, демагнетизирате се. След това ще почувствате едно изпразване във вашия мозък. Винаги пращайте енергията си към горната част на челото, не я оставяйте в задната част на главата си.

Някой път, ако вие съзерцавате върху това какво нещо сте вие, то няма да се минат 1015 минути, и ще заспите. Ти не можеш да мислиш какво нещо е Бог. Щом речеш да мислиш какво нещо е Бог, ще заспиш. На Изток препоръчват медитацията, размишлението. Но в какво седи размишлението? Ти не можеш да размишляваш, да медитираш без Любов. Ако в тебе има един малък оттенък на недоволство, то има принуждение вътре в тебе и ти не можеш да медитираш.

Често в окултизма много ученици не сполучват, защото не могат да се концентрират. В концентрирането съзнанието трябва да мине безпрепятствено от едно състояние в друго. И той заспива; при заспиването ти слизаш. А в туй слизане се прекъсват картините, които иначе би видял. Има същества, които стоят при вратата и те приспиват, защото те знаят, че иначе ще видиш повече. А вие ще се борите да не заспите. И мнозина в България, доколкото аз зная, с малки изключения, все заспиват, защото имат противници, които казват: „Не е тук мястото, а надолу“. Ще ти дойде една грямка и ще те хванат. Никакво заспиване! В концентрирането не се иска напрежение. Ти ще бъдеш тих и спокоен.

Едно спокойно очакване и няма да се безпокоиш за резултатите. Природата обича настойчивост, не своенравие. Ние мислим, че можем да я заставим. Не. Само ако се хармонизираме с нея, отиваме с искреност и устояваме.

Вие се интересувате защо понякога път хората се прозяват. То е все същият въпрос. Защо хората боледуват? Защо хората заспиват? Защо вниманието им не е съсредоточено? (...) Съсредоточеното внимание всякога остава съсредоточено. Разточеното остава всякога разточено. Между чувствения свят и умствения свят има допирни точки. Но щом чувственият свят се намеси в умствения свят, веднага умът става разсеян. Човек е винаги разсеян, понеже обектите са по-силни, привличат вниманието, човек се раздвоява и не може да мисли.

Ингуците съзерцават, без да се мърдат. С часове седят на едно място, концентрират мисълта си в една посока, докато заспят. Като заспиш, ти не можеш да имаш никакви постижения. Казвам: светът е оказал влияние върху тебе и ти заспиваш. Умът ти трябва да бъде силен, да не се поддава на чужди влияния. Дали четеш, пишеш или се молиш, ще бъдеш буден. Щом заспиш, ти си под влияние на задушливите газове на дявола. „Само една секунда задряхах.“ Дали си спал два часа или си задряхал само за една секунда, то е все едно. Разликата е в степенята. В една секунда ти можеш да изгубиш най-ценното в своя живот. Когато си дремал една секунда, светлината е извървяла хиляди километра път.

Мисълта на светията и на разумния човек е всякога будна. Мисълта на глупавия е слаба и разсеяна. Когато глупавият се моли, молитвата му не се изди-

за по-високо от него, тя се върти около главата му. Като се съберат молитвите на глупавите хора на едно място, те причиняват циклоните на Земята. Това е моя теория.

Като концентрираш ума си, ти можеш да отклониш едно нещастие, което иде към тебе. Нещастие то се движи като снаряг. Ти можеш да се отстраниш само с три-четири пръста от пътя му и снарягът ще си замине без да те докосне. Някой път ние очакваме нещастие то на пътя като влюбени. Не го чакай, стой малко настрана, нека си мине по своя път. Не го поздравявай, не го питай къде отива. Откъдето иде, нататък ще си замине.

Някой започва да се моли и във време на молитвата ще му дойде на ум, че не е свършил никаква работа, и ще прекъсне молитвата си. След това пак ще започне да се моли. Като прекъсва и отново започва молитвата си, човек дава вид пред другите, че постоянно се моли. С това той внася съблазън между хората. Така се молят турците. Преди да започнат молитвата си, те се измиват добре и тогава пристъпват към нея. Ако във време на молитвата се почешат по главата, по ръцете или по тялото, те престават да се молят, пак се измиват и отново започват молитвата си. Случва се понякога молитвата им да продължава цели два часа. Може ли богомолците да прекъсват молитвата си и да излизат и влизат в църквата? Може, разбира се. Щом става, може. Това показва отношението на съвременния религиозен към църквата. Докато религиозният гледа на църквата като на събрание, той свободно влиза и излиза от нея. Един ден, когато се проникне дълбоко от разбирането на въпроса, що е църквата,

а също и молитвата, той нито ще прекъсва молитвата си, нито ще влиза и излиза от църквата. Така правят и учениците. Докато са в междучасие, те говорят, викат, вдигат шум. Щом влезе учителят в клас, всички сядат на местата си и настава тишина и мълчание.

Тъкмо се молиш, съсредоточил си вниманието си, но изведнъж те засърби главата. Ако се почешеш, молитвата ти се прекъсва. Такава молитва не се приема.

Един ревностен ученик в Индия, който искал да се запознае с учението на йогите, отива при един виден учител и му казва: „Аз искам да науча великото в света, искам да бъда твой ученик. Търсих много учители, но само ти си, само ти можеш да ми предадеш великото учение. Какво да правя?“ Обаче учителят мълчал, дълго мълчал, „като пън“ казват българите. Тъй мълчал той и нищо не говорил един ден, два, три, четири, цяла седмица, най-после ученикът казал: „Учителю, кажи какво да сторя, само ти си, при тебе идвам аз“. Хваща го за ръката този учител и го завежда в една празна стая, дава му един чувал с едра сол и му казва: „Ще счукаш тази сол да стане ситна, за всичко можеш да мислиш, само за думата „носорог“ абсолютно нищо да не мислиш, тази дума да не ти идва в главата“, и си отишъл. Започнал той да чука, свършил всичката сол, отива при учителя, той го пита: „Е, какво мисли през това време?“ „За нищо друго не можах да мисля освен за думата „носорог“.“

Сега аз ще ви дам едно малко обяснение. На този ученик учителят му дал свобода да мисли за всичко, само за „носорог“ да не мисли, туй е забранено. Това значи: всичко да вършиш, само за греха да не мислиш,

а вие, съвременните хора, само за греха мислите то е носорогът. И казвам: докато вие не престанете да мислите за носорога, тази сила не може да дойде във вашите ръце. Когато вие изключите този носорог и не мислите за него, тогава силата ще дойде. За индусите носорогът е един символ. И тази сила ще потече през вашето сърце и вие ще станете силни и мощни.

Вземе някой да се моли, но веднага му дойде на ум, че трябва да яде кисело зеле. Ще напусне молитвата, ще отиде да вади кисело зеле. Пак започне да се моли, ще му дойде на ум да пийне малко винце. Ако не се моли, няма да му дойде тази мисъл. Решите ли да живеете благочестив живот, веднага всичките дяволи ще дойдат отгоре ви. То е закон. Това ще се предизвика, няма какво да се сърдите. Щом решите да живеете добродетелен живот, ще предизвикате противното омразата. Искаш да живееш с Истината, ще дойде лъжата. Ще знаете: щом дойде противоположното, значи у вас мисълта се е събудила.

КАК ДА СЕ КОНЦЕНТРИРАМЕ

Концентрирането ще правите с отворени очи. Щи мислите за ръцете си, за краката си, ще прекарате ума си през нервната система, през стомаха, през червата, по цялото тяло като един господар, който се разхожда из своето имение, да види в какво положение се намира всичко.

Човек трябва да се вглъбява в себе си, за да се издигне над обикновените условия на живота. Всеки ден употребявайте по няколко минути за съзерцание. Отправяйте ума си към всички разумни същества, на които работите са напълно уредени. Освободете се от всички грижи и кажете: „Благодарим на Бога за всичко, което е направил!“ Правете това упражнение по три пъти на ден сутрин, обед и вечер по 10 минути.

За 3 минути съсредоточаване на ума в светлината на съзнанието. Насочва се умът нагоре по посока на Божественото Слънце, което е винаги над нашата глава. Необходимо е да застанем в мълчание, да уталожим ума си и при тих ум да се свържем с Божественото съзнание.

За да може човек да се справя с всички свои енергии в себе си, той трябва да изучава закона на концентрирането. Като изучава закона на концентрирането, човек трябва да прави опит да съсредоточава погледа си върху някой предмет, без да мигне с очите си. Правете този опит, като започнете от 1 минута и постепенно увеличавате. Той помага за усилване на очите. Като правите опита, съзнанието ви трябва да бъде съсредоточено. През това време не се

позволява никакво разсейване на мисълта, нито на съзнанието.

Седнете сутрин спокойно и стойте, без да си мърдате очите половин час, мисълта да е концентрирана, да мислиш, че всичките ти работи са уредени. Като седиш, ще се яви щипеница, ти седиш спокойно. Никаква лоша мисъл да не мине в ума ти, ще мислиш, че работите ти са наред. Десет минути така да седите. Ще ви дойдат разни мисли. Някой ще хлопа на вратата, някоя муха ще мине, ще обърне вниманието ви, някоя бълха се скрила, ще ви ухапе, не трябва да се помръдвате, да бъдете страж на всичките неща. Нищо да не ви смущава. Веднъж препоръчах това на един брат и той ми каза: „Като правих онова, което ми препоръча, заспах“. Да се концентрираш, без да заспиш поне пет минути. Много мъчна работа е да се концентрираш, поне пет минути, да не допуснеш нищо лошо в ума си. Като се концентрираш, ще ти мине мисълта, какво ли става сега във Франция, какво ли става сега на Небето, какво ли става в ада. Кажу си: „Нито адът ме интересува, нито Небето ме интересува в дадения случай, интересува ме само настоящето, което Бог ме учи, урокът, който имам“.

Понеже не сте научили още закона на концентрирането, невидимият свят си служи с негативни методи, за да развие у вас концентрация: когато намразите някого, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви дойде някоя болка, излезе ви някой цирей и вие се концентрирате. Корем ви боли, глава ви боли това са естествени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът

трябва да се постави на мястото и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Ще имате предвид следното правило: когато сте развълнувани, сутрин или вечер, концентрирайте ума си или към края на носа, или към центъра на веждите. Защо? Във веждите вътре, между космите има празнина, наречена „празнина на безмълвното наблюдение, на Божествения ум“. Ще се концентрираш, ще държиш ума си буден, докато ти дойде една светла мисъл, едно просветление. Да кажем, че ти решаващ един важен въпрос. Спри ума си върху него и след малко ще проблесне една малка светлина, ще ти дойде една светла мисъл, която ще те напъти към този път, в който трябва да тръгнеш. Понякоя път, когато на хората им дойдат големи страдания, свиват веждите си. Когато човек свие веждите си, той несъзнателно концентрира ума си към центъра на веждите.

Концентрирайте съзнанието си върху този стих: „Ако гумите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. Можете да вземете за концентрация и от Евангелието на Йоана 14 гл., 21 стих; 14 гл., 23 стих; 15 гл., 7 стих.

Направете един вътрешен опит, който да продължи дори само една минута: очистете се и се абстрахирайте от всички дразги, нека съзнанието ви да се омиротвори, като че ли сте се родил такъв и като че ли всякога сте живели съвършен живот. Да може човек да съзерцава Божественото за една минута, е живот, който трябва да стане реалност за него. Да влезе човек в Божествения живот, това не

е механичен процес и отвън не може да се изучава. Направете този опит за 10 дни по една, но напълно реална минута. Опитвайте по няколко пъти на ден, докато сполучите. Това състояние като че ли в рая живееете, реално съществува. Съществува и такъв хармоничен свят, и такива благотворни вълни.

В който момент ме събудите от сън, аз мога да кажа точно колко е часът, без да паля лампа. Този часовник е във всеки човек.

За да се научи човек да се концентрира, трябва да бъде по-близо до хора, които се концентрират и да дружи с тях. Едни от други хората се ползват.

За правене на психологическите окултни упражнения достатъчно е човек да отдели сутрин по 1 час време, за да има в продължение на една година нужните резултати.

Ако някой земеделец има 10 декара земя и може така да концентрира мисълта си към Слънцето, че да отправи енергията му към земята си, по този начин тя ще се оплодотвори много по-добре, ще даде по-добри резултати, отколкото, ако би я наторявал. Умният човек може да натори нивата си със своята мисъл сам много по-добре, отколкото ако би я наторявал по физически начин с някакви соли или с други някакви средства. Казват: „Щом е така, нека човек се опита да насоли боба си например със своята мисъл“. И това е възможно. Мисълта е сила, която твори. Следователно каквото човек мисли, това става. Тъй щото с мисълта си земеделецът може да привлече слънчевата енергия и да я препрати на нивата си, отдето растенията ще я използват.

Поколебае ли се в силата на мисълта си, всичко е изгубено. Щом правите такъв опит, не разправяйте на хората какво мислите да вършите, но отправете молбата си към Бога и като успеете в опита си, ще Му благодарите.

Всеки може да направи този опит, но при условие, да се освободи от своя критически ум. Казвате: „Значи човек не трябва да мисли“. Не, логика се изисква от човека, и то Божествена логика! Кои неща наричаме логични? Възможните неща са логични, а невъзможните нелогични. Всяко нещо, което може да стане, не само че е вероятно, но още е и възможно. В света има много вероятности, има и много възможности.

Напредналите души си служат с интуицията. Те интуитивно схващат нещата. Трябва да имате вдъхновение, вътрешно ръководство. При медитация най-първо се спирате на горната част на главата. Трябва да се укрепват моралните чувства на човека. Те са поставени под лъчите на Божественото Слънце и растат. В хилядолистника са всички най-възвишени чувства на човека. Като мислите за Бога, се развива хилядолистникът. Като мислите за Бога, трябва да знаете къде ви е съсредоточена мисълта и къде да я чувствате.

На най-високото място на главата на човека е любовта към Бога. То е най-високата точка, зенитът. Едно религиозно чувство, хилядолистник, както го наричат индусите. Следователно всякога, когато се намиращ в едно безизходно положение, отправи ума си, една струя на живота нагоре и тогава отгоре ще приемеш помощ. Помощта няма да дойде от главата, но по радиото ще се предаде. Ти ще дадеш един сигнал и невидимият свят отгоре, разумните

същества ще дойдат на помощ. Ще дадеш сигнал, че се намиращ в голяма опасност и ще дойдат на помощ. У някои хора туй чувство е ръждясало, този апарат не работи, намират се в трудно положение и да дадат сигнал, не може да им се помогне. Казват: „Помолихме се, но не ни се помогна“. Апаратът не работи. Когато апаратът работи, винаги ще дойде отговор.

Качете енергиите горе в главата, за да се развие преди всичко радиото ви. При яснослушане или сегмото сетива има три гласа. В единия случай гласът идва до ухото отстрани, на разстояние 75 сантиметра, това е гласът, който е викал на Самуил: „Самуиле, Самуиле!“ В друг случай гласът е отгоре, от Божествения свят. А когато гласът иде от духовния свят, иде изпод лъжичката. Това, което ти говори гласът, после го проверяваш.

Човек трябва да държи хилядолистника в изправност той трябва да функционира правилно. Човек, като отпрати ума си към Божествения свят, към Божественото, като мисли за Бога, хилядолистникът вече работи и се развива. Както някой, който се упражнява да пее, събужда и развива музикалния център на главата си, също така и хилядолистникът се събужда, като мисли човек за Бога. Обаче човек освен с мислене за Бога, може като спомагателно средство да си служи и с движение на ръцете, при което да допира с ръце горната част на главата, дето е хилядолистникът например при изговаряне на някои формули може да прави обливане с ръце.

При неправилно развитие, когато човек не се упражнява в молитва и концентрация, теченията в

него, вместо да отиват към горните чакри, отиват надолу и така се подпушват или се спира техният живот. Ще работите по този начин, че енергията да отива нагоре. Ще дам методи за това. Това става чрез концентриране на ума върху вечни, Божествени идеи. Като мисли човек върху някой въпрос, събужда се човешката гуша. Но нейното събуждане трябва да стане постепенно, не изведнъж.

Много искат да влязат в езотеричния живот като развиват силата, например с работа върху чакрите. Такава работа с чакрите е насилие, защото тогава могат да станат обратни реакции: човек се уморява, не иска да се моли, влиза отново да живее в света и отново получава енергии от него. Това е едно неестествено положение. Вие продължавайте със съзерцание, приготвявайте се, защото новораждането, идването на Дух Свети е един вътрешен закон. Право на Божествения Дух е да ви въведе в езотеричния свят, това не е право на човека.

Едни хора поддържат възгледа, че без насилие не може да се живее. Да прилага човек насилието, това не значи, че той е силен. Силен човек е само онзи, който прилага законите на живота, на знанието и на свободата. Силният човек работи с мисълта си. Без никакви оръжия той може да се справи с най-добре и модерно въоръжен войник. Достатъчно е да концентрира мисълта си към този войник, за да може да стопи пушката му и куршумите му да изгърмят, без да причинят никаква вреда. Силна е човешката мисъл! Тя може да действа на хиляди километри разстояние, докато куршумите достигат на 12 километра. Като знае силата на своята мисъл, човек трябва да я упражнява в живота си. При това, от човека зависи,

дали ще прилага мисълта си за добро или за зло. Ако с мисълта си човек воюва със злото, с греха, той е на прав път.

Всички тези упражнения ще имат сила, само когато се правят за добро. Всяко желание, човек да направи зло на някого, се връща върху него и той носи последствията от това.

Сега за 5 минути нека се концентрираме и да изпратим една добра мисъл към целия свят. Законът е: ако изпратите тази мисъл както трябва, работата, която ще извършите, може да е равна на работата, която сте извършили през целия си живот.

ИЗЛЪЧВАНЕ В НЕВИДИМИЯ СВЯТ

При молитва се организира духовното тяло на човека. Има един белег, по който се познава: когато духовното тяло е организирано, човек не губи равновесие при страданията и противоречията и ги посреща с вътрешна сила. Хубаво е всеки ден да прекарвате половин час в размишление и в молитва така се организира духовното тяло.

По-културни същества от ангелите няма. Следващата фаза, в която човечеството ще влезе, е фазата на ангелите. Тогава нашите груби тела ще бъдат променени в динамични. Те ще бъдат съставени от по-фина материя. Как ще се създаде последната? Чрез молитва, съзерцание, размишление. Или казано другояче: молитвата е метод за организиране на духовното тяло новото тяло, в което човек ще живее.

При молитва човек излиза навън с по-висшите си тела, а по-нисшите остават на земята. При молитвата астралното тяло остава при физическото и само се разширява, а умственото и причинното излизат значи при молитвата има един вид излъчване, повече или по-малко.

Излизането от тялото, излъчването е за малцина. Преди години един български писател дойде да ми разкаже своите преживелици, които не искаше да споделя с други. Той мислеше, че е умопобъркан. На обед си почивал както обикновено, но по едно време се намерил в средата на стаята и вижда тялото си, проснато на леглото и със затворени очи. Някой зад него му казал: „Това си ти“. А той му казал: „Ако това тяло съм аз, тогава аз, който гледам, кой съм?“ Подхванали го и го

сложили вътре в този, който лежал. Казах му: „Твоето духовно тяло се е отделило от физическото. Онзи, който е гледал, си бил ти в духовното си тяло.“ А той си призна: „Цяла седмица не съм спал, страх ме е да не се случи пак“. Казах му: „Не бой се. Няма да ти се случва често. Това е, за да ти се покажи, че не си тялото, а си нещо друго. Това ни най-малко не е аномално, а е една опитност.“ Оттам насетне той започна да се интересува от тези работи.

Човек в тялото е като в затвор. Хубаво е да можеш да излизаш навън от затвора и свободно да влизаш в духовния свят и после пак да се връщаш във физическото тяло. А има някои, на които не им разрешават да напускат затвора. Това е вярно както за обикновения живот, така и за духовния.

Една сестра разказа, че тази пролет, през месец май, имала случай на излъчване. Било привечер и както лежала, почувствала, че е извън тялото си на известна височина, около 2030 сантиметра, минала през стената и се понесла напред. Виждала селото под себе си и релефа на планините. През всичкото това време на излъчване чувствала мир, радост и любов към всички. Като се върнала в тялото си, веднага разбрала огромната разлика: летяла като птица и се радвала като облак, а сега трябвало да ходи по земята със своите земни грижи.

Съзнателното излъчване иде само като се концентрираш. Обаче се изисква и друго условие и то може да се постигне само ако имаш мир, хармония и времененно да не се мисли за външния свят.

Методът за излъчване е концентрирането тогава човек естествено ще влиза и ще излиза от тя-

лото си. Концентрирането да става по естествен начин. Когато се излиза от физическото тяло, това да бъде като почивка.

От тялото излиза една нишка, по която ходиш и по нея се връщаш. Ако се преплете, ще се върнеш неразположен, не можеш да влезеш в тялото си. Разправяха един случай: един индус давал сеанси на хипнотизиране. Една млада мома, американка, която не вярвала в туй, за да ѝ докаже, той я приспива в магнетически сън за 10 часа. Излиза навън, удря го един автомобил и умира. Тя остава приспана. Никоу не може да я събуди. Този, който я приспал, трябва да я събуди. Казвам: ти като заспиваш, трябва да си туриш една хубава мисъл. Ще пееш. Затова се молят хората. Четеш молитва, ще те пазят. Ти като заспиваш, ще се помолити да те пазят, и като ставаш, пак трябва да се помолити. То са предохранителни мерки. Та сега хората са в света и трябва да мислят. Те са в един много сложен свят.

Не е мъчна работа да отидете около Месечината, но трябва да знаете как. За да отидеш до Месечината, ти трябва да излезеш от тялото си. До Месечината ти, със своя двойник, можеш да отидеш и да се върнеш и да имаш едно съзнание за това. Но ако речеш да отидеш със своя двойник до Слънцето, не можеш да отидеш. Сега това е встъпление. Вие още не можете да разберете напълно тези работи. Вие казвате: „Как може човек да излезе от тялото си?“ Че вие наблюдавате това. Вечерно време ти заспиваш и сънуваш, че ходиш, разхождаш се, говориш и даже в това състояние ти не обръщаш внимание на връщането си. Ти само мислиш, че ходиш и ако се пробуди твоето съзнание, ще видиш, че си в едно духовно тяло. Ти казваш: „Какво нещо е ясновидството?“ Че

ти си сам ясновидец. Само че между обикновеното съзнание и духовното съзнание няма връзка. Не ги сравняваш и казваш: „Това е сън“. А пък за да излезеш от тялото свободно, изисква се следното условие: ти трябва да забравиш материалната обстановка, в която се намиращ. Не мисли за този свят. Ще престанете да мислите за този свят. Ако заличиш всички онези прояви на света, ако отдалечиш физическата светлина, всички физически впечатления, които възбуждат ума, ти веднага можеш да излезеш от тялото си навън. Ти като речеш да отделиш тези впечатления от ума си, ще се уплашиш. И ще кажеш: „Къде ще отида?“

Има една опасност. Ако искаш да излезеш по своя воля от тялото си, можеш да не се върнеш. Вечерно време вие излизате, но това е един закон вече от невидимия свят. Има пропуск за лягане. Ти си лягаш отворена е границата. Но денем, ако речеш да направиш този опит, границата не е отворена. И ще те арестуват. И много хора така са се повредили. Излязъл от тялото си и не може да се върне. А пък други са се наместили в тялото му, вътре. И казват: „Полудял“.

Всеки може да вижда в онзи свят, ако се съсредоточи върху една Божествена идея и се абстрахира напълно от всичко материално, да изхвърли от ума си всички предмети от този свят и тогава веднага ще види онзи свят. Но е възможно да изпитва страх, защото ще мисли, че няма да може да се върне, като е скъсал всички връзки с физическия свят. Ако искаш да имаш връзка с онзи свят, с този трябва да скъсаш и в някакъв смисъл да считааш, че нямаш нищо. На сън човек вижда някои работи, защото се изолира от външните форми. Сънят е ясновидство.

Ясновидецът в известни минути не трябва да долавя външния живот, за да долавя вътрешния. Обикновеният човек, понеже не е ясновидец, понеже не се е подготвил да се абстрахира от външния свят, за да може да види невидимото, той по време на сън има необходимите условия, тогава външният свят не му влияе и той има видения.

Без съзерцание, без изолиране от външния свят нищо не може да се постигне. Ако хората дойдат в Любовта, ще се разшири зрението им. На един човек, който приближава да добие ясновидство, сънищата му почват да стават по-свързани.

Излъчването трябва да стане при благоприятни условия, но не всякога ги има. При излъчването се развива голяма чувствителност и ако не се разбира законът на търпението, въздържанието и Любовта, човек ще изпитва болки, ще почне да вижда по-интензивно отрицателните неща у околните и това би го гразнило.

За да има човек постижения в тази област, трябва продължителна работа. Това не може да стане изведнъж, понеже чрез такава работа материята на тялото трябва да се префини, да не е с груби, а с висши трептения.

При прозрение в духовния свят най-напред виждаш трептенията на краските. И колкото по-високо се изкачват тези трептения, толкова стават по-красиви и се преливат. И когато трептенията станат още по-високи, те приемат формата на едно много красиво същество, което ни се усмихва и после изчезва. Това е някой ангел, който е дошъл при човека. Когато иска да ти направи впечатление, ще се яви облечен в красивата си форма и ще ти се усмихне, а

когато иска да те учи, той ще дойде съвсем семпъл, облечен с греха в права линия, с мантия и с колан. Тогава всичко започва да говори на човека тревя, цветя, гървета, цялата поляна. Това съществува така учи човека.

За да се разкрие тази картина, трябва да имаш абсолютна чистота и да се примириш с всичко в природата и с хората, и с всичко друго. Да нямаш и най-малка лоша мисъл и лошо чувство към когото и да било. Абсолютно към всички да имаш хубави мисли и чувства и да ти стане всичко приятно, да няма за теб нищо неприятно и точно тогава ще се яви ангелът и природата ще ти проговори. Значи всичко да обикнеш с душата си и да се пречисти умът, сърцето и тялото, за да се види това.

Даниил се е срещал с Михаил и Гавраил. Човек, за да има тази опитност, трябва да има идеен живот. Това е условието. Михаил и Гавраил са архангели. Михаил се занимава повече с политическия живот, а Гавраил с духовния. Даниил се среща с Михаил и Гавраил след молитва. За да може човек да се срещне със съществата, трябва да прекара интензивен живот на молитва, съзерцание и размишление. Трябва да се подготви, за да свикне към новите трептения. Чрез упражнения в концентрация, съзерцание, човек може да добие прозрение, да мине през тъмната зона и да види червения цвят и другите цветове, но в по-горна октава. Тогава невидимият свят ще се разкрие пред него и той ще влезе в общение с висшите същества.

Има няколко октави светлина: физическа, духовна и Божествена. При влизане в невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работите. Това е една област, в която човек, ако влезе без ръководство, ще се уплаши.

За да има прозрение, трябва ни шесто сетиво. То ще допринесе на другите сетива и една нова струя ще внесе в живота ви. Сега в нас се образува шестото сетиво, а има още други шест сетива, които трябва да се развиват. Човек има 12 сетива. От видимото отиваме към невидимото. Има първа октава на светлината, а втората октава на светлината е в невидимия свят. Между двете октави на светлината, на границата на физическия свят има една тъмна зона. При упражнението на шестото сетиво, като гойдеш до тази граница, всичко става тъмно, защото минаваш през тъмната зона и като се минат 12 минути, явява се нова, мека светлина, в която влизаш. Това е втората октава на светлината. Това всеки може да направи, но както казахме, трябва ръководство, за да не се уплаши. Като се връща на физическия свят от горната октава в по-долната, пак ще мине през тъмната граница.

Съвременните учени познават само една цветна гама със седем различни цвята, а останалите шест не познават. Еда сега започват да правят опити и наблюдения върху преминаване на светлината от една гама в друга. Те правят тия опити и денем, а не само нощем. Когато човек прави тези опити, той се концентрира, съсредоточва вниманието и погледа си, вследствие на което пред него настава голям мрак. Ако не разбира законите, той ще помисли, че ослепява. Който разбира законите, ще разбере, че минава през една гъста зона на Земята. След 15 минути концентриране пред този човек ще се яви мека, бяла светлина. Вземете ли да се връща назад, той пак ще мине през същата гъста среда.

Казвам: такова затъмнение или помрачаване често става и в съзнанието на човека. Който не разбира закона, ще се уплаши, а който го разбира, ще концен-

трира ума си, вниманието си, да запази будност на съзнанието си, докато премине тази тъмна зона. В това положение неверният ще се отрече от Бога, а разумният, търпеливият ще се свърже още по-здраво. Страхливият ще остане в тази тъмна зона, а безстрашният ще я премине и ще върви напред.

Преди да влезеш в красивия свят, ще те нападнат страшилища, като тукашните паразити, това е преминаване през тъмната зона и като те нападнат, ти можеш да офейкаш. А трябва да минеш през този свят, за да отидеш в красивия. Те не могат да ти направят нищо, но ако се поколебаеш, губиш. Не трябва да се разколебаваш. В неразколебаването на съзнанието е всичко. Като влезеш в тази тъмна зона, ще те гонят лошите духове и ще се нахвърлят върху теб, това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това се отварят вратите. Като преминаваш през тъмната зона, ще чуеш най-обидните думи, които никога не си чул на Земята. Тъмните духове няма да оставят нищо свято, което да не опетнят. Ще срещнете тези противоречия и тогава ще се научите да затваряте слушалките на телефоните. Тази опитност ще я имате.

ЕЗИК НА МОЛИТВАТА

Съвременният християнски свят не разбира какво нещо е молитвата. Има един израз: „Той е глупак, той само се моли“. А те не знаят, че молитвата е най-великото нещо, за което трябва да се даде едно много хубаво обяснение. Разумно трябва да се обясни на сегашните учени хора според първоначалния език какво е молитвата, а не така, както сега го знаят.

Сега ще изтълкувам значението на думата „молитва“, както се пише на български:

Буквата „м“ означава закон на жертва.

Буквата „о“ условия, при които жертвата дава добри плодове.

Буквата „л“ означава стремеж за молитва, т.е. за общение.

Буквата „и“ общение с Великото, с Божественото.

Буквата „т“ победа над противоречията в живота.

Буквата „в“ единство с Бога.

Буквата „а“ придобиване на разумен живот.

Значи молитвата представлява жертва, условия, стремеж нагоре, победа над змията, над низшето, над противоречията в живота, единство с Бога, придобиване на разумен живот. Който иска да придобие нещо ценно, той трябва да е победил змията в себе си. Без тази победа никакъв духовен напредък не може да се очаква. От това тълкуване можете да извадите заключение, че буквите определят смисъла на думите.

Най-хубавото упражнение в живота на човека е молитвата. Засега в света по-хубаво упражнение от

молитвата няма. Молитвата е общение с Бога. Думата „молитва“ в българския език е малко несполучлива. На френски език „молитва“ значи la priere. Буквата М в думата „молитва“ и буквата Р в думата priere показват за какво се моли българинът и за какво се моли французинът. Всеки народ си има свой стремеж. У англичанина и американеца молитвата почива на волята. Българинът пък казва: „Като спусна кофата си в кладенеца, иска не иска, все ще ми даде нещо“. Той се отличава по това, че обича повторението на едно и също нещо. Повторението, това са двата бряга на едно течение. Това означава буквата М.

Стремежът във всички славянски народи е навътре. Буквата М е подобна на еврейската буква W, но българите са малко по-добри от евреите. Тия две букви в българския и в еврейския езици означават крайния материализъм. Българинът се моли, само когато се намери натясно, или когато няма пари, или когато е болен, или когато се запали къщата му. Няма ли болен в къщата му, здрави ли са всички, богат ли е, той си накривява калпака и казва: „Не струва да се моли човек“.

Някои считат, че човек не трябва да се моли. Трябва да се моли, понеже чрез молитвата изучава Божествения език. Ако не се молиш, ще останеш невежа в Божествения свят, няма да бъдеш свързан с него. (...) Когато човек се моли, от невидимия свят ще го научат на езика на небето. Като научиш езика на небето, всички работи ще тръгнат. Ако на вас не ви върви, то е по причина, че не знаете езика на небето. Идеш в Англия, не знаеш да кажеш „хляб“, англичаните не те разбират. Понеже англичанинът цени времето, той е отривист. Ти докато отвориш

устата и започнеш да му говориш, то е губене на време. Те казват: „Времето е пари“.

Казваш: „Хората да вярват в Бога“. От толкоз хиляди години са вярвали в Бога, но тази вяра не е спасила хората. Питам: тази вяра има ли място? Няма място. Ние нямаме една ясна представа за Бога. То е все едно да ни поставят в някое подземие на хиляда метра под земята и да ни говорят какво нещо е Слънцето. На лампа да се греем. Голяма разлика има между една лампа и Слънцето, от което излиза животът. Когато казвате: „Аз вярвам в Бога“, това ни най-малко не значи нещо. Че вярваш в Бога, това е една човешка идея. Ти вярваш в една идея, но ти да вярваш в Бога, то значи да бъдеш в право отношение със самата реалност. Ти знаеш ли езика на Бога, като вярваш 20 години? Как вярваш? Ти можеш ли да идеш при някой земен цар и да не знаеш езика му? Искаш от него нещо и той трябва да те изслуша. Но ти трябва да знаеш езика му, за да те изслуша. Сегашните хора трябва да знаят езика на Бога. Не го ли знаят, каква полза, че по три пъти на ден се молят?

Молитвата е дишане на душата и акт на сърцето. Тя е единствената връзка с Бога. Тя е езикът, с който човек се разговаря с Бога.

Казвате: „Не може ли и без да се молим на Бога?“ Чудни сте понякога! Молитвата е език. Ти трябва да знаеш езика на Баща си. Бог те е пратил на земята, трябва да знаеш Неговия език. Ти като не говориш на езика на баща си, какъв син си? Роден си от Господа, не искаш да говориш езика Му. И Той няма да ти говори. Тогава какво ще стане с вас?

Няма по-голямо нещастие от това, да престане Той да ти говори. Невидимият свят, когато искат да накажат един човек, го наказват по този начин. То е най-голямото наказание. Има един живот в ада, дето се мъчат и пак са блажени, че има на кого да се оплачат един на друг. Пък има един ад, останеш сам в карцера, никой няма наоколо, ни глас, ни слушание. На земята го има този ад. Казва: „Чужд съм на света“. Коя е причината? Щом се отчуждаваш, ти си се отделил от Божия закон. Ти искаш да те обичат хората, но трябва да бъдеш честен в любовта си, да нямаш никакви задни цели. Ще гоиде, неизбежно е. Не е виноват, ако Любовта не е дошла. Ще разбираш тази Любов, ще разбираш нейния език. Ти трябва да разбираш нейното ухане, трябва да разбираш нейния свещен трепет, трябва да разбираш нейната светлина, да разбираш нейната музика, тя си има своя октава. Чудни са хората, говорят за Любовта. В какво седи Любовта? Любовта си има основен тон, основен тон от 12-та октава, дето я няма на земята.

Най-напред човек схваща формата тя е във времето и пространството. После схваща движението то е във времето. И най-после схваща Словото то е вън от времето и пространството.

Трябва да гадеш права посока на мисълта. Мисълта е творческа сила, тя действа върху здравето, ритъмът ѝ трябва да влезе в тялото. Когато сте при някой водопад, какво ще му кажеш? Той кряска повече от теб. Колкото повече кряска и пляска, колкото повече се пени, толкова по-тихо ще му говориш, ще гоидеш до противоположното. Твое то тихо говорене съответства на високото му говорене, понеже водопадът е величествен отвън, а пък ти ще бъдеш

величествен отвътре. Когато изгрява Слънцето, природата вдига шум, а пък човек трябва да шепне, трябва да се моли. Молитвата е най-тихото говорене, шепот, самовъзпитание, език на Божествения свят. Ако не знаеш как да се молиш, ако не знаеш езика, не могат да те разберат. Молитвата е един начин за изучаване на небесния език. Молитвата е говор на Бога. Ти си глъжен да знаеш езика на Небето и да говориш на него.

На разумните и разбрани хора се говори тихо и спокойно; на неразумните се говори силно, натъртено, да разберат какво искате да им кажете. Тогава как трябва да се молите на Бога? Трябва ли да викате, да плачете, да се вайкате?

Да вдигаш ръцете си нагоре и да коленичиш, това не е молитва. Такава молитва отегчава човека. Истинската молитва е разговор. Като се моли, човек изучава правилата на говоренето. В този смисъл молитвата не е нищо друго освен духовна граматика. Ако не можеш да се молиш правилно, не можеш и да говориш правилно. Човек се нуждае не само от материална граматика, но и от духовна, да разбира вътрешния смисъл на нещата. Само така той се свързва с Бога и с възвишения свят.

Вие казвате: „Господ не разбира ли български език?“ Българският език е толкова креслив, че Господ ще си запуши ушите. Той е много груб език. Всички езици са груби. И българският е груб. Който и да отиде днес при Господа, ще трябва преводчик. Той ще си затули ушите. Аз не ви казвам тези работи, за да вярвате. Като отидете в онзи свят, ще проверите и ще видите кое е вярно и кое не. Обаче има един закон:

когато ти се молиш на български, твоята мисъл се трансформира, с тези трептения, които има, не става. Ако отиде така, ще стане цяла буря. Трансформира се полека-лека и се усилва речта. Като отива при Бога, речта трябва да се усилва. Но силата не идва с креслива реч. Вълните стават по-малки и по-малки и мисълта се префинва, става много по-нежна. И Божественото схваща какво мислиш, и Бог след това ти изпраща един отговор.

Молитвата не трябва да бъде еднообразна, а разнообразна. Едно правило: когато човек се моли с известни молитви, всеки път трябва да прибавя и от себе си нещо.

Да четеш постоянно една и съща молитва, това е престъпление.

Всяка сутрин вие трябва да съчинявате по един псалом от себе си. Който не знае да съчинява псалми, той не знае да се моли. Първата работа, като станете сутрин, е да съчините по един малък псалом и да видите дали Бог ще го одобри. Ако Бог го одобри, ще го оставите в първоначалния му вид; не го ли одобри, ще оставите Той да го поправи и ще го запазите в този коригиран вид. Колко псалми съчинихте досега?

Който не знае да съчинява псалом, той не знае да се моли.

Молете се с думи, които имат само едно значение. Такива думи са мощни. Във време на молитвата ръководете се отвътре. Освен с общоизвестни молитви, обръщайте се към Бога и със свои думи. Употребя-

вайте онези гуми и онзи език, който отвътре ви се диктува.

В Божествения език всяка дума трябва да има едно значение. Като кажеш „любов“, трябва да знаеш какво разбираш. Като кажеш „любов“, целият външен свят се отваря, то е най-блаженото състояние, в което можеш да се намериш. Като кажеш „обич“, това е най-блаженото състояние, в което можеш да се намериш. В Любовта нещата се посаждат, в обичта зреят, а в Истината, когато говорим, разбираме всички неща и ги опитваме.

Като дойдете до прилагането на окултния закон, всякога ще употребявате думи и фрази положителни. Употребите ли една негативна дума, тя всякога носи със себе си лоши последствия.

При моленето е важно вътрешното вдъхновение, а не думата.

Молитвите трябва да се знаят добре и да се изговарят добре. Иначе те не дават своя резултат.

Покойният Михалаки Георгиев разправяше един пример за един шоп, който живеел в Цариград. Живеел при един турски паша и искал много да си дойде за малко при своите. Той му позволил, но му казал: „Ако след 30 дена не се върнеш, ще те обеся“. Той дошъл в Софийско, но закъснял. Тръгнал и казал: „Ще ме обеси тоя човек, но дано дойде един кон да се избавя“. Помолил се и гледа един турски бирник иде на кон и води едно малко конче, и си казал: „Хубаво, той ще ми даде коня си и ще стигна навреме!“ Но като го настигнал, бирникът му казал: „Я, вземи кончето

и го носи!“ И той го сложил на гърба си и казал: „Господи, аз ли криво се молих или Ти не ме разбра!“ Не, не, молитвата трябва да бъде нещо разбрано. Нещо разбрано трябва да бъде! Та казвам: тази погрешка всички хора в света я правят.

Когато се моли, човек трябва да се изказва точно, определено, да изрази мисълта си с малко думи.

„А кога се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото мислят, че в многословието си ще бъдат послушани.“ (Ев. Матей, VI гл., 7 ст.) Отивате ли при Бога, не употребявайте много думи. Малко думи кажете, но да са съдържателни.

Ученикът е съсредоточен в молитвата си и преживява думите ѝ.

Казано е в Писанието, че ако Бог е с човека, никой не може да бъде против него. И мечката даже, като чуе Името Божие, и тя е готова да отстъпи. Обаче от човека се иска правилно да произнася Името Божие. Когато се обръща за помощ към Любовта, човек трябва да знае нейния език. Дълго време трябва да живее той на Земята, за да научи езика на Любовта. В този смисъл молитвата не е нищо друго, освен правилно произнасяне на езика на Любовта. Всяка дума има смисъл само тогава, когато правилно се произнася. Дълго време се е молил Питагор, докато е научил донякъде само да произнася правилно думата „любов“. Който може правилно да произнася думата „любов“, той всичко може да направи.

Като проповядвам Божията Любов, погразбирам, че трябва да научим Божествения език. Като научим

този език, само тогава ще влезем във връзка с Бога. Някой казва: „Аз трябва да се науча да се моля“. Да, ще се молиш, но затова трябва да научиш свещения език на молитвата. Само една свещена дума е останала от молитвата „амин“. И египтяните са имали думата „амин“. В това време имало фараони с това име „амен“. Индусите имат същата свещена дума „аум“. Те произнасят тази дума преди служенето, а християните, като четат „Отче наш“, всякога на края казват „амин“.

Какво означава тази дума? Тя е свещена дума, останала от една възвишена култура. Всички казват „амин“, „да бъде така“. Само тази свещена дума е останала от свещения език.

При молитвата езикът ви е разбран дотолкова, доколкото желанието ви е по-интензивно. И то трябва да бъде толкова интензивно, че да забравите, че говорите на български. Мисълта ви да е толкова интензивна, че съществата горе да я четат. Когато човек е в трудно положение, тогава желанието му е интензивно. Когато говориш при молитва, тогава духът ти, който знае ангелския език, превежда думите ти. И когато Господ ти говори, твоят дух ти превежда думите на Господа.

Божественият език ще си го спомниш отвътре. Човек ще навлиза в Божествения език отвън навътре. За колко време ще го научи? Това зависи от желанието му.

Най-първо трябва да си създадем едно духовно тяло, чрез което да се съобщаваме с невидимия свят. Насочете усилията си към това, всичко зависи от усърдието.

На онези от вас, които искат да бъдат свършени, препоръчвам да употребяват твърдата храна, да разбират своя живот и да не се ожесточават. За тази цел те трябва постоянно да се молят. Молитвата не подразбира само да говорите за Бога и да Му четете писани молитви или красиво наредени послания. Няма защо да се оплаквате на Бога, нито пък да Му се хвалите. Молитвите към Бога трябва да са естествен разговор, като между души. Щом започнете да се разговаряте с Бога по този начин, работите ви ще се оправят, характерът ви ще се смекчи и вие ще гледате на всички хора като на души, излезли от Бога. Това значи служители на новото учение, служители на новото верую. Това верую не дели хората на народности, на класи, на бедни и богати, на учени и прости. То гледа еднакво на всички души. Това значи да бъдем снизходителни едни към други, това значи да желаем доброто на цялото човечество. От хиляди години насам хората се молят да дойде Царството Божие на Земята, но за да дойде това Царство, те трябва да бъдат свършени. Докато ние не отворим душите си за Бога и не Му дадем място да работи в нас и ние в Него, Царството Божие няма да дойде на Земята.

Според мене в реалността и гумите трябва да бъдат реални. Всяка гума, турена на своето място, е реална гума. И в науката на числата има щастливи гуми, има и нещастни гуми. В това отношение всеки човек крие по една щастлива гума под езика си и по една нещастна гума над езика си. Това всички трябва да знаете. Затова, като ставате сутрин, измивайте езика си около 10 пъти най-малко с чиста топла вода. Сега на онези от вас, които не са големи критици, мога да им дам едно правило. Ако някой от вас е

нешастен, нека измие добре двата пръста на ръката си и да бръкне с тях в устата си, да ги постави над езика и да го намагнетизира добре отгоре, защото там седи нещастната дума. Ако това нещастно число не излезе при този опит, тогава нека тури и трите си пръста, после и четирите, докато най-после постави цялата си ръка и така да намагнетизира езика си. Някои от вас могат да се запитат дали това е реалност или някаква подигравка. От вас зависи. Ако не го разбирате, то е подигравка; ако го разбирате, то е цяла наука.

НА ГОСПОДА ДА СЕ ПОМОЛИМ

При молитвата трябва да се обръщаме към Христа. От Христа е казано: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го привлече“. И още: „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя“. Когато човек се моли, то Бог го подбужда, а това показва, че Бог го е привлякъл вече. Ние ще се молим на Христа. Христос е станцията, ние ще си предаваме там писмата, телеграмите, молитвите и Той ще ги отпрати към Бога. При молитвите ще се обръщаме към Христа, понеже Христос е казал: „Аз и Отец едно сме“. Бог не е отделно от Христа. Нали е казано в една наша молитва: „Господа Исуса Христа, чрез Когото Ти си благоволил да те призоваваме“.

Христос е трансформатор, защото човек направо при Бога не би могъл да отиде без Христа, понеже Бог е Огън всепояждащ.

Който казва, че без Христа може да се спаси човек, той не разбира закона. Христос, като е дошъл на Земята, Той е огрял всичко хора и които вярват в Него и които не. Само че онези, които са приели тази светлина, са вярващи, а онези, които са затворени в своите стаи, не са я приели. И тях Христос е огрял, но не са възприели и сега въпросът е да я възприемат. Писанието казва: „Търсете Ме, докато съм близо“. Щом човек изгуби условията, трябва да чака друга епоха.

„И каквото попросите от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина.“

Най-великият Дух на Земята, на Вселената е Христос. Не е имало случай, когато човек е в отча-

яние, в безизходица, болен от тежка болест, да се е обърнал към този велик Дух за помощ и да не му е помогнато.

Щом молитвата на човека е чиста, дълбока, тя всякога се приема. Бог не прави разлика между душите. Христос казва на учениците си: „Идете и проповядвайте на хората и аз ще бъда с вас до скончание на века. Защото ми се даде всяка власт на небето и на земята.“ Като знаете, че Христовият Дух живее вечно и разполага със сила и власт, не се обезсърчавайте! Вие всякога можете да Го призовете и да получите Неговата помощ. Всеки човек носи Христовата сила в себе си. Той трябва само да работи върху себе си, да развива тази сила. Щом развият тази сила в себе си, хората ще познаят какво нещо е Бог, какво представя Божественото начало в човека.

Няма нещо, което човек да е поускал от Бога, и да не е изпълнено желанието му. И то точно когато трябва.

Човек трябва да бъде носител на Божествени мисли, трябва да е убеден, че всяка мисъл, която праща в света, е Божествена и да не мисли за последиците. Човек трябва да изучава Словото, а едновременно да практикува молитва и съзерцание. Това е пътят и да не се безпокои, да вярва, докато дойде просветлението и общението с Христа. Отворете сърцето и душата си, светлината ще проникне там и ще дойде разбирането.

В молитвата вие ще улесните дейността на кръвта да минава през вашия мозък горе, в най-гор-

ната част на главата, там е центърът „Любов към Бога“.

Най-великото в света, това е молитвата, тя ни свързва с Бога, с туй вечното вътре в нас, което ни дава смисъл. Пък молитвата е въведение на Божественния живот.

Няма по-хубава поезия в живота от тази да се молиш, т.е. да се разговаряш с Бога. Ще се молиш, без да се оплакваш.

Обезверяването е прекъсване на връзката с реалното. Човек никога не трябва да прекъсва тази връзка. Какво трябва да правите? Свържете се с реалното. Човек, който не е свързан с Бога, прилича на откъснат лист и вятърът го вее навред, затова трябва да е свързан с Бога. Щом някой се съмнява в Бога, той е изгубил всичко. Щом някой се усъмни в Бога, колкото и да е напреднал, то в него настава цяла катастрофа. Човек е свързан с Бога и не трябва да търси странични връзки. Казано е: „Не се свързвайте със света“. Една връзка е достатъчна, ние страдаме от много връзки.

Казано е в закона: „Не споменавай Името Божие напразно“. Обаче днес, въпреки закона, Името Божие се споменава свободно. Всъщност истинското име на Бога е скрито. Ако то се произнесе както е, би настанал цял катаклизъм в живота на хората. Сегашното име на Бога е псевдоним. Даже името Йехова, както Го наричали евреите, и то е псевдоним. Молиш се по 23 пъти на ден, произнасяш Името Божие, но не получаваш отговор на молитвата. Защо? Защото Бог отговаря само един път. Няма по-хубаво

нещо от това, да те слуша Бог. Същото се отнася и до Слънцето. Ако разбираш езика му и влезеш във връзка с него, ти ще получиш живот от него. Ако не го разбираш и не си във връзка с него, то причинява разстройство.

Молитвата е един от начините да познаете Бога като Любов. Тя води към Любовта, доброто и възвишеното състояние, което имате да помогнете, да простите на ближния си, да повдигнете падналия. Това се дължи на момента, който вие сте прекарвали в скришната си стаичка.

Човек трябва да се моли, за да не отвърне Бог Лицето Си от него. Страшно е, когато Бог скрие Лицето Си от човека! Тогава настава такъв мрак, стуг и самота, каквито човек не е изпитвал през живота си.

Едно дете се било отдалечило от майка си за 10 години. То заболяло и било на умиране. Писали на майката да дойде, че синът ѝ е в безизходно положение. Когато майката пристъпила към него, той бил в безсъзнание, бил унесен, не гледал. Тя положила ръката си върху него и той прошепнал: „Мамо!“ Той познал трептенията на майка си. За Бога е същото. Човек вътрешно има познание за Божията ръка.

Да се молиш, това значи да обърнеш ума, сърцето, душата и духа си към онзи източник на живота, от който си излязъл. Ако човек оглупява, това се дължи на факта, че той рядко си спомня за Първата причина, т.е. за първоизточника на живота. Следователно падението, до което съвременното човечество е дошло, се дължи на една дълбока вътрешна причина – немарливост към Първия Принцип, от Който е из-

лязло. Днешният човек е немарлив към Бога, вследствие на което ще чуете да казва често: „Аз съм свободен човек, мога без Бога, мога без молитва“. Да каже човек, че може да живее без молитва, то е все едно да каже, че може да живее без да диша. Спре ли дишането за един час, той ще разбере каква необходимост е то за него. Ако дишането представя необходимост за човека, то мисълта му за Бога е хиляди пъти по-голяма необходимост. Колкото повече човек си спомня за Бога и го държи в ума си, толкова е по-благороден. Благородството на човешката душа зависи от мисълта му за Бога. Значи искаме ли да бъдем благородни, ние трябва да си спомняме за Бога като същина, която протича през нас. Във всички положения на живота си и в радости, и в скърби, ние трябва да си спомняме за Бога. Вън от Бога никакво възпитание, никакво благородство, никаква наука, никаква религия, никакво изкуство и занаят нищо не съществува.

Ако в душата ти не се отпечатва великият образ на Любовта и не съзнаеш, че си във връзка с Бога най-великият, най-разумният, най-интелигентният нищо не можеш да постигнеш. Значи една мисъл трябва да ви занимава: вие сте свързани с висшето съзнание, на което можете всякога да разчитате и уповавате. Всеки може да се свърже с това съзнание. Казано е в Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога“.

Как може да се поддържа хармония между човека и Бога? Едно от условията е молитвата. Чрез молитвата се поддържа свещената връзка на човешката душа с Първата причина на нещата. „Не искам да се моля.“ Щом не искаш да се молиш, ще влезеш в

неестествения ред на живота. Молитвата е едно от съществените задължения на човека. Каквото представят физическите задължения за човека, такава нещо представя молитвата за духовния живот на човека.

Човек да се гържи за Бога така, както Земята за Слънцето. Като мислиш за Бога, ще растеш.

Да се молиш, това значи да мислиш за Бога. Всяка мисъл за Бога, колкото и слаба да е, свети като искрица в съзнанието на човека и му допринася нещо. Дали разбираш какво нещо е Бог, не е важно, обаче всякога можеш да мислиш за Него. Тази мисъл все ще ти донесе някакво благо, макар и микроскопическо. Да мислиш за Бога, това значи да мислиш право.

Преливането на душите е един вътрешен процес. Реките се сливат и бреговете преливат. Когато реките не се сливат, бреговете не преливат. И двата процеса вървят едновременно и точно това съществува в природата между съществата. Същото става между човека и Бога, между човек и човек. При сливането става преливане от едната душа в другата. Това сливане и преливане може да става само между две души, между които има Любов. Същото е при нашите отношения към Бога. Във време на молитва да се почувства Любов към Бога, за да се реализира сливане и преливане. Затова основата на всяка молитва е Любовта към Бога. Един светия, един напреднал човек изпитва Божествената Любов няколко пъти в живота си и тогава има блаженство, чувства Бог във всичко и обича Бог във всички. Всички други състояния на любовта са духовна любов, а не Божествена. Всеки светия е толкова влюбен, че от

любов е забравил светските неща. Той толкова се е прехласнал в онова, което е видял, че е забравил и да се облича. Идеалът му е толкова висок, че е забравил всичко и докато чака писма отгоре, понякога ще поплаче за онова, което е видял.

Молитва без Любов не се приема.

Всяка молитва в нас може да действа, само ако е придружена от Любов. Божественият Дух е, Който произнася молитвата.

Истинската молитва се заключава в Любовта. При истинската молитва вие изпращате към Бога своята Любов и благодарност. Молитвата е състояние на благодарност и Любов.

Щом разберем дълбокия смисъл на молитвата, ще знаем, че Бог мисли, чувства и действа чрез нас. Това наричаме ние вдъхновение. Значи човек трябва да се моли, за да се проявят и заработят чрез Бога Божиите мисли, чувства и действия.

Човек не може да се моли, докато не свърже своя ум с ума на Бога. Щом свърже ума си, ще свърже и сърцето си.

Да се моли човек, това значи, да се свърже с Бога, да възприеме неговите мисли и чувства.

Когато човек се моли на Бога, или когато извърши нещо за Него, то е Любов.

При молитвата душата трябва да бъде чиста и празна. Да сме готови за възприемаме. Не трябва

да имаме никакви други образи в душата си, освен Бога.

Когато идем при Бога, не трябва да имаме никакви образи в душата си само един образ трябва да имаме. Понеже човек е създаден по образ и подобие Божие, той трябва да изхвърли всички други образи от душата си и да остави само един свещен образ образа за Бога. Останат ли и другите образи в душата му, той не може да се моли. Ще изчистите вашата Светая Светих от многото образи и да остане в нея само първоначалният Божествен образ. Само той е в състояние да даде велик импулс на душата ви. Многото образи, многото идеи, многото желания довеждат до заспиване.

Молитвата е разговор на душата с Любовта. Постоянно трябва да се молим! Молитвата е нужна за нас, а не за Бога, за да раздаваме от благата, които носим. Ще се молиш и ще раздаваш от своето благо. Ще се молиш, ще търсиш Господа в душата си и ще се разговаряш с Него. Ако мислиш, че Бог е вън от тебе, ти си на крив път. Докато си свързан с Бога, всичко можеш да направиш. Ако си болен, веднага ще оздравееш, ако си безсърчен, ще се насърчиш.

Прилагайте молитвата като метод за работа в духовния свят. Чрез молитвата вие се свързвате с Бога външно и вътрешно. Ще търсите Бога вътре и вън от вас, но не едновременно. Следователно, ще се свързвате с Бога и външно, и вътрешно и ще Му благодарите. Ще знаете, че Бог е извън вас и вътре във вас. Той ви ръководи и външно, и вътрешно за всички условия, които ви дава. Отклоните ли се от пътя, по който ви води, сами ще се натъкнете на страдания.

Помнете следната истина: няма по-велико нещо в живота на човека от молитвата. Каквото друго да ви казват хората, не забравяйте значението и необходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито Любовта, нито мъдростта на Земята са в състояние да се сравнят с молитвата, с общението на човека с Първата причина.

Когато човек се моли както трябва, той винаги е обърнат към Бога. Ако се моли на Бога и мисли за приятел, за майка, за деца, за къща, за пари, то молитвата му само до тях стига. Той на тях се моли. А за да е приета молитвата му, той за Бога трябва да мисли. Основата на всяка молитва е любовта към Бога.

Кой Дух трябва да прониква в молитвата ти? При молитвата си към Бога говориш на Онзи, когото обичаш и ти говори Онзи, Който те обича. Истинската молитва е общение на любовта. Любовта ни подбужда към молитва. При молитвата преди всичко отваряш гушата си и изливаш своята любов към Бога.

С любов ще размишляваш за Христа, с любов ще се молиш на Христа да ти се яви. Който има любов, той е запознат с Христа. Всеки ден да мислим с любов за Христа, да не се пресилваме, но със спокойствие. Човек се свързва с Христа, когато мисли за Него. И когато четем Евангелието, и когато върши Волята Божия, човек се свързва с Христа. Когато човек мисли за Христа, то неговата мисъл се свързва с мисълта на Христа и така се обогатява. Христос е казал, че ще се всели с Отца в човека и ще направи жилище в него, но е турил условие, при което ще направи това: „Ако вие изпълните Моите заповеди“. Трябва да

се изпълни условието, за да стане вселяването на Христа в човека, идването Му в човека.

Искайте от Бога невъзможното. Невъзможното за хората, е възможно за Бога. Искайте от Бога да се всели във вас, Неговата Любов да дойде у вас, да опитате тази Любов още сега, в този живот.

Искайте от Бога да живее във вас и да се проявява във вас. Единственият, Който преобразява, е Бог. Смисълът на живота е общението с Бога.

Често слушам да казва някой, че му откраднали Любовта. Възможно ли е Любовта да се краде? Единственото нещо, което не може да се открадне, то е Любовта. Единственото нещо, което не можеш да откраднеш, то е Истината. Единственото нещо, което не можеш да откраднеш, то е Мъдростта. Любовта не се краде, то е невъзможно. Друго нещо можеш да откраднеш, но Любовта не. То е все едно да ти кажат, че е откраднал някой Слънцето. Или да ти кажат, че Слънцето отишло на гости на Земята. Невъзможно е. Голямото не отива при малкото, но малкото отива при голямото. Някои от вас, като се молите, искате Господ да дойде при вас. Не, вие ще идете при него. Ученият не отива при невежия, невежият трябва да иде при учения. Вие ще кажете, че майката отива при детето. Не, детето най-първо е слязло при майка си.

Има два момента: когато Бог ни търси и когато ние Го търсим. Да наблюдаваме съвпадението на тези два момента, защото тогава най-лесно се постигат нещата. И ако Бог е далеч, тогава е мъчно. Бог казва: „Търсете Ме, докато съм близо“. Когато дойде

радост, която не знаеш защо е, то е защото тази радост е от най-висш порядък. Причинното тяло не е още развито и затова ние само я чувстваме, без да знаем източника. Псалмопевецът казва: „Като види лицето Ти, ще се развесели сърцето му“. Радостта и веселието идват от присъствието на Бога.

От онзи, който те обича, никога не можеш да се освободиш. Ти от всичко можеш да се освободиш, но от един човек, който те обича никога. Къде можеш да се освободиш от Бога? Не можеш. Където и да отидеш, може да не ти се изявява, но чувстваш, че извън Него не можеш да излезеш. Това, което обичаме, е всякога вътре в нас. То е едно учение, много просто за разбиране.

Малкото дете, когато огладнее, трябва да отиде при майка си, да каже: „Мамо, гладен съм“. Майката ще го нахрани, защото детето е слабо, немошно, то само не може да си изкара прехраната.

В това отношение молитвата, съзерцанието, едновременно изразяват мислите, чувствата и желанията на човека. Те представляват връзка между Божественото и човешкото. Значи молитвата и съзерцанието свързват човешкото и Божественото, двата противоположни полюса в едно цяло. Да правиш добро, да мислиш добро, това е човешка постъпка, която се намира под зоркото наблюдение на Божията мисъл и Любов, вследствие на което тази човешка мисъл по алхимически начин се превръща в Божествена. Даже и най-неблагодарните желания под Божествения импулс се превръщат в благородни. Писанието казва: „Бог действа у нас и превръща нашите мисли и желания в добри“.

Всеки човек има право който е работил за Цялото, за Бога или за човека. Ако работиш за Бога, навсякъде в света хората ще работят за тебе. Ако работиш за Бога, и хората, и гърветата, и водите ще работят за тебе. Ако си земеделец, навреме ще вали дъжд и няма да имаш препятствия. Не искай да имаш благословието на хората, но да чувстваш, че работиш за Господа и Господ работи за тебе.

Молитвата помага само когато работиш за Господа и Господ работи за тебе.

Молитвата на човека ще бъде най-добре чува, когато той напълно посвети ума, сърцето и волята си на Бога. Когато те се просветят в трите свята физически, духовен и Божествен тогава се върши хубава работа. Защото молитвата е работа. Човек се учи през време на молитвата. При молитва Бог учи човека. Някой ще каже: „Как така, нали при молитва човек изпраща мисъл към Бога и говори с Него?“ Да, но при молитва човешката душа се отваря за Божествения свят, акордира се с него, идва във възприемателно състояние към енергиите оттам и приема мисълта на Бога и от живота на Бога тогава от тези пространства нахлуват нови идеи в човешката душа. И след това през целия ден в човешкото съзнание идват нови, светли идеи и подтици, които е приел отгоре по време на молитва.

Във всички времена Бог е говорил на хората. Не е било време, когато Бог да не е говорил. Някои мислят, че могат да бъдат самоуки все ви е учил някой, но сте забравили. Бог е говорил на всички, но едни са чули, а други са забравили. Има един специфичен начин на говорене на Бога. Бог говори общо на всички, а специфично само на тези, които са готови. Тихи-

ят глас, който говорил на Илия, е специфичен глас. Всички хора не могат да чуят тихия глас. Ако хората се бият, Бог не може да им говори с тих глас, те са глухи за този глас. Свържете се с Бога, че дето и да минете, да чувате Неговия тих и сладък глас.

Какво е състоянието на човека, когато Бог посещава? То е подобно на зазоряването. То е все едно, че сте излезли рано сутрин на някой планински връх и оттам наблюдавате зазоряването и посрещате първите слънчеви лъчи. В този тържествен момент на душата си, вие коленичите пред Бога, повдигате очите си нагоре и произнасяте към Него благодарствена молитва. „Какво ще кажат хората, като ме видят, че коленича?“ Оставете хората настрана. Хората, това сте вие, това са сенките на вашето съзнание, не се страхувайте от тях. Ако се огледате в много огледала, много образи ще имате, но истинският образ е само един, останалите са отражения, сенки на действителния образ. Щом попаднете в благоговейно състояние, повдигнете ръцете си нагоре, минете през радостта и скръбта, да видите как Бог работи и наблюдава своите създания, как те падат и стават и как Той поправя живота им. След това повдигнете се в по-висок свят и вижте как Той живее. Това значи да бъде човек в надежда радостен, в скръб търпелив, а в молитва постоянен.

Няма по-велик момент за човека и за всяко живо същество от този, като се пробуди сутрин, да отпрати съзнанието или мисълта си към онази посока, дето са насочени съзнанията и мислите на всички останали същества. Само по този начин човек може да възприеме благо, което излиза от Бога. Който се откаже да приеме това благо, той изпада в тъмнина

и самотност. Някой казва: „Защо трябва да се моля?“ Молитвата е необходима, защото човек тогава отправя ума си към Бога, да възприеме нещо от Него. В този смисъл молитвата представя отварянето на цветовете за слънчевата светлина и топлина.

Казвам: искате ли да се развивате постоянно, дръжте в ума си мисълта за Бога като единствено място, като единствен фокус, дето се събират съзнанията на всички разумни същества. Какво мислят хората, не се занимавайте с това. Дръжте ума си към тази естествена посока, откъдето иде светлината и топлината на вашия живот. Да погледнете към Бога или само да помислите за Него това струва повече от всички материални богатства. Единственото място, от което можете да приемете всичко необходимо в живота ви, е мястото на Бога. Истинската любов се изразява чрез отправяне мисълта на всички същества в една посока. Когато съзнанието на всички същества се отправя в една посока, те имат много допирни точки помежду си. Отклоните ли ума си от това място, вие загубвате пътя си и оставате в тъмнина. Почне ли човек да се върти само около своя център, всичко е загубено.

Искате ли да прогресирате, да се развивате правилно, дето и да сте, в каквото положение и да се намирате, отделете половин или един час да се позанимавате в съзнанието си с мисълта за Бога. Искате ли да придобиете светлина на съзнанието си, мислете за Бога.

Има един момент в живота, когато всички същества от най-малките до най-големите, отправят ума си към Бога. В този случай мистичната страна на молитвата се заключава в това да схване човек този момент, да се присъедини към общата молитва и

да каже: „Отправлям ума, сърцето, душата и духа си към Този, към Когото всички се отправят в този момент“. При това всеки ще отправи мисъл, съответна на неговото развитие. Бог ще отговори на тази колективна молитва, като изпрати всекому толкова светлина, колкото му е необходима.

ВРЪЗКА С НЕВИДИМИЯ СВЯТ

Понякога едно и също е казано в един смисъл, а друг път в друг. Всичко трябва да се сведе към едно общо понятие за Любовта. След това от Любовта трябва да преминете към понятията за знанието, за Божествената Мъдрост и за Истината. Това са три свята, където всеки ден трябва да влизате, за да придобиете нещо от Любовта, като гружите с нея. Или казано грубо: да гружите в душата си с разумните, с любещите същества. Защото любещото същество е един съвършен човек, който, за да помогне, ще даде най-хубавото, което има в душата си. Не да се жертва. Съвършеният човек никога не се жертва. Той няма защо да се жертва. Жертвата е за земята. Съвършеният човек всякога има желание да помага, а пък това е достатъчно. Дръжте в ума си това: гружете със съвършените същества. Но някой ще каже: „Как да ги намерим?“ Някои от вас се срамуват да се молят. Цяло изкуство е да се моли човек! Вземете Христа, Той се е молил. Денем е проповядвал, ходил е навсякъде, а цели нощи е прекарвал в размисленост, в молитва, за да бъде готов за следния ден да работи между хората при несгоди и противоречия: говорил е, не Го разбирали, бил е в постоянна борба. Вие не сте изключени от тази борба! Тая борба ще я имате в себе си, ще я имате и един с други.

Когато човек се моли концентрирано, известни сили в Природата влизат в действие и работят за него. Когато не се моли, тези сили не работят.

Молитвата е велико състояние на душата, чрез която човек влиза в съзнателна, разумна връзка със същества, които са завършили своето развитие. Да се моли човек, това значи да влезе във връзка с

Великия, Който ще му разказва за живота на другите светове, за великите души в невидимия свят, за Любовта между тях. Какво по-голямо благо може да очаква човек!

Молитвата е велика сила. Тя представя език на Божествения свят. Значи, като се моли, човек се разговаря със същества от Божествения свят.

Светлите духове са постоянно между нас, следват ни, за да ни помагат. Те помагат на хората да разрешат мъчнотиите и противоречията си. Достатъчно е да ги призовем в името на Божията Любов, за да ни се открият.

Това са напреднали, възвишени същества, които са готови да помагат на човечеството. Някои от тях са определени по цели дни да стоят около даден човек и да му помагат. Каквото пожелае този човек, те веднага изпълняват желанието му. За тях това е приятна работа. Нашата задача е да влизаме в съзнателна връзка с тия същества, за да се ползваме от тяхното знание. Обаче малцина са дошли до това положение.

Сам никой не може да свърши възложената му работа. Все трябва да му дойде някой на помощ. Щом се намерите в затруднение, помолете се съсредоточено и веднага служебни същества ще ви се притекат на помощ. „SOS“ такъв сигнал е молитвата.

В Природата съществува закон, който има предвид нуждите на човека. Няма случай в живота на човека, когато съществениите му нужди да не са били задоволени. Щом постъпвате разумно и отправите мисълта си към възвишения свят, веднага ще ви се притекат на помощ.

Когато човек се моли, висшите същества присъстват. Когато Христос се молеше, висшите същества присъстваха, Той ги виждаше и говореше с тях. На планината Тавор явиха се Мойсей и Илия и с тях говореше Христа, като се преобрази пред тримата си ученици, а после им каза да не казват никому това. Той постъпи с учениците си така, само за да им покаже, а пък всякога, когато се молеше, влизаше в общение с разумните висши светове от реалния свят. При всяка своя молитва Той общуваше с тях, виждаше ги и говореше с тях.

Мистичните заложи в човека могат да се развиват, като се размишлява върху някои стихове, сентенции и пр. Проучвайте Евангелието на Иоана. Също така, в който и час да ти дойде мисъл за Бога, приеми я, във всичко виждай Бога, който те изпитва и всеки ден ти носи известни благословения. За да бъдем добри, Бог трябва да се прояви чрез нас. Бог сам си избира формите, в които се проявява. Доброто това е самият Бог. При връзка с разумното начало човешката душа разцъфтява. Докато човек не разбере нещата, не може да ги приложи. Не можеш да четеш, ако нямаш светлина.

Мисълта е от голяма важност, тя е условие, за да се привлече Божественото благо и човек става възприемчив към него. Като мислиш за Бога, добиваш Неговите качества. Не мисли толкова за себе си, но мисли за Бога. Има закон: за когото мислиш, такъв ставаш, с каквито хора се заобикаляш, такъв ставаш. Трябва да се приложи една опитна философия, защото много пъти се говори теоретически за онова, което не се разбира.

Когато говорим за Господа, трябва да разбираме колективност от светли духове, Природата, цялата

Вселена, а когато говорим за Бога, трябва да разбираме единствено число, Един.

Най-добрият път, за да се свържем с разумните същества, е свързване с Бога да мислим за тях и да ги съзнаваме като същества, чрез които се изявява Бог.

За общение с ангелската йерархия може да се каже следното: частният закон е във връзка с общия, първо трябва да се приложи общият закон и после частният. Това значи, че ако човек не може да влезе във връзка с Бога, с никого друг не може да влезе.

Човек може да се свърже с невидимия свят чрез мисъл за Бога, съзерцание и молитва. Когато по този начин човек се свърже с невидимия свят, то напредналите същества го свързват с тези души на земята, с които са във връзка. Това дръжте вътрешно. Човек, като мисли за Бога, за небесните неща, Любовта в него се увеличава. Най-добрият начин за създаване на условия, за да протече Любовта, е молитвата. Това е силен практичен метод. Другите методи са второстепенни.

Някой седи на едно място с часове и се моли, дано отнякъде му дойде хляб. Казва, че има много приятели и се надява да му помогне някой. Той се моли на църквата, на приятелите си, но никакъв отговор няма на молитвата си. Защо? Същата им са затворени за него. Той е сбъркал адреса, моли се там, където не трябва. По-добре да се обърне към Господа, на Него да се моли. Бог ще отвори сърцата на приятелите му и те ще донесат каквото му е нужно. Покланяй се само на Господа. Той е в сила да отвори сърцата на всички, които могат да ти дадат нещо.

Молитвата не е само за да се създаде едно приятно настроение. Но тя е начин да се свържеш с Бога. И като се свържеш с Бога, тогава Бог в тебе може да създаде нещо, което ти не можеш да създадеш за себе си. А пък мислите ни ще ни свържат с ангелите. И нашите чувства ще ни свържат с хората.

Една от задачите на ученика е да изучава състоянията на съзнанието си, да види какви промени стават в него. Наблюдавайте каква е светлината на съзнанието ви, когато сте спокойни и когато сте развълнувани. При различни душевни състояния светлината на съзнанието е различна. Запример, ако мислите за някой добър човек и се свържете с него, в съзнанието и в ума ви ще се яви светлина, а в сърцето топлина. Ако мислите за някой лош човек и се свържете с него, светлината в ума и в съзнанието ви започва постепенно да се намалява. Също така и в сърцето настава известно охлаждане. Следователно без да съзнавате какви последиствия ще имат връзките ви с хората, вие се свързвате с тях и като резултат на това в съзнанието ви настава или мрак, или светлина. Обаче дойдете ли до връзка с Бога, в съзнанието ви се явява непрекъсната светлина, а в душата ви дълбок мир. Дойдете ли до връзка с ангелите, пак ще се изпълните със светли мисли и възвишени чувства. Ако пък се свържете с хора от различни краища на света, ще преживеете съответни на тях мисли и чувства. И най-после, ако изпаднете в света на животните, и те ще окажат известно влияние върху вас.

Вие трябва да изучавате всички тия състояния и промени в съзнанието, независимо от това дали ги желаете или не. Вие неизбежно ще минете през тези кръгове на съзнанието, които крият за вас известни възможности. Докато човек е на Земята, и той ще

влиятелно на другите съзнания, но и те ще му повлияят. Той ще се намира под влиянието на средата и на условията на животните, на растенията и на хората. Това, обаче, са задачи, върху които той трябва да работи. За да реши тия задачи правилно, човек трябва да се моли. В това отношение молитвата е работа на човека върху себе си. Молитвата подразбира вътрешна връзка с Божествения свят.

„А ти, кога се молиш, влез в скришната си стаичка и като си затвориш вратата, помоли се Отцу твоему, Който е в тайно; и Отец ти, Който види в тайно, ще ти въздаде наяве.“ (Ев. Матей, VI гл., 6 ст.) Този стих се отнася до вътрешния живот на човека, до неговото съзнание. Във вътрешния си живот човек трябва да започне от Бога и да свърши с хората. Започне ли с хората и свърши с Бога, той нищо няма да постигне.

За да влезе в общение с висшите същества, човек трябва да е чист. А за да стане такъв, той трябва да се моли.

За влизане в общение с висшите същества и с реалния свят ученикът трябва да има най-чисти мисли и да се свърже с умовете на всички добри хора. Като предадеш една силна мисъл във въздуха, тя ще дойде до всички добри хора по лицето на Земята. По този начин ти умствено ще се запознаеш с тях. Има закони, по които мисълта се праща. Колкото мисълта е по-силна и по-определена, толкова по-скоро тя пристига на своето предназначение. Човек трябва да има силна мисъл, силна концентрация и да няма други мисли, които да отклоняват съзнанието.

Един мъдрец търси някой ръкопис, свещена книга

и като я намери, чете я. Някой път търсиш някого, но улицата и номера не знаеш. Та, на онзи когото търсите, да не забравите името, улицата и номера. Името на този, когото търсиш, е Бог, улицата, гето живее, са ангелите, а пък номерът, това са добрите хора. А пък ти не знаеш името, улицата и номера и нещо не върви. Ще видиш дали в името си сгрешил, дали в улицата или в номера. Като намериш името, ще питаш за улицата и после, като гойдеш го номера, ще питаш хората. Тогава ще видиш, че Бог живее в сърцата на хората и в умовете на ангелите. Това е една наука много трудна, но като я научиш, ще се оправи всичко.

Когато бъдете готови, на кого ще видите лицето? Няма да кажа името. Той е без име. Ние Го наричаме Баща, но Той е повече от баща, ние го наричаме Възлюбен, но Той е повече от възлюбен. С хиляди имена можем да Го наречем, но нито едно от тях не може да изрази това, което е всъщност. Той е повече от всичко. Засега Той минава за наш Баща, като наш Възлюбен и като наш Приятел.

Следователно, когато почнем да боравим с висшия свят, ще видим, че там тонът е още по-добре проявен. Ако не разбираме тона на Божествения свят и ритмуса на духовния свят, ние не можем да се молим, не можем да имаме съобщения с възвишения свят. От това гледище молитвата е нагласяване със съзнанията на висшите светове. Това нагласяване е подобно на нагласяване на струните на цигулката. Цигуларят първо настройва цигулката си и след това вече започва да свири според правилата и законите на музиката.

Едно условие за влизане във връзка с Белите братя е да работиш както те работят и да работиш

заедно с тях. Те работят при създаването на тревите, при движението на реките, вземат участие при изгването на светлината, помагат в живота и навсякъде, в най-ниските служби вземат участие. Ние сме изгубили вътрешната връзка с растенията и затова животът се е скъсил. Като намерите лечебните им свойства, вие ще дойдете във връзка с Белите братя.

Ако остане сега човек да влиза във връзка с невидимия свят, то е изгубена работа – това той го има вложено, а сега само трябва да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прояви това, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В мислите не трябва да има никаква користолюбива утайка. Трябват чисти мисли, чувства и желания. Най-добрият метод за влизане във връзка с невидимия свят е молитвата. Казано е: „Непрестанно се молете“.

За да може човек да влезе в общение с тези възвишени същества и с реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото. Миналото и настоящето трябва да се свържат. Човек да не мисли, че ако само сега направи нещо, ще може – трябва да е работил в миналото, значи да има условие и от миналото.

Ако аз взема сега да ви разправам какво има в Сириус, каква култура се развива в Плеядите, Северната мечка, Орион, какви същества има в Млечния път, в тия 18 милиона слънчеви системи, такъв един свят за пътуване! А сега седите вие и казвате: „Какъв смисъл има това?“ Ако аз бих ви взел на крилата си като един ангел и ви занеса горе, ще кажете: „Имало смисъл да се живее!“ Но трябва простор, а сега вие си поплаквате. Всяка една звезда казва: „Сестро, за-

що плачеш, при мене ела, ти гледай да гойдеш тук“. Слънцето, Марс това ти говорят. Не само те, но в тайно някой дух крилат ви казва: „Не бой се, не бой се!“ И в тишината, когато се молите и мечтаете, духът ще ви шепне нещо, някоя опитност. Ще каже: „Има нещо, което ми шепне“. То е реалното. Та ние сме заобиколени от един свят свидетели горе и долу, видими и невидими, които казват: „Не бойте се! Вяра, Любов, истина, всичкото е за вас. И всичките ваши страдания са нищо. Вие можете да бъдете силни. Ако на земята сте слаби, горе сте силни.“ Силни ще бъдем!

Някой казва: „Това са приказки от 1001 нощ“. Човек трябва да благодари, че има приказки от 1001 нощ. Дойдем ли до материалистическия живот, който се изразява във форми, той представлява живот на смъртта. Това, което не е оформено, то представлява живот на безсмъртието. С други думи казано: всичко, което няма тежест, представлява предмет на Божествения свят. Когато някоя велика идея от Божествения свят стигне до вас, тя ще се яви във форма на ангел, но всъщност още не е ангел. Казват: „Тази идея е отвлечена, тя не е реална“. Казвам: всички неща, които са близо до вас и до разбиранията ви, вие наричате реални, а ние ги наричаме сенки на живота. Ние наричаме реални неща тези, с които можем да се разговаряме. Между реалността и отражението на нещата има разлика. В отражението човек чува само себе си, а в реалността той води разумен разговор. Зададе ли въпрос, ще получи веднага отговор.

Физическият свят е част от духовния. Ако съпоставиш тези два свята като два различни, ще имаш противоречие. Например виждаш във видение една

красива планина и мислиш, че е фантазия, плод на твоето въображение, а после виждаш хора, които се движат и ти говорят тогава си в реален свят. Когато хората ти говорят, тогава си в реалния свят.

Чистотата на Витоша спомага за по-лесно влизане във връзка с ангелската йерархия, но тя не живее на Витоша. Същото се отнася и за много места в Рила, където не живеят, но чистотата там спомага да влезе човек във връзка с тях. Изключение правят само най-недостъпните места на Рила, където те живеят постоянно.

За да влезе човек във връзка с висшите напреднали същества, трябва да работи. Всеки ден той трябва да се пречиства. Колко непотребни мисли и желания има, които като мухи хвъркат около него! Какви ли не безполезни мисли има човек и по-голямата част от живота му е прекарана в безполезни работи. Когато влезе в езотеричната страна на живота, той ще влезе в общение с невидимите същества и трябва да бъде много внимателен, да не допусне и най-малка отрицателна мисъл недоверие, съмнение, колебание. Окултната наука е наука за неизвестното. И колкото повече знаеш, толкова повече неща ще видиш, че не знаеш. В езотеричната страна на живота човек трябва да влезе тогава, когато е готов. Когато не е готов ако има някоя отрицателна мисъл или отрицателно чувство, е опасно. Влезе ли там, тогава ще се сближи с много същества, а всяко сближение е опасно, ако човек още не е готов и изпраща отрицателни мисли и чувства.

Винаги, когато ще дойдат известни възвишени същества, то по-низшите същества се разбягват.

При този свой страх те се крият вътре във вас. И
страхът, който изпитвате, е тяхното състояние.

Има центрове в човека за общение с висшите светове. Тези центрове са 7. Те са органи на духовното тяло и трябва да се събудят, да се подхранят по един много естествен и правилен начин. Трябва да се вземат някои мерки при събуждането им: задължително е човек да има един изправен живот, инак той съвсем ще се осакати. Трябва специално приготвяне. Когато се правят тези опити, трябва тишина, каквато е необходима, когато ще роди бременна жена. Тези опитности, които имате, ще бъдат като предговор на онова, което сега ще получите.

Мистицизмът е един процес на освобождение. Висшите морални чувства са изработените мисли на висшите същества. А висшите чувства на разумните същества човек възприема като мисли там процесът е обратен.

Завършените процеси на мислите ще възприемете като чувства, за да им се даде живот. Те ще бъдат семена, които ще растат и ще се засият. Ще им станете майка, защото чувствата са, които дават стремеж. Без чувства няма никакъв стремеж.

КОГА ДА СЕ МОЛИМ

Всеки от вас, който иска да бъде ученик, нека си определи един свещен час за работа. Този свещен час може да бъде или сутринен, или следобеден, или вечерен. През това определено време прекарвайте в дълбоко размишление, за да се справите с всички мъчнотии, които ви се изпречват на пътя. На другия ден пак ще прекарате свещения час.

Като премине този час на размишление, трябва да се почувствате окуражени, опреснени, с чисто сърце, за да можете с нови сили да прекарате останалото време от деня.

През този свещен час ще се разговаряте с всички окултни ученици на тази школа, в която сте и вие. Всички окултни ученици по целия свят, както и в духовния свят се интересуват от вашия най-малък духовен прогрес. Те се интересуват от вас само за този малък успех. И когато вие се намерите в някакво затруднение, те веднага ви се притичват на помощ.

Казвам: свещения час, който си определите, ще спазвате през цялата година. На всеки от вас давам тази задача: да намерите приблизително кой е вашият свещен час. Някои от вас може да са намерили този час, но които не са го намерили, ще си определят разни часове, докато открият кой е същинският свещен час за тях.

За всеки ученик има по един определен свещен час. Когато попаднете в този час, в ума на всеки едного от вас ще дойде една велика мисъл или някое възвишено чувство изобщо във вас ще дойде едно просветление. Ако дадете място на тази мисъл или на това чувство, вие ще се повдигнете. Но ако им противо-

действията, в съзнанието ви ще настане тъмнина и дълго време след това ще трябва да чакате, докато отново попаднете във вашия свещен час.

Свещеният час иде всеки ден периодически в един и същи час през деня. Вие ще различите този час от останалите часове на деня по това, че той е по-интензивен, иде със засилен тон.

За да бъде силен, човек трябва да знае кога и как да се моли.

Казано е: „Като се молиш, влез в скришното място, скришната стаичка“, това е мястото на Истината в човека. Има едно свещено място вътре в човека, една област, в която човек, ако не отиде, не влезе, молитвата му не ще бъде послушана. Това скришно място някой път ще го намерите денем, някой път при изгрев Слънце, някой път при залез Слънце, някой път сред нощ. Всички хора не могат да се молят в едно и също време. Само когато човек влезе в скришната си стаичка, всичките му въздействия могат да се реализират. Много от несретите на хората в живота се дължат на това, че не спазват това правило.

Във всички хора скришната стаичка е на различни места. При това човек всякога не може да влиза в тази стаичка. Всеки човек влиза в своята скришна стаичка в специално време. Това зависи от неговото вътрешно състояние. Изпусне ли момента за влизането си в тази стаичка, човек не може вече да го върне. Той трябва да чака, да дойде този момент втори път. И ако съвременните хора се оплакват от несгоди и неуспехи, това се дължи на обстоятелството, че не се подчиняват на Божественото в себе си. Когато Божественото говори, те не искат да Го слушат.

У човека трябва да има дълбоко желание, дълбоко просветление, да бъде усърден и да бъде готов, когато дойде благоприятното време. Често хората изгубват благоприятното време, когато то е дошло, защото не са готови. Благоприятното време не идва често. Ако е пропуснал благоприятното време, човек трябва да чака друго благоприятно време.

Сега за часовете. Някой казва: „Дали точно в 5 часа да стана?“ Когато усетите едно голямо желание да се молите, то е 5 часа, т.е. часът на вашия ум. Когато усетите голяма скръб, то е 4 часа. Когато сте забъркали всичките си работи, е 6 часа. Когато ви сполетят големи нещастия, то е 7 часа. „Кога да го направя?“ пита някой. Когато усетиш подбуждение. Някой казва: „Това подбуждение ще дойде друг път“. Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: „Стани да се помолиш“. Казваш: „Няма 5 часа“. Не, стани, защото Духът ти казва, че е 5. Следователно, като извадите от вашето време 2 часа, остават 5 часа. Ще кажете: „То е много рано!“ Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано, с птичките. Казвате: „Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата“. И без да си уредил работата си, излез.

Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го направиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си, той и на друго място ще се довърши. Днес всички наши тоалети ще се развалят, и то главно отвън, а отвътре ще дойде онзи истинският тоалет, който ще прилегне добре на душата ви. Господ казва: „Ще ви дам нови грехи“. Тези нови грехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Тази греха в окултизма се нарича „магнетична греха“.

За една година всеки ден да не пропускаме в същия час да казваме една и съща молитва и вижте какъв ще е резултатът.

Ще си имате свещен час, всеки ден ще се уединявате, ще съзерцавате, ще размишлявате върху най-възвишеното. Ще имате постижение. Човек да не се безпокои за резултатите, защото безпокойството е голяма спънка, голям недостатък. Някой често казва: „Толкова години се занимавам и нищо не съм постигнал“. Това е спънка. Някои искат рязко да се свържат с невидимия свят, но това е изключителен случай, повечето ги свързват постепенно с реалния свят. Ще направиш молитва, концентрация, съзерцание, ще посееш семето и няма да се безпокоиш за по-нататък. Щом веднъж го посееш, ще му кажеш: „Ти мисли сега!“ То ще разреши задачата.

В свещения час съзнанието ви трябва да преживява най-красивото и най-възвишеното; тогава е необходимо да забравите къде се намирате и да потънете така, че обстановката и шумът около вас да изчезнат и напълно да се откъснете от всички грижи и тревоги.

Потопете се в един друг свят на красота, поезия и висш живот. Красивото и благородното, което осъзнавате, то да образува света, в който живеете през този свещен час. Практикувайте свещения час сутрин и вечер.

Всяка сутрин и вечер човек трябва да употребява по 10-15 минути за размишление, за да намери отговор на въпросите: защо е дошъл на Земята, какъв е смисълът на живота му, как вътрешно да усилва познанието и т.н. Чрез мисълта си човек черпи енер-

гия от природата, така той си пробива път и сред най-непроходимите места и се свързва с великото и мощното в природата. Ако не можете изведнъж да си отговорите на някои въпроси, не се обезсърчавайте, а постоянствайте дотогава, докато се свържете с мисълта на напредналите същества, които ще ви помогнат безрезервно.

Защо Христос се молеше всякога вечерно време? Той генем никога не се молеше. Считаха Го малко еретик. Той се молеше вечерно време, за да не Го види кой. При това всякога предпочиташе облачни, тъмни нощи. Даже вечерно време, когато имаше месечина, Той никога не се молеше на месечина. Тъмните нощи обичаше. Казвам: ами по-голяма тъмнина от скръбта има ли?

Ще ви кажа нещо върху тайния живот на Христа. През нощта Христос спеше три часа и три часа прекарваше в молитва. При тая молитва Той ставаше акумулатор на грамадни енергии от Божествения свят, които после използваше през деня. През деня Той харчеше много енергии било чрез Слово, било чрез лекуване и тая именно енергия Той събираше в себе си чрез нощната молитва.

Най-благоприятни часове за молитва са ранните часове след полунощ, например 3 часа, 5 часа. Псалмовецът казва: „Господи, на ранина Те призовах“. Това значи, че на ранина, преди изгрев ще се занимава с най-великата работа общение с Великия център на Битието, за да придобия енергията, с която да свърша работата си през деня. Гдето и да иде човек, каквато и работа да започне, той се нуждае от енергия. Остава ли се на влиянието на света, светът ще

го изкара вън от релсите на неговия живот. Сутрин, като станеш, ще имаш една основна мисъл, ще се отвориш като един цвят.

Човешкият живот зависи от сутринта ако започне добре, то през целия ден всичко ще бъде добре.

Първата гума, с която посрещаш човека, определя какъв си. Първата гума на молитвата показва ще получи ли човек отговор на молитвата си или не. От първата гума, с която ще искаш пари, служби или ще търсиш приятел, ще се определи отговорът. Първата гума, която детето е казало на баща си, определя неговата съдба. Много гуми още може да каже детето на баща си, но първата гума остава паметна. Първата гума, първата мисъл, първото чувство, които човек възприема сутринта още, определя съдбата му през деня. Първата гума, която човек каже при пробуждане на съзнанието си, определя неговия бъдещ живот. Следователно първата мисъл, която минава през ума на човека при изгряване на Слънцето, определя целия ден.

Знаете ли кой е основният тон на вашата гуша? Знаете ли да нагласявате вашата цигулка? Научете се да я нагласявате. Всяка сутрин като станете, нагласете вашата нервна система. Малко сте разсъргени, тревожни това показва, че цигулката ви не е нагласена. Спрете се, нагласете я. И така като я нагласявате, постепенно вашите тревоги ще изчезнат. Как ще нагласите вашата нервна система? Ще отидете да се помолите молитвата, това е нагласяване. Някои питат: „Защо трябва да се молим?“ Да нагласите цигулката си. Щом така нагласите цигулката си, ще кажете на Бога: „Моята

цигулка е нагласена“, и Господ ще ви каже: „Започнете работата на деня“. И мирът ще влезе посред вас, и работата ви ще спори.

Затуй първото нещо, което трябва да правим сутрин, е да се молим да нагласим своя ум, своето сърце, своята душа, своя живот и така да се явим пред Бога на работа. Да бъдем благодарни и да кажем: „Ние днес научихме хубаво урока си по пеене и свирене и нашият Татко, като се върне, ще бъде доволен от нас“.

Всеки човек, като стане сутрин, най-първо трябва да се помоли на Бога да укрепи ума му, да внесе просветление в неговата глава. След това да се помоли да дойде просветление в сърцето му. И най-после да се помоли да се улесни работата му през деня във физическия свят.

Ще ви дам едно правило: за всеки човек има една Божествена вълна, която го подема. Като станеш сутринта, не бързай веднага да отидеш на нивата. Спри се, работи вътрешно, за да дойде тази Божествена вълна и тогава иди и започни работа. Ти може да си най-простият човек, но посети ли те Божественият Дух, от тебе все ще стане нещо.

Може да се прави молитва, когато се пука зората. Зората е отваряне на света. Вечерната молитва е за онези духове, които уреждат материала, който е придобит през деня, а сутринната молитва е, за да се приеме новия материал. Има същества от разни категории, които дохождат от 3 до 7 часа. Те идат в ранните часове, до зазоряване. Човек трябва да бъде умен да използва това, което Бог му е дал и да не се отклонява.

Съзнанията определят стойността и качествата на времето. Представете си, че времето е един плат – твоето време се тъче сега. Това, което се изработва във времето, то прави времето ценно. Към 3-4 часа сутринта напредналите същества работят интензивно умствено и духовно и затова и вие използвайте дейността им, молете се тогава, когато и те се молят заедно с тях.

Всеки ден практикувайте молитвата. Не се безпокойте, очаквайте да дойде вътрешното просветление, молете се докато ви станат нещата ясни. Нали учениците Христови се молеха до Петдесетница? Когато човек се моли, това е свещен час, който и да е той. Светиите всякога са се молели рано сутрин.

Като станеш сутрин, 3 минути ще се съсредоточиш, ще мислиш за Бога и ще мислиш, че се намиращ между ангелите.

За общение с напредналите същества трябва молитва, размишление, концентрация и съзерцание. Без да се просвети човек отвътре, не може да бъде готов, а и дълго време трябва да се приготвява.

Нощните часове, когато хората заспят, са добри за размишление. Тогава ще влезете във връзка със съществата, понеже има неща, които могат да се предават, когато съзнанието е будно и отвън няма голям шум. Ако отвън има шум, тогава не може да се разбира онова, което Духът говори. Размишление и съзерцание имайте след 22 часа, когато хората вече заспиват. После, хубаво е времето от 2 часа и 30 минути до 3 часа и 30 минути след полунощ, или 3 часа и 30 минути до 4 часа и 30 минути, или между 3 и 4 часа.

12 часа в полунощ е час на мълчанието, тогава се моли. После, хубаво е в 1 часа или в 3 часа след полунощ. Можете да се молите една седмица в 12 часа в полунощ, една седмица в 1 часа и една седмица в 3 часа. После пак ще почнете отначало и т.н. Така ще има разнообразие. Когато човек нощем не може да спи, трябва да стане и да се моли.

Всеки ден размишлявайте върху напредналите същества, това прави възможно общението и свързането с тях. Благоприятни часове през деня са следните: между 11 и 12 часа, между 17 и 18 часа, между 21 и 22 часа.

Изучавайте условията, при които пророците Исая, Еремия, Езекил, Даниил и др. получиха просветление. Също изучавайте и апостолите. Най-хубавите часове за тази работа са от 24 часа до 4 часа сутринта.

Посред нощ, в 24 часа, се добива мъдрост. Когато всички спят, ще повдигнеш очите си към Онзи, Който те е създал, ще излееш душата си, ще благодариш на Господа, че живееш в един красив свят. Най-хубавите часове за вътрешна работа са утринните часове, от 24 часа до 4 часа или от 3 до 5 часа.

Всички първи християни са ставали много рано да се молят, в 4 часа са били вече на крак. Богомилите също са посрещали Слънцето това е традиция на Всемирното бяло братство.

Събирането (за молитва) всякога трябва да става преди обяд, до 12 часа най-късно, защото тогава има добри влияния.

Едни от упражненията ще направите сутрин, а другите вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер сте отрицателни. Затова, като залязва Слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. Когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е положителна, а следобед е отрицателна. Същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото отрицателна.

Що се отнася до биенето на сърцето, забелязано е, че първите 12 часа от дения, сърцето бие по-бързо и с няколко удара повече от нормалното биене. През тези 12 часа сърцето е във възходящо състояние. През вторите 12 часа на дения, т.е. през втората половина на дения, ударите на сърцето намаляват с няколко и сърцето се намира в низходящо състояние. Същото нещо се забелязва и през месеците и годините. Първите 14 дена от месеца сърцето е във възходящо състояние, вторите 14 дена сърцето е в низходящо състояние. Първата половина от годината сърцето е във възходящо състояние, а през втората половина на годината в низходящо състояние.

Мнозина от вас намират тия неща за маловажни. Не, важно е човек да знае кога сърцето му е във възходящо състояние и кога в низходящо. И тогава, ако започне някаква работа или ако изучава някаква наука през времето, когато сърцето му е във възходящо състояние, той ще има един резултат; когато започне изучаването на една наука през времето, когато сърцето му е в низходящо състояние, той ще има друг резултат. Какви резултати ще имате, ако посадите едно ябълчно дърво през пролетта, друго

през лятото, трето през есента и четвърто през зимата? Резултатите в четирите случая ще бъдат различни. Които не разбират тия закони, мислят, че нещата могат да станат на всяко време, като че в света съществува произвол. Не е така. За извършване на всяко нещо има точно определено време. Също така е определено за всеки човек кога трябва да пее, кога да свири, кога да учи, да работи, да почива и т.н. Наука е това! Какво правят съвременните хора? Когато трябва да пеят, те тогава се разговарят, а когато трябва да се разговарят, тогава пеят. Когато трябва да се молят, те играят, а когато трябва да играят, те се молят. Хората са разместили нещата в своя живот, вследствие на което са объркали работите си.

Първият признак, че човек е влязъл Божествения път, то е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде у вас настроение за молитва, никога не трябва да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тая молитва ще бъде приета. Отложите ли, възможно е вече Духът да не дойде, за да ви настрои наново. Значи във всяко време ние можем да се молим. Между лошите хора трябва да се молим, да имаме търпение. При това с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лоши желаниа, които, ако са даже нападнали душата, изхвърлят се навън. Човек, който не се моли, за него са прекратени отношенията с Бога и като по този начин не се сношава вече с Него, злото настъпва.

Молитвата е вътрешен процес. Не можеш да се молиш на определено време само сутрин, на обяд или вечер. Ще се молиш, когато душата ти пожелае. Това значи да се молиш с разположение. Можеш да се

молиш и вътре, и вън. Като знаеш това, не казвай, че като се молиш вечер в къщи, тогава отиваш при Господа. Псалмовецът казва: „Ще те хваля, Господи, в голямо събрание“. Никъде не е казано, че ще хвалиш Господа само пред себе си.

КОЛКО ДА СЕ МОЛИМ

Казвате: „Колко време трябва човек да се моли?“ Молитвата може да трае от една минута до 24 часа. Докато се моли, човек трябва да бъде напълно съсредоточен, нищо да не чува и да не вижда около себе си. За някои е невъзможно да се молят 24 часа, но за някои е възможно. Който не може да се моли дълго време, ще се моли няколко минути, но пак ще бъде съсредоточен. Молитвата подразбира състояние на пълно концентриране на мисълта.

Колко време трябва да се молите, това не е определено.

Колко дълго ще се молиш, зависи от интензивността на молитвата. Някой път, ако вървиш един час бавно, можеш да извървиш по-малко, отколкото ако вървиш 15 минути с по-голяма бързина.

Молитвата трябва да бъде интензивна. Не е в многото молене. Молитвата може да бъде кратка, но интензивна.

Тагор всяка сутрин прекарва по два часа в размисление и съзерцание и в това стои силата му. Та всеки вярващ, като размислява върху Христа по два часа, ще има голям подем. На богатия минутите за удоволствие са дълги, а за молитва къси, вади си часовника при молитва. А на бедния, когато дойде страдание, минутите му за молитва са много дълги.

И тъй, да се свържеш с Бога, това значи да бъдеш постоянно в молитва. Колко време се моли човек на Бога? По колко часа се молите вие? Доколкото зная, най-напредналите от вас се молят най-много по три

часа. Останалите се молят от 5 до 30 минути. Повече от три часа никой не се моли. Ако някой се опита да се моли по десет часа, той ще се стопи. Това е извън силите на човека. Никой не може да издържи това напрегнато състояние.

Дългите молитви не омилостивяват Господа. И Господ не говори дълго.

Няма защо да се говори дълго време. Определете всеки ден по 10 минути, не повече, сутрин, на обяд или вечер, когато имате свободно време и си направете един отчет в себе си, какво ви трябва. Мислете за най-същественото, а не за друго нещо. Турете същественото в ума си.

Ако само един час на ден мислиш за доброто, за великото в света, този час ще създаде в твоя бъдещ живот условия за гениалност. Ако отделиш на ден даже само половин час за мисъл към Бога, Той непременно ще те възнагради. Колкото и малко, колкото и грозно да е едно същество, достатъчно е да отдели за Бога малкото време, с което разполага и ще получи отгоре мощни енергии.

Вие не знаете едно правило: когато отидеш да говориш при един човек, сложи дясната си ръка върху сърцето. Щом се измени пулсът ти, нищо не му говориш. Щом не се измени пулсът на сърцето, говориш. Някой казва: „Като видях този човек, разтупа ми се сърцето“. Като ти се разтупа сърцето, вие знаете какво трябва да правите. Мнозина от вас, като ви се разтупа сърцето, търсите лекар. Тогава лекарят ви обяснява, че сърдечните ви клапи не са добре и не функционират правилно. Може да е прав. Но някой път ще туриш ръката си върху сърцето си и ще се молиш.

И щом се разтупка сърцето ти много, престани да се молиш. Господ ти казва: „Чух те“. Ние не мислим, че Господ има нужда постоянно да Му говорим. Ще Му кажем най-хубавото: „Татко, благодаря Ти, че ме прати на Земята, ще изпълня Твоята Воля“. „Днес искам да изпълня Твоята Воля.“ „Има работа, която трябва да свърша, ще я свърша.“ И свършено! А пък, ако Му кажеш колко чифта чепици си скъсал, Бог няма нужда от такава молитва.

Всеки ден ученикът трябва да употребява 10 20 минути, до половин час, със съсредоточена мисъл да размишлява върху великото и свършеното като идеал на своя живот. Мислете за оня идеален свят, където живеят ангелите, светиите, напредналите същества.

Като се говори за Любовта, разбирам този вечния установен порядък, в който смъртта не съществува, в който нещастие не съществува, в който зло не съществува. Там работите стават. За този порядък е говорил Христос на онези, които разбират. Казвам: всеки от вас може да направи опит. Вие ще питате: „Как?“ Ще се помолиш с 45 гуми и ще си легнеш да спиш. Ще станеш. Като станеш, ще видиш, че си оздравял. Ако станеш и си оздравял, ти си се молил. Ако не си оздравял, втори път ще се помолиш. Ако и втория път не си оздравял, ще повтаряш опита; 365 дни прави този опит. Ти, като легнеш, кажи: „Ще оздравея!“ Цяла година като казваш: „Ще оздравея!“, в края на годината, последния ден ще оздравееш и от татък ще минеш. Сега на вас ви се вижда смешно. Ако онзи каменар вземе най-якия камък, че удари веднъж, два, три пъти, уморят се ръцете му, отмалаят, но той продължава да удря 100 пъти, 200, 400, 700 пъти удря камъка той ще се разчупи. То е въпрос на време.

На същото място ще удряш, докато се разсипят тия условия. В тебе ще има едно знание, една светлина. Ти казваш: „Ще оздравея!“ „Няма да оздравееш!“ казва нещо. Този вътрешен глас на противодействие започва да ти говори. Ти казваш: „Ще оздравея!“, той казва: „Няма да оздравееш!“ Когато престанеш да го чуваш, тогава ще оздравееш. Най-първо ще има една контра. Като ти каже: „Няма да оздравееш!“, ти ще му кажеш: „Слушай, досега аз вярвах в тебе, пък сега ти ще повярваш в мене!“

Аз ви слушам как четете молитвите, бързате по-скоро да свършите. Когато аз се моля, „Добрата молитва“ ми отнема 15 минути, за „91 Псалом“ и „Пътят на живота“ употребявам 20 минути, а като чета: „Отче наш“ минава половин час и като дойда до „Молитвата на царството“ става един час. Ако се молите с мене заедно няколко пъти по този начин, нито един няма да остане тук.

Хората имат сега повърхностни понятия за духовния свят. Те мислят, че това е нещо отвлечено, че няма полза от него. А пък то всичкият смисъл е там. Прогресът на материалния свят и на чувствата зависи от Божественото.

Човек, когато иска, всякога може да намери време. Като станете сутринта, отделете 15 минути половин час за Бога: за молитва, за размишление, четене и пр. По-рано ставайте, за да има време за това. Това е една обнова.

НЕПРЕСТАННО ДА СЕ МОЛИМ

Кръгът представя скритите възможности в човека. Квадратът пък представя разумността в човека, която използва дадените му възможности. Щом е разумен и разполага с известни възможности, човек може да реализира своите идеи по съдържание и смисъл, т.е. по дълбочина и широчина. Идеите се реализират само на физическия свят, а се раждат в идейния свят, затова, докато живееш в света на идеите, не очаквай щастие на земята. Каквото и да придобиеш на земята, в края на краищата ще ти го вземат. При това положение можеш ли да бъдеш щастлив? Даже и като спиш, ще ти го отнемат.

Ето защо, ако съзнанието ти на земята не е будно, ти не можеш да бъдеш щастлив. Щастие то е само в Бога. Под „Бог“ разбирам мястото, дето съзнанието на човека е всякога будно, без никакво прекъсване. И като спиш, и като си буден, съзнанието ти всякога трябва да бъде будно. „Буден съм, съзнанието ми не се прекъсва.“ Щом съзнанието ти не се прекъсва, ти не си на физическия свят. Който обича Бога, той всякога има будно съзнание.

Какво разбирате под „тук“ и „там“? Който се движи бързо, може да бъде навсякъде, тук и там, на земята и на небето. Там съм за това, което мисля; за това, което не мисля, отстъпвам, не съм там. Аз мога да бъда при вас с тялото си, а с ума си да бъда на друго място. Аз съм там само за това, което мисля. Следователно, ако мислиш за Бога, при Него си; ако мислиш за света, при света си. За каквото мислиш в даден случай, ти си там, при него.

В много отношения мислите като мене, философствате като мене, проповядвате като мене, говори-

те като мене, но едно нещо не знаете не знаете да се молите като мене. Единственото нещо, на което не мога да ви науча, е да се молите. Аз никога не си позволявам да уча някого как да се моли. Защо? Според мене молитвата е най-свещеният акт, който е достояние само на душата. Някой ме пита: „Ти как се молиш?“ Как се моля, не мога да ти кажа, но всякога се моля. Аз се моля и като ям, и като пия вода, и като чета, и като работя всякога и навсякъде се моля. „Не ти ли става тежко от толкова молене?“ Напротив, по-леко ми става. Животът се заключава именно в молитвата. Престане ли човек да се моли, и животът изчезва. Велико нещо е молитвата!

Колкото да се говори на хората, не може да им се помогне, докато всеки не започне да работи върху себе си. Малко хора могат да работят както трябва. Като поработят половин или един час, те мислят, че много са работили. Някой вярващ се моли половин или един час и мисли, че много се е молил. Казано е в Писанието: „Непрестанно се молете“. Каквото да работи, където и да ходи, човек трябва да държи съзнанието си будно, да бъде непрестанно свързан с разумния свят. Това значи молитва. Ако човек мисли, че за да се моли трябва да се изправи на крака и с часове да шепне молитви, това е механическа молитва, която не дава никакви резултати. Духовността в човека не е външно качество. Истински духовният е духовен и в клетките си.

Молитвата е метод, чрез който човек се свързва с Природата, както химикът с химическите действия. Вие не можете да се свържете с Природата, ако нямате в себе си онзи непреривен молитвен дух. Молитвата представлява светлина и топлина, не-

обходима за свързване на човешката душа с Бога, с разумната Природа.

Молитвата е непрекъснат процес. Молитва, която се прекъсва, не е истинска. Ще се молиш и като спиш, и като ставаш от сън. Ще се молиш и като работиш, и като почиваш. Целият ти живот трябва да бъде молитва. Тя е закон на Любовта.

Всякога ще се молите!

Животът е непрекъснат, затова и общението ни с Бога трябва да бъде непрекъснато и когато сме будни, и когато спим.

Молитвата, както и връзката с Бога са непрекъснати процеси. И работата е молитва. Следователно, като работи, човек се моли. И като страда, човек пак се моли. Чрез страданието той разрешава известни въпроси. Добрият човек всякога работи, т.е. всякога се моли.

Това да ви бъде молитвата: непрекъснат контакт с Господа по всяко време и на всяко място.

Разположението да се молим е вложено дълбоко в душата, затова трябва да се молим всякога и при всички случаи.

Като се молите, вие се самоопределяте. Като се молите, вие сте в непрекъсната връзка с цялото Битие. Като знаете това, не спявайте този естествен процес в нас.

Други пък питат: „Колко часа трябва да употребяваме за молитва?“ Цял ден. Движиш се, работиш,

готвиш, спиш всякога се моли! Човек, който не знае да се моли като спи, той не се моли. И в другия свят като отиваш, трябва да се молиш! Чрез молитвата само ти ще научиш Божествения език на нещата.

Аз наричам молитвата „дишане на душата“. С дишането става едно пречистване на душата. Човек трябва да се моли през целия ден, непрестанно, както непрестанно диша. Като се моли човек непрестанно, непрестанно мисли, чувства и действа.

Казах, че човек трябва да отдели специални часове за молитва. Всъщност човек трябва да се моли непрестанно, като издига съзнанието си към вечното и възвишеното, за да бъде в постоянна връзка с разумното начало.

Сегашните хора имат криво разбиране за молитвата. Те мислят, че само простите хора се молят. Всъщност само онзи човек се моли, който се е домогнал до едно от великите изкуства на живота. Голямо изкуство е да знае човек как да се моли. Когато хората научат това изкуство, Царството Божие ще дойде на Земята. В този смисъл молитвата е Божествен закон, който съществува в цялото Битие. И като яде, и като работи, човек трябва да се моли.

Животът на светиите и гениите отначало до край е само молитва. Това е живот напълно безкористен. Всички хора, които са готови да разбират молитвата по вътрешен, по интуитивен път, само те са в състояние да проникнат в нейния дълбок смисъл.

Когато човек се събуди през нощта, да се моли. И когато спи, пак трябва да бъде буден тогава ще има

работа в невидимия свят. Във време на сън може да се отиде в един висок свят, това значи навсякъде да работиш, навсякъде да е будно съзнанието ти.

Казвам: който иска да успява в живота си, той трябва да избягва еднообразието. Еднообразието уморява човека. Ако някой се занимава дълго време с един и същ предмет, той ще се умори; ако дълго време се моли, той пак ще се умори. Човек трябва да разнообразява дейтелността на мозъчните си центрове. Той трябва да знае колко време най-много може да се моли, колко време може да учи и т.н. Казано е в Писанието: „Постоянно се молете!“ Думата „постоянно“ не разбира непреривно. Молете се постоянно, т.е. молете се разумно, по всяко време, което отговаря за молитва. Молитвата има три важни момента: момент на хилядата, когато човек е на физическия свят; момент на стоте, когато е в ангелския свят; момент на десетте, когато е в Божествения свят. Следователно постоянно може да се моли само онзи, който живее в закона на Любовта, т.е. в Божествения свят. Този човек всякога има разположение за молитва. Каквото прави и където ходи, той всякога е в молитва. С други думи казано: в живота на любещия човек всичко е молитва.

Истинската молитва подразбира събуждане на подсъзнанието и свръхсъзнанието на човека, т.е. събуждането на Божественото в него.

Казано е в Писанието: „Бъдете постоянно в молитва“. Защо? Защото тази светлина, тази топлина, която иде отгоре, от Бога, е толкова мека и приятна, че тя съгражда. Тя е светлина и топлина на безсмъртието. Тя е тази именно светлина в света, с която не можем да направим никаква пакост. С

тази светлина само добро можеш да направиш. Аз я наричам „безвредна светлина“, а тази светлина се добива с молитва. При тази светлина човек добива едно успокояване и един вътрешен мир. Дето и да носим тази светлина, от нея нищо не се запалва, не изгаря, но всичко се осветлява. В придобиването на тази светлина седи силата на молитвата. Няма друг начин за добиване на тази светлина. Всички окултни ученици имат много начини за придобиване на знанието, но дойде ли се до светлината на безсмъртието, всички употребяват молитвата и учители, и ученици. За добиването на Мъдростта също има много методи, но дойде ли се до тази светлина, има само един метод – молитвата. Тази светлина засега е необходима за всички. Всички мъчнотии в живота, от какъвто и характер да са те, се разрешават чрез тази светлина. Когато дойде тази светлина в света, спор между хората вече не може да има. Общуването става правилно и всички противоречия, които се повдигат между хората, изчезват навсякъде настава пълна хармония. Молитвата е най-красивото нещо в живота. Затова човек непрестанно трябва да се моли, т.е. непрестанно човешкият ум и човешкото сърце да са отправени към Бога.

Аз мисля, че всичката причина за нещастията в света се дължи на това, че не се молиме усърдно. Рядко съм срещал хора в света да се молят. Да се молиш, това е най-красивото състояние! Човек навсякъде може да се моли. Може да си на банкет, между приятели и пак да си на молитва; все ще има един малък промеждутък, през който ще можеш да се молиш. Онзи, който знае, ще намери този промеждутък, в който да изпрати своята молитва. Това значи да използваме времето съзнателно!

Даже и една минута да останете свободен, без да сте ангажиран с работа, молете се. Използвайте всяко свободно време за молитва. Може и докато чакате някого или пътувате в трамвая, или преди да почне обяда тогава вие се молете тайно.

След полунощ човек може да става и да се моли, а денем да отдели за молитва по 5 минути на всеки час. Това може да се прави при всяка обстановка, без другите да усетят.

Човек може да се уедини и сред хората. Уединението не е външен процес.

Сутрин, обед и вечер ще посветите по един час за молитва, размишление за Бога. Може да посветите специално време, но ако нямате свободно време и условията са ограничителни, тогава можете да го правите покрай другата работа например даже когато работите нещо друго или даже когато говорите с някого, намерете начин да се вдълбочите в себе си и да кажете една молитва.

Това упражнение трябва да се прави така, че да не е механично и да не би като изтече часа, човек да си каже: „Е, освободих се, отървах се от този час!“ За да може човек да прави три часа размишление на ден по горния начин, изисква се силна воля. Сега е мъчно да се изолираш, понеже тъкмо поискаш да се помолиш един час, ето че някой ще потропа на вратата: „Трак, трак, трак“. След малко друг ще дойде. Но човек трябва поне за час да се уедини и да прекара в молитва и в размишление за Бога. Определи поне половин час, един, един и половина, два часа за размишление на ден.

Дето и да ходиш, да можеш да се възлюбваш през целия ден. Вечер и сутрин, когато всички спят, кога-

то няма кой да ви безпокои в самотата, възлюбете се, додето се съедините с онези души, които знаят да работят. Молецият се трябва да търси тези, които се молят горе. То е едно изкуство. Трябва силна мисъл и да се поддържа връзка непрекъсната с невидимия свят, с Божественото.

С ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

В света съществува Божествена разумност, която бди над всички, които се обръщат към нея с вяра и я призовават на помощ. Колкото е по-голяма вярата ти, толкова по-скоро иде помощта.

Когато се занимаваме с духовния свят, трябва да имаме предаватели. Вярата е предавател. Без вяра не може мисълта ти да се предаде в Божествения свят.

При молитвата човек трябва да има вяра и упование в Разумното, което лежи в основата на цялата Природа. Човек трябва да вложи и вярата, че с него ще стане това, което Разумното е начертало. Вярата е закон за възприемане на това, което иде отгоре. Това, което Бог може да направи за нас, в него ще вярваме. Вярата е вътрешната връзка, която се образува по закона на Любовта. Това, което ние вярваме, това става. Когато човек работи с вярата, нещата се реализират. Вярата и надеждата са крилата на Любовта. Чрез надеждата ние сме свързани с физическия свят. С вярата ние сме свързани с духовния свят, а с Любовта ние сме свързани с Божествения свят.

Вярата е чувство, а не способност, вярата е над човешкия ум. Чрез вярата човек чувства, че има нещо постоянно, на което може да уповава. Чрез медитация, чрез размишление човек може да добие вяра в нещо велико, Божествено. Вярата едновременно е принцип и сила на човешкия ум. Чрез вярата човек може да различава коя мисъл е права и коя не е. Вярата възприема само онези неща, които са верни, истинни. Има и суеверие, но вярващият човек не може да бъде

излъган, защото този, който има вяра, никой не може да го убеди, че има по-голям от Бога. Вярата е закон, който обхваща безграничните, вечните неща. Вярата е вътрешно зрение на духовния свят. Нещата, които не са ясни за физическото съзнание, са ясни за вярата. Вярата е нещо Божествено. Тя се опира на интуицията. Чрез вярата човек може да види неща, които не са външно видими. Човек, който има вяра, предвижда работи за хиляда години напред, само че колкото по-далеч се намират, толкова по-малко се виждат подробностите, очертават се главните неща. Вярата развива ясновидството у човека. Вярата, като се опита, става знание, а докато се превърне в знание, човек познава нещата чрез вяра. Обаче винаги остават непознати области на вярата, защото човек живее в безграничното.

Надеждата схваща нещата отблизо, тя е за физическия свят. При надеждата нещата идат по-скоро, а вярата е за далечното бъдеще. Например външната форма на една скъпоценна чаша е надеждата, съдържанието, което е в чашата, е вярата, а силата, която се крие в това съдържание, е любовта. Хората, които имат силна вяра, са задълбочени в мисълта вярата стимулира ума, надеждата сърцето, а любовта човешката воля и подтиква към дейност. Редът е такъв: вяра, надежда и любов.

Да съединиш силите на ума, сърцето и волята си да действат в съгласие, това става чрез молитвата и търпението. Не търси външна помощ, преди да си получил вътрешна.

Корените на вярата са в свръхсъзнанието, а външно се проявява като закон на ума. Вярата в Бога развива ума. Като вярваш, Божието благословение

ще е върху теб. Докато правиш опит, ще вярваш, а като свършиш опита, ще имаш знание. Значи най-първо трябва имаш вяра в Онзи, който е създал всичко, докато провериш, че нещата са верни. Вярата ще подготви знанието.

Вярата е над знанието, тя е непоколебима сигурност, че има едно висше съзнание, на което можем да уповаваме всякога. Вярата има връзка с любовта. Колкото повече любов имаш, толкова повече и вяра имаш.

За да познава силите и способностите си, човек трябва да прави опити, да се изпитва, а не да ходи с пипане. На всеки човек е дадена някаква дарба или известна сила. Запример вярата на някой човек е толкова малка, че с нея едва може да лекува хремата си. Дойде ли до треската, там вярата му не помага. Вярата на друг някой е по-голяма, лекува треската. Обаче дойде ли до туберкулозата, до проказата, малцина могат да лекуват с вяра. За тези болести се изисква голяма вяра. Христовите ученици били повикани при един болен да го лекуват. Дълго време се молили те, но молитвата им не помогнала. Те запитали Христа, защо не могли да помогнат на болния. Христос им отговорил, че това се дължи на тяхната вяра. „Този дух може да се изпъди само с пост и молитва.“ Значи и те не са знаели как трябва да се молят, как да просят.

Някой казва, че който вярва в Бога, ще се обезличи. Не, този, който не вярва в Бога, ще се обезличи. Бог е, който прави човека личен, да има образ и подобие. Един човек, като греша, се обезличава. Да вярваме в това, което Бог е вложил в нашия ум, сърце и тяло и което е вложил в ума, сърцето и тялото на другите. Христос, като уповаваше на Себе си, уповаваше на

това, което Отец е вложил в Него. Трябва да пазим този капитал, който Бог е вложил в нас.

Каква трябва да бъде нашата вяра? Детинска! Човек да благодари и за това, което ще стане, и за това, което не ще стане. И когато станат нещата, и когато не станат, всяко си има своята добра страна. Човек трябва да вярва, че в природата има нещо по-разумно, отколкото сам разбира.

Има един закон: ако вярваш в това, което говориш, ти го предаваш. Когато човек има вяра, помощта ще дойде отвсякъде, ще се уредят въпросите. В това отношение вярата има магическа сила. Вярата предшества постижението. Преди да са ти дали нещо, трябва да вярваш.

За да стигат молитвите ви горе, вложете вяра и чистота. Ако налеете нечистота в тръбата, в която тече вода, няма ли да се загръсти тръбата?

Напишеш писмо, туриш марка и пощата го доставя. С това писмо заповядваш на България, Франция, Америка, на параходните им гружества и всички изпълняват желанието ти, доставят писмото ти. Силата е в марката. При молитва тури „марката“ и ще постигнеш. „Марката“ е в Божественото. Всякога ще гледате да се молите, докато дойде един малък резултат, ще постоянствате. Като се научиш да се молиш, придобил си най-голямото богатство, с което вече можеш да разполагаш.

Казвате: „Как ще се оправи светът?“ Кажете дълбоко в себе си: „Праведният чрез вярата ще бъде жив“. Как трябва да произнесете тази мисъл? Като православните ли? Нито като православните, нито

като евангелистите, нито като будистите, нито като католиците, но тъй както сега ви обясних смисъла на праведния, смисъла на Божествената правда и Божествената вяра. При това с никого не се сравнявайте, но имайте пред себе си само един велик идеал – Бога, както Той живее във вас. Следвайте Неговите мисли, Неговите чувства и Неговите постъпки. Христос е казал: „Отец никого не съди“. Като престанете да съдите хората, вие ще добиете тази правда. Казвате: „Как да не съдим, когато постъпките на хората не са прави?“ Който иска да намери Баща си, той трябва да престане да съди. Докато съдите, вие сте далеч от своя Баща; престанете ли да съдите, вие сте близо до вашия Баща. Философствате ли много, вие сте далеч от мъдростта, от своя Учител; престанете ли да философствате, вие сте близо до Мъдростта, вие сте при нозете на своя Учител. Не съдете, за да бъдете близо до своя Баща! Не философствайте, за да бъдете при нозете на своя Учител! Това са закони за праведния, който иска чрез вярата да бъде жив.

СЪСТОЯНИЕ

Животът е красив, когато е изпълнен с Любов, работа и молитва. Да се молиш, това не значи да заемеш положението на един благочестив човек. Това е тщеславие, искаш да се представиш пред хората такъв, какъвто не си. (...) Важно е човек да не се моли по един и същ начин. Еднообразието отегчава. Пазете се от него, за да не се отегчите и от молитвата. Човек трябва да бъде свободен във всичките си прояви.

Каже ли някой, че знае нещо, той трябва да го приложи. Ако религиозният казва, че знае да се моли, той трябва да покаже това на опит. Нека отиде при някой болен да се помоли. Ако положението на болния се подобри, можем да признаем, че този човек знае да се моли. Всеки ден човек се моли по различен начин. Който иска да се приближи към Бога, трябва да знае, че това не става по един и същ начин за всички хора. Всеки се приближава към Бога по свой специфичен начин. В това, именно, се състои красотата и тайната на живота.

В света идат големи противоречия, но да не се смущавате от това живеем и се движим в Бога, всичко зависи от любовта и обичта ти. Когато отидеш на гости при турци, те имат един хубав обичай – ще ти събуят обувката и ще ти дадат удобни пантофи. Същият закон важи и за вътрешния живот: когато влезеш в скришната си стаичка, в стаята на своя ум, остави своите обикновени безпокойства и тревоги, не ги внасяй в къщата на своя вътрешен живот. Ще изхвърлиш грижите, ще мислиш, че живееш в един свят на хармония и разумност. Ще се върнеш към онова детско състояние, към ангелското състояние.

Бъди силен, без да бъдеш груб; бъди любещ, без да бъдеш мекушав. Ще дойде бурята в теб и ще разбереш, че тихото е по-силно, по-мощно. И бурята си има свое място, но онова, което заповядва на света, е тихото.

Всеки човек, който иска да разреши нещата за Божествената истина, не трябва да има дългове. Да кажем грешен е човек, но той иска да му прости Господ, ще се моли. Но тая молитва не е още по закона на Любовта. То е принуждение. Грехът е, който те принуждава. Ти отиваш да се молиш не от Любов, не от съзнание, а от страх. Ако навреме не си плащаш дълговете, има по-друго положение. Не че първото положение да се молиш, е лошо, но то не произтича от Любовта.

Как се молят православните? Някой влезе в черква, прекръсти се набързо, прочете набързо „Отче наш“ и бърза да си излезе. Като четеш „Отче наш“, чети бавно, съзнателно, с мисъл. Чети: „Отче наш“ (Учителя произнася бавно), „Който Си на небето“ (бавно, спокойно), „да се свети името Твое“ (пак бавно, тихо), „да дойде царството Твое“ (бавно, с мисъл върху думите), „да бъде Твоята Воля!“ (тихо, спокойно). Пожелай дълбоко в сърцето си да дойде Царството Божие на Земята. Когато всички хора пожелаят това от сърце, светът ще се оправи. Вие четете набързо „Отче наш“, и както четете, така става. Светът бързо си върви и не се оправя. Не ви упреквам, но казвам, че вие сте чели Свещената книга набързо, като литературно произведение и нищо не сте разбрали. Има особен начин за четене, който ще донесе особено разбиране. Особеното се състои в това, да четеш с Любов. Тогава ще те озари особена светлина, в която нещата се виждат ясно. Има

стихове в Писанието, които четени с Любов и прозрение, откриват пред човека картини на миналото и бъдещето. Бог не е престанал да говори на човека и няма да престане. От хиляди години Той говори, но малко се възприема от това, което говори. И днес Той говори по нов начин.

В молитвата трябва да има една чиста мисъл. В молитвата трябва да имаш едно чисто чувство. В молитвата трябва да имаш една чиста постъпка. Да знаеш каква поза да вземеш и какво чувство трябва да имаш. Като идеш при Бога да се молиш, не трябва да имаш хремав нос. Ти не трябва да бъдеш запушен. Като идеш при Бога, устата ти не трябва да бъде стисната. Като идеш при Бога, очите ти не трябва да бъдат затворени, като идеш при Бога, не трябва да бъдеш и глух.

В какво се състои молитвата? Вие не разбирате дълбокия ѝ смисъл. Как ще се молиш на Бога, как ще изкажеш думите? Ако ти не поемеш дълбоко въздух, не можеш да говориш. Най-първо ще поемеш въздух и тогава ще почнеш да говориш, и с този въздух ще кажеш, каквото искаш. Ако не поемеш въздуха, нито една дума не можеш да кажеш. Един човек, който иска да се моли правилно, той трябва правилно да диша. Един човек, който иска правилно да се моли, той трябва правилно да яде. Един човек, който иска да се моли добре, той трябва да ходи правилно. Ако не ядеш правилно, ако не дишаш правилно, ако не ходиш правилно, ако не мислиш правилно, не можеш да се молиш добре. Всички тия процеси трябва да бъдат правилни.

Мислите ли, че един диригент, който е пил вечерта 50 или 100 грама ракия, или половин кило вино, може да вземе верен тон? За да може човек да се моли

добре, той трябва да не пие. Ние, съвременните хора, трябва да се отучим от пиянството. Всяка мисъл, която размътва човека, е пиянство. Всяко чувство, което размътва човека, то е пиянство. Всяка постъпка, която размътва живота, то е пиянство.

Не можеш да се молиш, ако умът не е чист и ако сърцето не е чисто. Може да не е свършено чисто, но да има желание да се очисти, тогава молитвата ти ще иде при Бога, понеже туй желание е Божествено, Бог желае ние да мислим чисто. Той желае всички да бъдат щастливи.

Молитвата е най-важният метод за растеж и развитие, обаче малцина знаят да се молят. Молитвата не е нещо външно и не стои само в изговаряне на думи. Тя е нещо дълбоко, вътрешно. Истинският начин за молене е достъпен за малцина, но той дава големи резултати.

Ние разглеждаме молитвата като разговор с невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молиш, значи да се учиш да говориш. Молитвата трябва да представлява един израз, в който да взема участие целият човешки дух, цялата му душа, целият човешки ум и цялото му сърце. В това, което човек иска от Бога, трябва да има само един вътрешен смисъл.

Що е молитвата? Общение с Бога, с Първата причина на нещата. Молитвата е дълбок вътрешен процес. При този процес може едва да се чува изговаряне на някакви думи. Колко време трябва да се молиш, това не е определено. Някой мисли, че колкото повече се моли на Господа и цитира стихове от Евангелието, толкова по-скоро ще получи отговор. Молитвата на някой човек е дълга, почти колкото

от Битието до Откровението. Друг път се моли и напомня на Господа какво е обещал, какво трябва да направи. Това не е молитва. Истинската молитва е извън времето, но тя сега в момента на общение, на връзка с Великото Начало на живота.

Вие не можете да се свържете с природата, ако нямате в себе си онзи непреривен молитвен дух. Молитвата представлява светлина и топлина, не-обходима за свързване на човешката душа с Бога, с разумната природа.

Аз говоря за съзнателния живот на човека, за съзнателната молитва, за онзи вътрешен, непреривен стремеж на душата да бъде свързана с Бога, а не за онази молитва на гуми само, написана от други хора. Молитвата е непреривно стремление да работим заедно с Бога. Тогава нашите интереси и интересите на Бога ще бъдат едни и същи. За да не се прекъсва връзката с Бога, каквато работа предприемем през деня, трябва да я вършим с единствената мисъл, че тя се върши за Бога. Миеш ли лицето си, мий го за Бога. Пишеш ли, четеш ли, каквато работа и да вършиш, върши я за Бога. Постъпваш ли така, ще имаш в себе си един постоянен импулс.

Единственото нещо, при което ученикът има резултат, това е молитвата. Там са резултатите те се добиват чрез молитва.

Онзи човек, който се научи да се моли правилно, той става велик агент.

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира в едно мислите, чувствата и волята на човека. Такава молитва е мощна. Тя върши чудеса.

Молитвата е един от най-хубавите методи за из-
бистряне на ума и на чувствата. Молитвата трябва
да е насочена да свързва душата с Бога.

Вие трябва да имате едно преживяване, когато се
молите. И ако в живота си само няколко пъти дойде-
те в съприкосновение с Бога, вие ще приемете неиз-
числими богатства. Най-великият момент е този.

Истинската дълбока молитва подразбира само
един кратък момент. Този момент обаче продължава
дълго време. Той е като Божественият лъч, който
минава, заминава, но оставя своите последици за
дни и години, за векове и хилядолетия.

Молитвата е най-важната работа в живота. Що
се отнася до това, как да се молите, туй е лична ра-
бота, която всеки сам трябва да научи.

Начинът на молитвата не трябва да се казва на
другите. Молитвата може да бъде с вълни къси, дъл-
ги и средни. За да бъде молитвата с къси вълни, не
трябва да има никакво противодействие от човека.
Ако молитвата е с къси вълни, тя отива много далеч,
отива в Божествения свят. Много молитви, които
имат дълги вълни, остават тук, не могат да се ди-
нат нагоре. Молитвата има къси вълни, когато ми-
сълта е чиста и възвишена и когато има повдигнато
състояние на ума, сърцето, душата и духа.

В молитвата се изисква едно детинско състоя-
ние, но на най-разумното дете в света.

Молитвата представлява велико почитание и
уважение, велика Любов, която трябва да имате към
онази Първична причина, която ни е дала живот.

Искаш ли да те чуе Господ, трябва да имаш мир, смирение в себе си и каквото пожелаеш знание, сила, мъдрост, красота, добродетели всичко ще придобиеш.

Искаш да се молиш на Бога, но не знаеш как. Защо не знаеш? Защото заставаш пред Бога като цар или като велик учен. Не, ще съблечеш царската си мантия, ще се освободиш от съзнанието за твоего величие и ще облечеш грехата на смирението. Ще застанеш пред Бога като обикновен човек и така ще се молиш.

Яви ли се човек пред Бога, той не знае какво да говори. Защо? Смирение се иска от човека. Казано е в Писанието: „Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат“. Щом отидете при Господа, няма да Му разправяте какви страдания и мъчнотии имате, нито какви добрини сте направили. Той знае всичко, Той знае целия ви живот, с всички подробности. Едно само не знае: искате ли да учите или не. Ако искате да учите, ще Му кажете с всичкото си смирение, че се радвате на Божия свят и желаете да разберете смисъла на всичко, което ви обикаля. Ще признаете своето невежество и ще желаете Бог да ви даде светлина да учите, да виждате и разбирате нещата. Това не става изведнъж, но постепенно. Бог ще погледне към вас и ще разбере, искрени ли сте или не. Ако погледът ви е устремен надолу, Той ще ви остави дълго време на Земята. Ако погледът ви е устремен нагоре, Той ще разбере, че имате искрено желание да изучавате Неговите пътища. Както и да ви погледне, не се страхувайте от Него. Чакайте с търпение, докато ви отговори и ви изпрати най-добрите условия, най-големите блага.

Господ е положителен. А когато се обърнеш към Бога, енергията ти е пасивна, съзнателна. Дойдеш ли да воюваш с по-силния, ще бъдеш смазан. Господ се противи на горделивите хора.

Онези хора, които се молят на Бога и искат да придобият нещо, те трябва да бъдат отрицателни. Какво става обаче? Те, като се молят на Бога, започват Му, а с това стават положителни. И Бог е положителен и тогава Той им дава точно това, което те искат, т.е. Той им взема и това, което имат. Щом вие ставате положителни, Бог заема вашите места. За да няма спор, Той казва: „Направих така, както ми казахте“. Така могат да се обяснят и страданията на Йов от научно гледище. Това е окултно гледище. Йов беше наистина праведен човек и искаше да покаже на Господа, че като него друг няма. Когато синовете му правеха угощение, Йов принасяше жертва на Господа и казваше: „Господи, това да направиш, онова да направиш“. Тогава Господ направи както Йов искаше: взе му овците, добитъка, синовете, лозята, прати вятър, който събори къщата му и го остави без нищо. Тогава Йов започна да спори, да се разправя с Господа. И като се видя в трудно положение, започна да се моли на Господа, да казва: „Господи, то няма да бъде така, но моля Те, оправи моята работа! Аз съвсем забърках тази каша.“ И когато в съзнанието му проникна мисълта, че той сам е объркал работата си, тогава започна вътрешно да разсъждава.

Ученикът се моли сам. Той трябва да се съсредоточи в молитвата си и да преживее думите ѝ.

Какво нещо е молитвата? Вътрешен процес, в който сърцето и душата вземат участие. Молитвата е въпрос на вътрешния живот в човека. Ако сърцето

и душата не вземат участие в молитвата, човек взема само външни пози, без вътрешно съдържание и смисъл. Това не е молитва, но позиране външна маска. Молиш ли се по този начин, няма да получиш отговор на молитвата си.

Често четете молитви, но не ги четете както трябва. Защо? Не сте в хармония със себе си.

Ако нямаме настроение за молитва, трябва само да съзерцаваме.

Господ не обича молитви, които са направени без разположение.

За да се моли, от човек преди всичко се иска едно вътрешно разположение, хармонизиране на ума, човек да добие хубави и светли мисли и нежни чувства, да има вътрешен мир.

Механическата молитва не се чувства. Всяка молитва трябва да се преживява. Молитва, отправена без Любов, светлина и свобода, няма крила. Тя не може да отиде при Бога и остава безсмислена.

Бог обича молитва и без разположение, но искрена. И да бъдем като разумните деца. Да се молим, не само когато сме натясно, а непрестанно.

Ще се молите и когато сте разположени, и когато сте неразположени. Щом е въпрос за молитва, няма да чакате добро разположение на духа. Да се откажете от молитвата, значи да се откажете от дишането.

Според мене молитвата е най-свещеният акт,

който е достояние само на душата. Молитвата е един процес, тя е една привилегия. (...) Молитвата има два момента. Един момент има на слизане и един на възлизане.

Да се молиш, това подразбира отиване при Бога. „Как трябва да бъда облечен?“ С греха, изтъкана от лъчите на светлината и на Любовта. Да се моли човек така, това значи да преустрои организма си, да превърне клетките си от човешки в ангелски.

Силата на молитвата седи в това, като се моли човек, да впряга всичките си добродетели на работа. Молитва, в която човек не впряга всичките си добродетели, не е истинска.

Молитвата трябва да включва в себе си качества на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, на Милосърдието и на ред още добродетели. Отидете ли при Бога с такава молитва, вие ще мязате на гърво с узрели плодове. Види ли ви Бог така накичени, ще Му е приятно, че пред Него стои едно разумно дете, което знае да говори на възвишен ангелски език.

Силна е молитвата, когато сърцето е чисто и всецяло отправено към Бога. Докато огнището на сърцето не се сгорещи, молитвата ви не може да стигне до Бога. Знаете ли какво ще бъде състоянието ви, когато почувствате Божествената топлина в сърцето си? Няма по-велико нещо за човека от молитвата, т.е. от разговора си с Бога. Всичко на земята зависи от молитвата на хората, но не както сега се молят.

Молитвата принадлежи към един особен свят, тя

е акт на сърцето. В молитвата има едно естествено, непринудено Божествено състояние. Дойде ли човек до това състояние, той трябва да се моли.

Който се моли от сърце, той непременно ще получи отговор.

Когато се молите, вие трябва така да се съсредоточите, да забравите всичко около вас; вие трябва да се пренесете в мисълта си толкова високо, че нищо да не ви занимава, освен молитвата. Питам: топло ли е огнището на вашето сърце и на вашия ум, да пратят молитвите си нагоре?

Когато се молим, трябва да чувстваме топлина на мястото, едето е душата това значи, че духът работи. Няма ли топлина, умът слабо работи, а това не е молба вече.

Ако не преживее нещо тежко, нещо страшно, молитвата на човека е повърхностна, тя едва се издига над главата му, но по-далеч от него не може да отиде. Щом се натъкне на големи страдания, човек отправя гореща, дълбока молитва към Бога. Само тази молитва може да отиде далеч, да се предаде направо в невидимия свят. Значи практическото приложение на страданието е това, че прави молитвата на човека интензивна, а връзката му с Бога здрава и съзнателна.

Човек трябва да се моли като онзи, който дължи сто хиляди лева, за което е осъден да лежи 20 години в затвор. Човек трябва да се моли като младата мома, която не е получила цяла година писмо от своя възлюбен. Човек трябва да се моли като онази майка, на която детето е в предсмъртен час. Какво ще

стане, ако молитвата им се приеме? Те всички ще изпитат необикновена радост. Осъденият на 20-годишен затвор ще бъде освободен, защото някой негов приятел платил дълга му. Момата ще се зарадва, защото ще получи писмо от своя възлюбен, който ѝ съобщава причините за мълчанието си. И майката ще се зарадва, когато види, че здравето на детето се възстановява. Велико нещо е да изпълнява човек Волята Божия!

Молитвата е силна и се приема, когато положението ви е безизходно, когато никой не може да ви помогне. Докато мнозина могат да ви се притекат на помощ, нека молитвата стои настрана, като резервен метод. Добре е човек да се моли и постоянно да се моли, но истинско молитвено състояние не се дава всякога.

Болен си обърни се към Господа, веднага ще усетиш малка топлина в сърцето си, светлина в ума си и болката ти ще изчезне. Ако си беден, гладен, пак се обърни към Бога. Ще дойде някаква помощ отвън. Изпитанието на Йов ни показва, как можем да намерим Господа. Преди големите си страдания, Йов жертваше воловете си, овцете си и благогареше на Господа. Но след като изгуби всичко, нямаше вече какво да жертва. И тялото му се покри със струпеи. Тогава викаше към Бога, молеше се, но отникъде не получи отговор. Той се разкая, осъзна всичките си заблуждения, вгълби се в себе си и там намери Господа. Тогава струпеите изчезнаха от тялото му и каквото беше изгубил синове, дъщери, волове, овце, имот всичко му се върна двойно. Казвам: всички ще минете през страданията на Йов. Ще минете през изпит, за да се освободите от заблужденията си. Всичко ще изгубите, но като намерите Господа, загубеното ще се

върне гвойно. Неизбежни са изпитанията. Ще стане голяма промяна във вас и като се обърнете към Господа, ще Го намерите вътре в себе си. Това е най-хубавото състояние, през което човек минава. Не се обезсърчавайте! Не се страхувайте от нищо.

Някой ще каже: „Аз, като се помоля Богу, всичко става!“ Не говорете така! Не може да се моли човек, който не мисли. Когато аз мисля, моята права мисъл е молитва. Молитвата подразбира едно разумно общение с разумните сили в природата. Тогава ние считаме всички нейни наредби за свещени. Аз общувам с нея, на всяка стъпка се спирам и благоговя пред нея. Като се спра до един извор, мене ми трепне сърцето! Когато видя тия грамадни скали, казвам: „Това е великото, което е работило!“ На растенията, животните на всичко с благоговение гледам. Не търся Бога в някоя грандиозна форма. Най-първо гледам онова, което съществува около мене. Искам да имам ясна представа за самия живот, в който живеем.

Молитва не може без мисъл. В Писанието е казано: „Елате да разсъждаваме“ значи да мислим.

В какво седи доброто? В молитвата. То седи в това правилно поставяне на ума. Мисълта ти да бъде така светла и чиста. После онова правилно положение на сърцето, да няма никакви горчиви чувства. После в постъпките да няма нищо, което да те смущава. Три неща в молитвата да имаш. Молитвата учи умът ти да е пълен със светлина и сърцето ти да е топло, ритмично да бие. Да чувстваш, че имаш най-приятното разположение. Сега не разбирайте „удоволствие“, но като си тъжен, да намериш в самата тъга, да видиш, че има нещо хубаво.

Някой път човек като се моли, той чувства радост вътрешно. Обръщането ни към Бога е както обръщането на цветята към слънчевата светлина. Когато помислим за Бога, това е един лъч от Него, който прониква в душата ни. И този лъч е необходим за живота ни. В окултната школа схващанията ни за Бога са по-други, отколкото обикновените схващания. Каква форма бихте дали на светлината? Светлината създава формите. Там, дето има препятствие за нея, тя създава формата. Създайте на светлината едно препятствие и тя ще отбележи известна форма. Направете средата на вашите мисли или малко по-рядка, или малко по-гъста, веднага ще има известно пречупване.

Силната мисъл, тя не работи чрез въздуха. В мисловното поле има една материя, по която човешката мисъл се предава. Ако ти, когато се молиш, не пращаш тази мисъл по тази материя, тя не може да иде при Бога. Ако предаваш в обикновено състояние, мисълта на две педи ще остане. Като се наблюдават хора, които се молят, гледаш мисълта се върти над главата, нагоре не отива. Има хора, които като се молят, като погледнеш, мисълта им светла. Цялото небе пронизано в пространството, изпращат, с милиони километри отива. Ти можеш да изпратиш своята мисъл на Слънцето, да я почувстват. Тя ще иде по-бързо отколкото светлината.

Твоята мисъл можеш да я изпратиш на Слънцето, но трябва да знаеш как да я изпратиш. Вие не знаете къде е Господ. Но, ако изпратиш своята мисъл в етерното пространство на мисловния свят, в етерното пространство на чувствата, ако ти изпратиш своята мисъл, своите чувства, веднага те ще се разпространят и в оня свят ще схванат твоята мисъл. Тук, на земята, сте станция и горе се знае на кого е тази

мисъл. Когато вие подигнете мисълта си към Бога, тази мисъл трябва да е искрена и чиста. Ти мислиш дали Господ те слуша. Затова не трябва да става въпрос. Но не трябва ти да изпращаш своята мисъл през въздуха. Казваш: „Господи, аз Ти се моля“. Тази мисъл няма да иде при Бога. Ти най-първо ще мислиш, ще чувстваш, после ще говориш.

Аз онзи ден ви говорих за онзи англичанин, който се е молил един и половина милиона пъти. Мюлер се казва, той е англосаксонец. Казват, че книгата му е интересна. Само данни, данни. Може да дойдат много големи съмнения. Той трябва да е сега на 90 години. Той се е молил и е констатирал този закон. Казва: „Когато бях като дете в своята молитва, отговорът идваше по-скоро. Колкото по-критически гледах, закъсняваше.“ Ние искаме да бъдем по-умни от Господа, да отидем с достойнство, да не се урони нашият престиж. Единственият, Който пази нашия престиж, то е Бог. Няма друго същество, което да пази престижа ни. Бог пази Своя престиж, Бог е, Който пази в нас престижа Си. Понеже Той не може да се измени. Щом ти поддържаш туй, Божественото в себе си, Бог ще се застъпи за тебе.

КРЪСТЕНЕ

Някои се кръстят с два пръста, някои с три, някои с цялата ръка. Но какъв е смисълът на кръстенето? Всяко нещо трябва да има смисъл. Ако турим ръката на главата, когато се кръстим, за да мислим както трябва, ако турим ръката на сърцето си, за да чувстваме както трябва, и ако турим ръката си от двете страни на гърдите, за да постъпваме както трябва, тогава кръстенето има смисъл. Да постъпвам, както Господ ме е създал, да проявявам туй, което Бог е вложил в сърцето и в ума ми, такава кръстене има смисъл. Казват: „Той е набожен“. Ако ти, като правиш кръста, туряш в действие ума, да се запали като свещ, и като туриш ръката на сърцето си, то да се запали като огън и да се прояви силата ти, това е кръст.

Следователно човешката мисъл, човешките чувства и човешките постъпки вървят по пътя на кръста. Когато заковаха Христа на кръста, заковаха ръцете, краката, а главата оставиха свободна, не я заковаха. Заковаха волята, да се не мърда, а оставиха само главата свободна. Може да ви заковат, но мисълта ви да бъде свободна.

Ако православният се кръсти и не може да се освободи от злото, защо трябва да се кръсти? Има един начин на кръстене, при който човек се магнетизира, т.е. внася магнетизъм в организма си. Така той се лекува. Хората и до днес още не правят кръста както трябва и дохождат до пълно механизирание. Какво означава кръстът? Когато се кръсти, човек слага пръстите си първо на главата, което значи, че трябва да мисли. После той слага ръката си на корема, което значи, че трябва да яде малко. Най-после той слага ръката си на дясното и на лявото рамо,

което значи, че трябва да работи. Следователно да се кръстиш, това значи, че трябва да мислиш много, да ядеш малко и да работиш повече. Работата е от Бога, трудът от хората, а мъчението от дявола.

Православното кръстене е по-правилно, отколкото католическото. Турям си трите пръста на главата и казвам: „Слушай, в тази работа, която мисля да направя, помагай ми“. После турям трите пръста над стомаха и казвам: „И ти помагай“. После турям трите пръста на раменете си, наляво и надясно, и казвам: „Елате и вие да помагате“. Някой ще ми каже, че имало някакво магнетично течение и че човек, като се кръсти, се магнетизирвал. Туй течение по този начин ще донесе страдание, нищо повече. Човек трябва постоянно да се моли и постоянно да се кръсти, но с друго кръстене. Най-първо по мисъл, после по чувство и след това да си хване ръцете. Кръсти се не само на едната страна, но и на двете. Ако мене питат, аз казвам: кръстя се с главата си, кръстя се с двете си ръце, и с всичко, каквото имам.

Кръстът подрабзира движение. Всеки орган трябва правилно да се движи. Това е кръстът. Правилното движение в света е истинският кръст. Цялата вселена се движи по законите на кръста. И Земята се движи по този начин. Кръстът, значи, е тази сила, която движи хората, а ние се караме с колко пръста да се кръстим. Аз няма да споря. Има евангелисти, които не се кръстят. Но аз казвам: няма жив човек, който да не се кръсти. Когато ние говорим за правата мисъл, тя също върви по този закон. Мисълта върви отгоре надолу, после отдясно и наляво. Но днес туй течение върви по-наляво, защото теченията се движат чрез лявото полушарие на мозъка.

ДИШАНЕ

Молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема.

Дишането е спомагателно средство и улеснява размишленията. Въздухът улеснява мисълта и чувствата, защото чрез него приемаме Божествения елемент.

Правили ли сте опит, като дишате дълбоко, да кажете мислено някаква молитва? Дишайте, задържайте и издишвайте спокойно, бавно, за да можете в едно упражнение да прочетете цялата молитва. Като правите упражнението с мислено четене на молитвата, ще усетите приятна топлина в областта на слънчевия възел.

Молитвата е най-добрият метод за правилно дишане.

Ще ви направя една бележка. Когато четете „Добрата молитва“, най-първо ще поемете дълбоко въздух, така че да можете да я прочетете на едно вдишване, а които не могат поне на две-три вдишвания. При туй постоянно и често вдишване и издишване на въздуха, силата на молитвата се губи. Когато се молим, трябва да имаме присъствие на духа, да бъдем много тихи, да влагаме ума си. Ние трябва да бъдем тихи и разположени, за да бъде и умът ни съсредоточен: във всяка дума да се влага смисъл. Така се образува онази мощна сила, ония вълни, които се изпращат навън, за да се привлече Божията сила, та Духът да работи повече. Тогава всички ще приемат тази мекота, тази радост, която търсят. Да про-

четем една молитва, не е достатъчно да се изкаже тя само на гуми.

Сега всички ще поемете дълбоко въздух и ще се концентрирате, като че нямате никакви връзки със земния живот. Земният живот е една раница, която не е толкова важна. В дадения случай ще турите тази раница на земята и ще бъдете като новородени. След молитвата може да турите по една, две, три, десет раници на гърба си, това вече зависи от вас, но във време на молитва никакви раници! Ще бъдете тъй будни, тъй свободни, като че живеете на небето. Какво ще стане утре, това не е важно, то не ни интересува. Днешният ден е Божи ден. Този ден именно ни интересува, за да можем да добием едно Божие благо. Днешният ден трябва да се отличава с едно благо, което Бог ще ни даде.

Ще прочетете молитвата тихо, всеки за себе си. Като прочетете първото изречение: „Господи, Боже наш“, ще се спрете, ще поемете дълбоко въздух и ще продължите молитвата. Дето се спрете, отново ще поемете дълбоко въздух и пак ще продължите нататък.

И тъй, по новия начин, чрез дълбоки вдишвания ще четете молитвата. Няма да бързате.

Когато вдишвате и издишвате въздух, изговаряйте по една формула или молитва. Това усилва възприемателната способност на човека към скритите сили във въздуха.

ПОЛОЖЕНИЕ

Във всички школи се е отдавало важно значение на положението, което се заема при молитва. Индусите практикуват т.нар. индуско сягане: двата крака един под друг. При такова положение на краката ръцете могат да се опират в земята или да се поставят върху колената, или пък дясната ръка се поставя на главата отстрани, а лявата ръка се полага върху коляното, а после може да се разменят. При всяко положение имаме и различни резултати. Това е цяла наука. Колената са с положителна сила, свързана с природата. Когато поставиш ръката от дясната страна на главата, а лявата върху коляното, образува се цял кръг.

Индуското сягане не е кръстосване краката се поставят не кръстосани, а успоредни: левият крак е в ъгъл под коляното на десния крак, а петата на десния крак е под пищяла на левия и обратно. Това не е турски начин на сягане. Ако ги кръстосаме, ще имаме лоши резултати, а при правилен начин на сягане ще настъпи в нас мир. Когато имаш лоши желания или безпокойства, при такова индуско сягане ще настъпи мир. Когато поставяш ръцете си по един от горните начини, ще се успокоиш и ще можеш да възприемеш това, което ти телеграфират от невидимия свят. Хубаво е първо да опреш с ръце земята, след това да ги поставиш върху колената, а после ще слушаш. Но няма да се влияеш от похвалите, които могат да ти прошепнат от невидимия свят.

Помни: когато се молиш, краката ти да не са дорени един до друг, но да са малко отдалечени, за да не си заключен в себе си.

Какво влияние има колениченето? Като гимнасти-

ческо упражнение сядането на колене е добро, но не и за религиозно упражнение. Това е изкривяване на едно учение, защото Земята е положителна, колената също и когато дойде положително с положително, те ще се отблъснат. Тези, които се молят на колене, не са прави.

Някой коленичи и така се моли на Бога. Той не знае, че като коленичи, влиза в съгласие със Земята, а в разногласие с небето. Друг повдига ръцете си нагоре, моли се. Така поставени ръцете, това показва, че този човек не знае какво да прави.

Да коленичиш, това погразбира закона на самопожертването. Като направиш ъгли при колениченето, това показва, че си готов да слезнеш долу и да се самопожертваш. Когато умреш за някого и се жертваш, значи ти коленичиш пред него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже.

Като се молиш, ще застанеш в такова положение, че да се свържеш с положителните сили на Природата.

Някой се моли и коленичи. Друг се моли и издига ръцете си нагоре. Не е важно какво положение взимаш; важно е мисълта ти да бъде съсредоточена, да не се раздвояваш. Някой се моли, а мисли за жена си, за децата си. Друг се моли, а мисли за обидата, която му нанесли.

Молитвата е предговор, въведение в Любовта. Как се молят източните народи? Те сягат на земята, кръстосват краката си левия върху десния или десния върху левия, кръстосват ръцете си, съсредоточват се и мислено се молят. Западните народи

пък като се молят, стоят прави или коленичат. Кой начин за молене е по-прав? Сядането на земята е материалистическо молене.

Когато иска да се предаде на размишление, човек трябва да застане прав, със спуснати ръце от страни на тялото, десният крак малко напред. Това положение показва, че той е във връзка с възвишения свят, отдето слизат разумни същества да му помагат.

Според мене най-добрият начин за молене е човек да бъде прав. Ще застанеш прав и няма да гледаш нито към земята, нито нагоре, но направо, в посока перпендикулярна на челото. Това е правата посока на нашето движение. Когато гледа нагоре, човек се увлича от Слънцето, от звездите, а това пречи на молитвата му. Следователно молиш ли се, направо ще гледаш.

Съвременните хора обръщат погледа си нагоре, защото мислят, че там живее Бог. Не, Бог живее там, дето и ние живеем. Това значи, дето живее нашата душа, там и Бог живее. Следователно, като се изправите на молитва, Бог е вече пред вас. Давид казва: „Гледах Господа пред лицето си“. Щом Господ е пред лицето ви, ще знаете, че Той всичко вижда, знае всичките ви нужди и може да ви помогне. Пред вас седи един образец на всички добродетели. Пред вас седи един образец на всички възможности и сили. Какво трябва да му говорите тогава? Представете си, че вие имате достъп да седнете до Бога. Как ще почнете да разговаряте с Него?

Някой пита: „Накъде да си обърна лицето във време на молитва?“ Това са неща външни. Щом човек мисли за Бога, той е обърнат към мистичния изток.

Казвате: „Накъде да се молим на изток, на запад, на север или на юг?“ Запитали един евангелски проповедник, на коя посока трябва да се обръща човек, когато се моли. Той отговорил: „Ако те бият и закачат на едно гърво с главата надолу, накъде ще се молиш?“ Ако те бият и те прострат с лице към земята, накъде ще се молиш? Ще се молите на всички посоки, отдето иде страданието. Да търсите посока, където да се молите, това значи да сте във външната страна на молитвата. Истинската молитва, като вътрешен процес на съзнанието, няма определена посока. Божественият свят има само една посока, само една точка, едно начало, от което всички неща излизат. Тази точка е наречена „вечен изток“, точка на вечно изгряващото Слънце.

Дайте ход на общите идеи в себе си, между които не се явяват никакви спорове, никакви дисонанси. Между общите идеи съществува пълна хармония. Между специфичните идеи се явяват спорове, дисонанси, но понякога има и хармония. Обща идея е, запример, че човек трябва да се моли и то навсякъде на изток, на запад, на север и на юг. Той трябва да се моли при всички условия: като работи, като свири, като копае, като чете и т.н. Защо? Защото в съзнанието нещата се менят. Физическите посоки изток, запад, север и юг в съзнанието на човека не са постоянни. Изтокът на едного е запад за другия. Да се моли човек, само когато е обърнат към изток, това е специфична идея. Да се моли само в църква, и това е специфична идея. Човек трябва да се моли навсякъде и по всяко време. Специфична идея е да мисли човекът, че Слънцето изгрява само от изток. Понеже Земята се движи около Слънцето, цялата земя представя негов изток. Къде е изток на кръга? В центъра, защото оттам излизат всички лъчи. Значи изтокът на живота, това

е Бог, от Когото излиза всичко: живот, сила, светлина, мисъл, чувство, действие. Въпреки това, мнозина казват, че не знаят къде е Бог, не могат да Го намерят. Чудно нещо! Животните намират изворите в планината, а човек не може да намери Центъра, от Който е излязъл.

Човек трябва да се моли при всяко едно условие, безразлично дали е изложен на изток, на запад, на север или на юг. При каквито условия и да се намират, отпраща ума си в тази посока, дето е Бог. Дето е мястото на Бога? Аз съм го определял така: там, дето всички хора отпращат ума си, там е Бог. Следователно, отпраща и ти своя ум в посоката, дето всички хора отпращат ума си към Бога. Това място е центърът на живота.

Има смисъл човек да затвори очите си във време на молитва, но ако пред него се открие красотата на великото разнообразие на духовния свят. Молитвата е отваряне на очите. Като отвори очите си, човек вижда красотата на света.

Преди да започнете молитвата си, изправете се със спуснати надолу ръце в почивателно състояние и прекарайте десетина минути в съзерцание, свободни от всякакви възмущения и грижи. Това положение на ръцете помага и на правилното кръвообращение. И устата да бъде леко отворена.

Молиш се. Вдълбочи се в себе си и остави устата леко отворена.

Искате ли да научите някой човек да се моли на Бога, заведете го в една плодна градина, спрете се при някое дърво с увиснали на него плодове и кажете:

„Дигни ръцете си нагоре, да си откъснеш един хубав зрял плод!“ Щом вдигне ръцете си нагоре, вие ще му кажете: „Ето, така трябва да се моли човек“.

Не е безразлично къде и как човек туря ръцете си при молитва.

Като се молят, хората застават в различни положения: на колене, прави, с вдигнати или със спуснати ръце и т.н. Ако държи ръцете си нагоре, с допрени длани, човек крие нещо в себе си, не е открит през Бога. След това той отваря ръцете си, с което иска да каже, че се отваря, нищо не държи за себе си. Друг пък се моли със спуснати надолу ръце, което показва смирение. Това са положения, с които човек прикрива истината. Който се моли така, не може да успява. Тази молитва не се приема. Вместо да повдигне човека, тя му причинява пакости. Разумните същества се отдалечават от онези, на които милтвата е изкуствена, понеже тя произвежда дисхармония в духовния свят.

Човек трябва да знае кога да отваря и кога да затваря ръката си. Когато иска да се успокои, човек спуска ръцете си надолу. При това положение, пръстите на ръката трябва да бъдат отворени. Тази поза показва, че човек може да бъде във война със Земята. За предпочитане е да бъдеш във война със Земята, отколкото с Небето. Никога не вдигайте ръцете си нагоре, с пръсти към небето. Това положение означава оплакване към Бога. Ти казваш: „Господи, помогни ми! Целият свят е въстанал против мене.“ Това не е вярно. Невъзможно е целият свят да въстане против един човек. Все ще се намерят няколко души, които да не са против него. Такава молитва не се приема. Така не трябва да се моли човек.

Вие издигате ръцете си нагоре, към Бога. Когато издигнете ръцете над главата си така, че да се образува еврейската буква „шин“ (ш), това значи, че искате да растете към Бога; то означава закон за размножаване и изпълване с всички блага. Този закон, който е от древната школа, сега съвременното общество е изопачило в една извратена форма, докато по-рано е означавал: „Аз съм готов да възприема Божествените зародиши и да обработя мисълта, която ми даваш, Татко, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си воля и ще ѝ дам всички условия за развитие“. Подир това съединявате ръцете си горе, като триъгълник, което значи, че всички мисли, желания и действия ще бъдат извършени в хармония и съзнателно. Във всичко това има голям смисъл. Когато разтваряте широко ръцете си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко, що сте възприели. Всяко наше външно действие е израз на действие, което става вътре, в духовния свят. А вие вдигате ръце, без да разбирате смисъла на движенията.

Религиозните хора имат една поза: поставят ръцете си една срещу друга с допирни пръсти или пък, като се молят, вдигат двете си ръце с длани нагоре. Защо ги турят така? Когато ги съединяваш двете си ръце, ти съединяваш в себе си принципа на Любовта и обичта на Божествения свят, съединяваш ангелския и човешкия свят в двете си ръце, съединяваш двата полюса и отправяш ума си към Бога. Бог е закон на единство. Ако ти се молиш на Господа с отворени ръце, ти искаш Господ да ти даде. Когато искаш да дадеш на Господа, тогава допираш двете си ръце. Някой вдигне ръцете си и казва: „Дай, Господи!“, но не можеш всякога така да се молиш. Когато

вдигнеш двете си ръце нагоре с длани нагоре, това е отворена чаша. След като се напълни чашата, ще я обърнеш надолу. Когато се молиш с допрени пръсти и нагоре отпращени, това е обърната чаша надолу. След като излееш всичкото, ти пак ще обърнеш ръцете си нагоре, да искаш пак.

Когато първият учител на човечеството Адам умря, хората изгубиха знанието си за Небето. Тяхното знание достигаше само до Сатурн, затова го поставиха глава на човека. Човешкият мозък символизира Сатурн – философът, критикът в човека. Когато вдигнеш ръцете си нагоре, ти представляваш човека, готов вече за работа. И като се молиш, пак вдигаш ръцете си нагоре – работиш. Като спуснеш ръцете си надолу, ти идваш до Сатурна, до противоречията на живота. Някой вдига ръцете си нагоре и казва, че се задоволява с малко: една малка колибка, един стол, една маса и един креват. Той не говори истината. Самото вдигане на ръце има отношение към крайния предел на Вселената. Затова, вдигни ръцете си нагоре и кажи: „Господи, Творец на Вселената, искам да Ти служа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си гуша и с всичката си сила“. Това значи да бъдеш Син Божий и да говориш, както Бог ти е заповядал.

Някой път може да се молиш при това положение: дясната ръка върху лявата, с дланта навътре, върху сърцето. Това е една от хубавите пози.

Във време на молитва дръжте ръцете си отворени, а не свити. Такава молитва не се приема. Тя създава лош контакт с разумния свят, а това води към лоши последствия. Как трябва да държи ръцете си във време на молитва, до това всеки сам ще се

домогне. От последствията на молитвата ще вадите заключения, дали право сте държали ръцете си. Всеки сам ще прави опити и ще се учи.

Ако ти искаш да възприемеш силата на Любовта, отгде ще я възприемеш? Отгоре на главата ще възприемеш мисълта, а пък тази енергия ще обработиш в слънчевия възел. (...) По кой начин може да се възприеме тя? Има си начини и методи за възприемане на тази Любов. Но това, което аз говоря, вие не го вярвате, вие казвате: „Как може да дойде Любовта през това място?“ Ако мислиш за Бога, то тогава мисълта ти нагоре трябва да излиза, над главата. И ако искате да станете религиозни, тури си пръстите на дясната ръка върху главата горе. Сутринта, като станеш, така ще се молиш. А пък лявата ръка ще туриш на кръста. Така по-лесно ще стане човек религиозен, отколкото онзи, който чете молитвата си без да знае защо.

Някой пита как да се моли: дали да тури двете си ръце пред гърдите със срещуположните пръсти допрени, или да коленичим, или да клекнем. Ако аз ще се помоля, ще си туря лявата ръка на челото или дясната ръка върху носа, или ще туря двете ръце от двете страни на брадата с длани навътре и пръсти нагоре, и очите ще ги вдигна малко нагоре.

Съвременните хора не знаят още как да гледат. Те трябва да се учат да гледат правилно, за да могат правилно да възприемат светлината. Когато гледа нещо, погледът, т.е. лъчът, който излиза от очите, трябва да образува ъгъл от 45 градуса.

Ако, като се моли, човек гледа надолу, неговата молитва отива надолу, в трана. Очите, умът на човека

трябва да бъдат насочени нагоре. Мисълта му също трябва да се отправя към Бога.

Като се определите да служите на Бога, ще забележите над очите си под ъгъл от 45 градуса една постоянна светлина, която ту се увеличава, ту се намалява. Това ще зависи от вашата вяра. Докато тая светлина е пред вас, нищо не може да ви нападне всякога ще бъдете живи. Тая светлина иде от източника на живота. Всеки може да има тая духовна опитност, обаче това се отнася до оня, който се е приготвил вътрешно.

Закон е: за да влезеш във връзка с живите сили на природата, клетките на твоя мозък трябва да са приготвени да издържат.

Понякоя път човек се докачи. Като го погледнат, хората се докачат. Законът какъв е? Най-добрият поглед е по същия закон на военните на един ъгъл от 45 градуса. Ако ти на 45 градуса не можеш да погледнеш този човек, всякога ще бъде недоволен. 45 градуса, това е едно много хубаво, естествено положение. Това е един ъгъл естествен. Има една наука боваризъм. То е 45 градуса над физическата повърхност. Всякога погледът трябва да бъде на 45 градуса. Естественото положение е това. Ако седиш, по същия начин. Като размишляваш, трябва да държиш мисълта си на 45 градуса. Тогава по тази линия трябва да вървят мислите, на 45 градуса. Ако ти се съсредоточиш и мисълта ти нагоре, перпендикулярно върви, ще имаш обратни действия.

Не зная колко души от вас имате опитност. Колко от вас сте ходили в другия свят и сте се върнали, за да знаете какъв е онзи свят. Един свят 45 см над този свят. Една площ, но не в същата равнина.

ЗА КАКВО ДА СЕ МОЛИМ

СЛАВАТА БОЖИЯ

Учениците запитаха Христа защо не могли да изпъдят лошия дух. Христос им казал: „Този род не излиза, освен с пост и молитва“. Аз добавям: този род не може да излезе, освен със сила, със знание. Сила, знание трябва да има човек, или Духът на Бога трябва да е с него, човек трябва да е свързан с Бога, за да изчезне лошият дух. Христос казва на едно място: „Отец всякога Ме слуша. Не е било никога време, когато да съм просил нещо от Него и Той да не Ме е послушал.“ И Христос всякога поддържа единството: „Аз и Отец Ми едно сме. Аз живея в Отца и Отец живее в Мен. Аз винаги върша онова, което е Нему угодно.“ Там е тайната на живота! Ти всякога да вършиш Волята Божия тъй, както я разбираш дълбоко в себе си. И тази воля на Бога вътре в тебе ти принася своето щастие. И щом живееш заедно с Бога, и в гората няма да се луташ. Ти ще бъдеш свободен човек, букаи няма да имаш, ще бъдеш готов да правиш услуги и да живееш не за себе си, но за доброто на другите хора и за Славата Божия.

Всички хора търсят своето добро, но не и Славата Божия. За да дойде доброто за човека, той трябва да търси Славата Божия. Търси ли Славата Божия, и неговото добро ще дойде. Не търси ли Славата Божия, доброто няма да дойде. Щом доброто не дойде, и животът му ще се обезсмисли. Следователно, ако искаш учен да станеш, ще търсиш Славата Божия. Ако искаш богат да станеш, ще търсиш Славата Божия. Който търси Славата Божия, той всичко придобива;

който не търси Славата Божия, той всичко губи. Непреривно работете за Славата Божия, за да работи и Бог непреривно за вашето добро. Докато слугата работи за интересите и славата на своя господар, и господарят му ще има предвид неговото добро. Към добрия слуга и господарят е точен, изпълнителен. Щом дойде определеният ден и час за възнаграждението му, господарят веднага плаща.

Помнете: законът на единството се отнася до Славата Божия, а законът на общността до доброто на човека. Мисли за Славата Божия, за да мисли Бог за твоего добро. Да работи Бог у нас, това значи да станем оръдие Негово, Той да се проявява чрез нас. Това значи да бъдем проводници на Бога. Щом си проводник на Бога, ти ще се ползваш от Неговите блага. Доброто, което Бог прави чрез тебе, първо тебе ще ползва, а после другите. Като не разбирате тия неща, казвате: „Какво особено има в законите на единство и общност?“ Много неща има в тези закони, а при това необикновени неща. Където се работи за Славата Божия, там е доброто. Не се ли работи за Славата Божия, и доброто отсъства. Където се работи за Славата Божия, там има и здраве, и богатство, и знания, и светлина. Където не се работи за Славата Божия, там всичко добро изчезва.

Работете за Славата Божия, ако искате Слънцето всякога да грее и да ви осветява.

И тъй, при закона на единството, човек работи за Славата Божия. При закона на общността, Бог работи за доброто на човека. Когато всички хора работят за Славата Божия, Бог е център, към Когото всички се стремят. Тогава Той наблюдава какво хората правят и как работят. Когато Бог работи в

нас, за наше добро, тогава Той ни движи като улове на велик организъм, а ние мислим, че сами работим. Казано е в Писанието, че Бог е направил света в шест дни, а на седмия си почивал. После всички живи същества, които Бог е създал, започват да работят за Неговата слава. Следователно първо Бог е работил за нас, а после, когато си е почивал, ние сме започнали да работим за Него чрез Духа Божий.

Когато се молите, важно е да знаете какво искате от Бога. Най-разумното е, като се молим, да искаме да се научим да вършим Волята Божия. Като вършим Волята Божия, ние ще имаме всичко на разположение и знание, и Любов, и сила, и всички условия. Най-напред ще пожелаете да имате ума на един ангел и сърцето на един серафим, пламтящо от Любов. Същото пожелайте и за другите.

Ако молитвата стане вътрешна необходимост за човека, той се моли естествено, без никаква принуда, без външно насилие. За него молитвата е толкова естествена, както храненето, дишането, чувстването и мисленето. Когато се моли, човек трябва да знае точно какво иска. Според мене, единствената молитва, която човек може да отправи към Бога, е да иска светлина и разбиране, да изпълнява Волята Божия. Който изпълнява Волята Божия, той има всичко на разположение. Изпълнението на Волята Божия е пътят, по който човек може да минава при всички мъчности и затруднения.

Всякога, когато се молите, искайте светлина и знание, за да знаете как да изпълните Волята Божия. Ще молите да ви се помогне във всички малки случаи да я извършите.

Който е в съгласие с Бога и върши Неговата Воля, получава отговор на молитвата си.

Който не върши Божията Воля, ще се чуди, защо не получава отговор на молитвата си.

Сега някой ще дойде да каже: „Не му трябва на човека да се моли“. Ти се молиш, не ти е приятно. Тази молитва ще те осакати. Ако така се молиш, ще остарееш. Ако се молиш, при молитвата трябва да дадеш нещо, да излееш душата си. Като се молиш, ще идеш при Бога, ще дадеш нещо от себе си и ще вземеш нещо от Бога. От Господа няма да вземеш повече, отколкото трябва, и няма да Му даваш повече, отколкото трябва. Той не иска повече. Ще дадеш толкова, колкото трябва, Господ да е доволен, че си Му дал толкова. Ти казваш: „Какво мога да дам на Господа?“ Ето какво ще дадеш: като идеш при Господа, ще осветиш Името Му. Да имаш само едно мнение, както за никое друго същество в света. Като идеш при Него, трябва да знаеш, че ти си при едно съвършено Същество. Да ти е приятно, че си при Бога. Да не те е страх, но да ти е приятно, да имаш една готовност да направиш каквото ти каже. Ако ти каже в морето да се хвърлиш, да се хвърлиш с любов.

Ще кажеш: „Ако съм тъй готов, и ако ми каже да направя нещо, което не е за мое добро?“ Ти нямаш понятие за Бога. Ти ще държиш тази вътрешна мисъл, че туй Същество каквото направи, ще бъде за твое добро. Каквото Бог направи за тебе, ще бъде за твое добро. Няма изключение. Бог всичко в света, каквото прави и добро, и зло все е за добро. И като те накара да страдаш, пак е за твое добро. И като те накара да се радваш, пак е за твое добро. Той ще те накара да се радваш и в тази радост ще приготви една скръб за тебе, една преходна фаза. Защото

скръбта е, която взема, радостта е, която дава. Скръбта като вземе нещо, ще чакаш. Тя ще обработи този материал, ще ти даде нова радост, която ще бъде по-голяма от първата, която си изгубил. Следователно във всяка скръб ще се приготви път за една по-голяма радост и всяка една радост приготвя път за една по-голяма скръб. То са две фази, които разбира. Който не разбира, казва: „Не искам да страдам“. Да не искаш да страдаш, то е статично положение. Скръбта и радостта, това е едно движение на човешката душа. Когато човек разбере смисъла на радостта и скръбта, той ще стане учен човек.

Мнозина от вас си позволяват някой път това, което и ангелите не си позволяват. Когато някое ваше желание не се изпълни както вие мислите, вие се обръщате към невидимия свят, към Бога и казвате: „Как така!“

Питам сега: какво ви дава повод да казвате така? Какво ви е длъжно Небето? Че ви е длъжно да, но знаете ли вашите задължения? Защото задълженията са еднакви. Щом искаш, трябва да има нещо, което трябва да отговаря на това, което искаш. Един син има право да изисква от баща си да го поддържа, но ако синът не изпълнява волята на баща си, тогава какво отношение може да има между бащата и сина?

Бог е виделина, човек е тъмнина. Следователно човек не може да обземе светлината. Той иска да обхване светлината и да я подчини. Досега човек се стреми, иска да заповядва на Бога. Той мисли, моли се на Господа и казва: „Аз, каквото се помолих, каквото си помислих, Господ го направи“. Ти боледуваш защо? Защото искаш да бъде твоята воля, не Божията Воля. Ти осиромашаваш защо? Защото искаш да стане

твоята воля, не Божията Воля. Ти си невежа защо? Защото искаш да стане твоята воля, не Божията. Ти си безсилен, защото искаш да стане твоята воля, не Божията Воля.

Не всяка молитва ще се изпълни. Ще се изпълни тази, която е по Волята Божия. А щом не е по Волята Божия, тя не се изпълнява и това е за добро. Да благодарим, че някои работи не стават по нашата воля. Ако всичко ставаше по нашата воля, ние щяхме да бъдем най-големите нещастници. Хората страдат, защото много работи стават по тяхна воля. Всички несполучливи работи, които стават в живота, са по волята на хората, а добрите работи, които стават, са по Божията Воля. Не си пожелавал, но стане и ето, то е за добро. За да бъдем щастливи, нещата трябва да стават както Бог иска. Ако бяхме оставили всичко да става както Бог иска, то животът ни щеше да върви много правилно и щяхме да изпитваме щастие.

Ние казваме, че трябва да се помолим на Бога. Отлично е да се помолим. Молитвата е средство човек да стане проводник на ония сили, които работят за благото на човека. Защото всичко в природата е живо, не е механическо. Понякоя път казваме: „Отче наш, Който си на Небето, да се свети Името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде Волята Твоя...“ то е по форма; но когато човек дойде до положение да разбира какво е онова отношение към Бога като Баща, какво отношение има Неговата Воля спрямо мене, какво отношение има Неговото Царство спрямо мене, и когато всичките тия положения в Господнята молитва се заемем да приложим, само тогава сме разбрали какво нещо е Господнята молитва. Светът

не е създаден, за да бъдем ние религиозни. Религията е едно положение. Да бъде човек религиозен, това е едно съотношение; или да бъде човек умен, това е едно съотношение; или да бъде човек добър, това е едно съотношение. Има нещо повече от това, което човек трябва да бъде. Всеки един трябва да намери своето отношение, което има към Бога, какво място заема и да знае защо е изпратен и какво трябва да върши на земята.

С мисъл, с молитва ние трябва да опашем Земята и то така да я стегнем, че най-после да дойде Божието Царство.

Пожелайте нещо, което е хубаво за душите ви. Най-напред трябва да искаме реализиране на Царството Божие на Земята. В това всички ще се обединим. Значи трябва да имаме идея, която свързва всички хора в едно. Когато нашите желания са в разрез с общия принцип, тогава не можем да имаме постижения, а когато сме в съгласие, ще имаме успех.

Човек трябва да се моли за прославяне на Името Божие, за идване на Царството Божие и Неговата Правда на Земята, и за изпълняване на Божията Воля. За тия неща трябва да се моли човек. Вън от прославяне Името Божие, всичко друго е личен живот. Да прославиш Името Божие, това значи да имаш еднакво и справедливо отношение към всички хора, към всички животни и растения.

Когато човек напълно посвети ума, сърцето и волята си на Бога, когато те се попопят в трите свята, молитвата се чува. Размишлявайте върху Царството Божие и искайте то да дойде. Всички трябва да

впрегнете мисълта да дойде Царството Божие, да се прослави Името Божие и да бъде Волята Божия, за да се реализира това на практика. Човек иска да се запознае с ангелите, но първо да търси Царството Божие и всичко друго ще се приложи. Да се разбере тази идея и тя да бъде като мото. Мисли и пожелай да дойде Царството Божие на Земята! Това да се държи в ума! Ти посеи житото и го остави да расте както то си знае.

Какво нещо е Царството Божие? Дойде ли то, ще има мир, разбирателство между хората и ще престанат всички тези изтезания и насилия в света, които сега съществуват. При това размишление и желание за идване на Царството Божие, няма да мислиш за хиляди други работи, а гледай с мисълта си да направиш връзка и да възприемеш нещо.

Ние трябва да сме готови Бог да влезе и да работи в нас тогава и нашите работи ще бъдат уредени. Да желаем и да работим да дойде Царството Божие на Земята, а не да мислим за себе си какво ще бъде нашето положение. Това е второстепенен въпрос.

Ако дойде сега един ангел от Небето, какво би трябвало да поискаме? Три неща: да се прослави Името Божие, да се възвори Царството Божие и Неговата Правда и да изпълняваме Волята Божия по любов. Нищо друго не ни трябва. Това е новото в света!

БЛАГОТО НА НАШАТА ДУША

Молитвата е едно мистично, особено състояние на душата. Няма по-хубаво състояние от това и никога не трябва да готяга на човека.

Всяка молитва е творчески акт. Тя създава условия за растенето на душата. Тя е една необходимост за нашето развитие.

Молитвата и съзерцанието са усилие на душата, да се изкачи на високо място. Така идва прилив на умствена енергия и с това се улеснява работата на съзнателния човешки живот.

Човек трябва да се моли, ако иска да се учи.

Ако сте ябълчена семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да пораснете най-напред и после да се развивате. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие.

Мисълта на човека не може да се развива без молитва. Идеята на съвременните хора за Бога е идея на падналото човечество. Бог е реалността на живота. Реалността се отличава по това, че тя е в сила да задоволи всяко чувство, от което човек вътрешно се нуждае. В реалността човек непрекъснато и постоянно расте. Когато се молите на Бога, имайте предвид следното Негово качество: Бог е крайно търпелив, но и много възискателен. Като се молиш, моли се за реални, за действителни неща. Бог не обича да се молим за празни работи. Празни работи са онези, изпълнението на които зависи от нас. За тези работи ние не трябва да очакваме на Бога, Той да ги направи. Смешно е например да отидеш при Бога и да кажеш: „Господи, научи ме да се храня“. Много от молитвите на хората са от този род.

Често се обръщате с молба към Бога да ви открие

някои тайни. Много неща ще ви се открият, но само когато се научите да се молите както трябва.

Има една много важна страна, сериозна страна. Ако ние непрекъснато искаме от Бога това-онова, един ден тези смущения ще се възвърнат върху нас. И като отидеш при Бога, не се оплаквай много, не искай греболии. Но се помоли кратко, ясно, чисто, точно кажи какво искаш от Него и дълги молитви не Му казвай. Три гуми да Му кажеш, но точно, конкретно.

Щом искате дарби, те ще дойдат. Веднъж като попросите, достатъчно е, много като попросите, няма да ви се даде. Дарбата не е нещо физическо. За да дойде дарбата, трябва едно същество да я донесе със себе си.

Да се моли човек на Бога, това значи да влезе в общение с Него, без да изнася своите нужди. Ако само един човек знае нуждите ти, няма защо да разправяш на всички. Важно е в него да живее Бог. Той веднага ще чуе молбата ти и ще ти помогне.

Защо някога молитвите ви остават напразно? Защото вие искате от Бога храна като за един слон, като за един мамонт, искате да се осигурите за 100 години. Но вие знаете, че в Господнята молитва е казано: „Хляба наш насъщни, дай ни го нам днес“. Само за един ден човек трябва да мисли. Бъди благодарен и за най-малкото. Онзи, Който е внесъл в тебе онази малка, светла мисъл, онова малко чувство и онази добра постъпка, за които ти благодариш, Той ще внесе в тебе и новия живот. Това значи да бъдем весели и дето вървиш, да мислиш, че имаш всичко на разположение. Въздухът е на твое разположение,

светлината е на твое разположение, водата е на твое разположение. Но ако не вярваш в това, ти държиш тоягата в ръката си, ти си слуга и вървиш подир говедата.

Ако бих се молил сега, щях да искам от Бога сила, знание, мъдрост, Любов, истина и свобода. Когато човек се моли, трябва да иска най-малкото, но същевременно най-необходимото.

Има нещо специфично, от което всеки човек се нуждае. Религиозният се моли за едно, светският за друго, но ако това, за което и двамата се молят, не е съществено, молитвата им няма да се чуе. Религиозният иска да служи на Бога, а същевременно се моли за къща, за грехи, за обуца, за шапка и т.н. Това са несъществени неща. И светският човек се моли за същото. Човек има право да се моли само за хляб. Така е казано и в Господнята молитва: „Хляб наш насъщни, дай ни го нам днес“.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от Небето“. Истинският хляб, който приемаме, е Слово-то Божие, което излиза от Христос. И с това слово хората ще бъдат живи. За да бъдат живи, три неща се изискват: да мислят добре, да чувстват добре и да постъпват добре. Тогава всичко е възможно. Каквото пожелаеш, ще стане. Не се позволява да искаш много неща. Да искаш само едно нещо: като си жаден, ще искаш вода, като си гладен, ще искаш хляб. Но в дадения момент ще искаш само едно нещо. А пък ти искаш много неща.

Законът за трансформиране на енергиите е свързан с необходимостта на нещата. Всякога, когато

започвате да опитвате закона, ще започнете с необходимостта в живота. Гладен сте, имате нужда само от хляб. Вие ще приемете в ума си тази първа мисъл, да отстраните глада си, да успокоите организма си. Няма да турите в ума си никаква друга мисъл, а само ще концентрирате мисълта си да придобиете хляб, т.е. храна, обяд, да се нахраните. Туй ще бъде мисълта ви. Щом придобиете първото, ще трябва да се успокоите, например да помислите да спите някъде. Тогава ще концентрирате ума си за спане. И така ще се нареждат всички ваши нужди, според степента на необходимостта. Спазвате ли този закон така, ще може да ви се отговори на молитвата. Но турите ли всички тия желаня вкупом, да искате всичко изведнъж, всички тия работи ще закъснеят и всички ваши планове няма да се постигнат, защото не сте спазили този закон на последователност. Ще се молите за първото необходимо, за туй, без което не можете, после за второто, третото, четвъртото и т.н. Туй работи Божественият закон, с математическа точност. Ако първо турим второстепенните неща, законът сам по себе си се изменя.

При всяко преяждане, пренасищане от каквото и да е характер, ще дойде обратният процес. Не желайте нито повече, нито по-малко, но толкова, колкото се дава, т.е. на това, което ви е донесъл животът през деня, бъдете благодарни. Ако ви дадат много, не казвайте, че е много, че много ви е дадено. Ако ви дадат малко, пак не казвайте, че малко ви е дадено. Щом кажете, че много ви е дадено, утре ще кажете: „Малко ни е сега“.

Ще мълчите. Колкото ви е дадено, толкова ви е потребно.

От Бога не искайте малки работи. Някой се нуждае от 10-ина лева и казва: „Помолих се на Бога и Той ми изпрати 10 лева“. Няма защо да се молиш на Бога за 10 лева. Ти можеш 10 лева всеки момент да ги изработиш.

Вие понякога път се молите за пари. Човек трябва ли да се моли за пари? Ядат ли се парите? Не се ядат. Тогава за какво трябва да се моли човек? Най-първо на човека пари не му трябва. Безпредметно е да се моли за пари. Защото, ако нямаш един буден ум да наблюдаваш и да използваш парите, то е безпредметно. Но ще се молиш да имаш един отличен ум и парите ще дойдат сами при ума ти.

Молитвата не трябва да бъде еностранна, само за облага, а понеже тя е един израз на душата, то с нея трябва да искаме това, което нашият дух желае.

Първото важно нещо е сега да различаваме нашите желания и мисли: които от тях са за наша полза, тях да искаме да се изпълнят. И тогава казва се: „Господ ги е предназначил за нас“.

И тъй, вие ще вложите една велика идея и ще желаете онова възвишеното, благородното, мощното. Ще отправите вашия ум към Бога да ви благослови и да ви даде това, което никой друг не може да ви го даде. И тогава, като поискаш от Бога туй великото, Той ще ти обърне внимание и ще ти го даде. Туй е учението на Бялото Братство.

Когато при молитва искаш нещо от Бога, искай нещо, което е Богоугодно.

Човек да се моли за това, което има вечен характер.

Христос казва: „Искайте и ще ви се даде“, но искайте разумно, съобразно с ония велики закони, на които почива животът. Тъй, както детето, което познава майка си, иска хляб и тя ще му даде. Обаче, ако това дете поиска отрова от майка си, тя ще откаже да му даде. Искайте разумни неща! Следователно искането определя степенята на онази култура, до която е достигнал умът. Човек трябва да бъде много умен, за да иска.

Нашите искания трябва да бъдат разумни. Туй трябва да се сложи като закон. И всеки един от нас трябва да проверява всеки ден разумно ли е това, което искаме, в съгласие ли е със закона, в който живеем, не закона на хората, но законите, които са поставени в нашето Битие, които ние наричаме Божествени.

Работиш ли за изправлението на своя живот, Господ ще те слуша и ще отговаря на молитвите ти.

Който съзнава, че е дошъл на Земята да учи и да се развива, трябва да работи, да се моли на Бога да просвети ума му, да облагороди сърцето му, да усили волята му, паметта му, вярата му, да оправдае своето съществуване и да реши задачата, за която е дошъл.

ЧИСТЕНЕ

И когато се молите, пак трябва да знаете по какъв начин да се молите. Често в ума на човека се натрупва излишна енергия и ако той знае да се моли, ще се справи с тази енергия. Ако не знае, ще каже: „Не си струва човек да се моли!“ Не, струва си човек да се моли. При молитвата именно, човек ще се освободи от излишната енергия на своя ум. Като се моли, той отваря онзи кран в себе си, през който ще изтече натрупалата се излишна енергия.

Молете се да ви освободят от всичко нечисто, което ви опетнява.

Нещо ви тежи това е нечистота. Първото нещо е да си направите баня изповед.

Изповядването е чистене. Да се изповядва човек, това значи да отвори душата си към Бога, да изнесе всичко непотребно навън и да се освободи от излишния товар, който го тормози.

Докато човек греша, молитвата е необходима за него като средство за лекуване. Човешката душа трябва да се очисти от всички наслоявания, утайки на греха.

Молитвата е начин за пречистване на ума, сърцето и тялото. Да се пречистиш това е работа. Когато човек боледува, често пъти предава болестта на близките си. И здравословното състояние също се предава.

Да се молиш, това значи да се освободиш от всич-

ки отрицателни мисли и чувства и така чист да се явиш пред Господа.

Молитвата е важно средство за предпазване от изкушение. Човек трябва да се моли, за да не изпадне в изкушение, а когато се намира в изкушение, нека се моли и ще го надделее. Човек трябва да се пази от крайната доверчивост и от крайното подозрение, те са две крайности.

Има погрешки, които само ние знаем. Туй, което хората знаят, това не е погрешка; това, което само ние знаем, това е погрешка. Бъдете уверени, че всеки сам знае своите погрешки. Погрешките не са видими. Те имат отвън резултати, но погрешката не седи в тия резултати. Погрешката другаде се крие. Само ние знаем причината на тази погрешка. Тази погрешка, която вие съзнавате, за нея говоря аз, за погрешката, която седи във вашето съзнание. (...) Туй, което в даден момент ти съзнаваш като една нищожна погрешка, хвърля едно малко петно в съзнанието ти, една точица. Ти ще го опиташ, една точица е то. Затуй ще употребиш всичките средства и ще се постараш да премахнеш туй черното петно от съзнанието, ти вече имаш знание.

Туй черното петно, това е една гъста материя, през която Божествената светлина не може да минава и в съзнанието ти се показва като една черна точка. И във физическия живот, и в сърдечния има ред проявления, т.е. всички мисли и желания, които са дошли под сянката на тази черна точка, са осакатени. Следователно туй малкото черно петно е зачатък на една малка проказа. И тази проказа е вътре в човешкия живот. Тя някой път се увеличава, някой път се намалява. Почнете тогава да се молите

и вижте дали вашата молитва има сила да премахне това петно. Никой го не вижда, само вие го съзнавате, то е толкова малко, че с най-силни микроскопи трябва да го търсим. Само вие го виждате, никой не го вижда. И такива петна ги имаме.

Някой светия прави чудеса, лекува другите, а при това той има такова едно петно, постоянно се бори с него и търси начин как да се освободи от такова едно малко петно. Един светия седи 20 години в гората, чака и не може да се освободи, търси начини. Седи в гората и чака. Защо? Щом разреши въпроса как да премахне това петно, той не седи вече в гората, а се върне в обществото. Аз виждам, всеки един от вас има такова едно малко петно и ви препоръчвам, като ученици, да премахнете туй микроскопическо петно от съзнанието си. Да бъде съзнанието ви чисто или най-малко да може да го местите от едно място на друго. Туй показва, че имате сила да го местите, както в часовник. Това е първият опит, който трябва да правите във вашето съзнание.

Как трябва да се яви човек пред Бога? Ще ви кажа как аз отивам при Него. Първата ми работа е да се освободя от всичко човешко. Аз не оставям в себе си нито едно човешко желание, нито една отрицателна мисъл, нито едно отрицателно чувство. Така освободен, аз обличам своята чиста, бяла премяна и отивам при Господа. Там, в Неговата светлина, виждам и най-малкото петно на своята греха. Не съжалявам, че имам едно петно, не се обезсърчавам, но веднага се връщам да изправа грешката си.

Питам сегашните учени и философи: по колко пъти на ден си спомнят за Господа? Причината за нещастията на сегашните хора се заключава в това,

че не си спомнят за Господа. Молитвата е метод за разрешаване на най-трудните задачи. Съмнението, подозрението, неверието и ред други отрицателни мисли и чувства са причина за повечето болести в човека. Чрез молитвата човек се справя с тези отрицателни състояния. Магическа сила има в молитвата.

Да се моли човек, това е една привилегия. При нея става пречистване на мислите и на кръвта.

Молитвата е разговор, единение с Бога. Понеже човешката душа от векове още носи в себе си наслоявания, тя не може да разбере Волята Божия. Ето защо човек трябва да се моли на Бога, Той да го очисти, да го освободи от този товар, да познае себе си, да познае ближния си, да познае Бога.

Хубаво е всяка вечер човек да ликвидира сметките, да ликвидира с живота през деня и да си даде отчет какво е спечелил и какво е загубил, да смята като че ли е последният му ден и после, на другия ден, като че ли животът му почва отново. Вечерта е приготовления за другия ден. Ще благодарим на Бога и ще почнем на другия ден друг живот.

ДА ЗАПАЗИМ ЖИВОТА

Всякога трябва да се молим. Молитвата е връзка, да се запази животът в нас, да се обновява тялото. Молитвата е процес, за да се обновяват нашите чувства. Ако няма постоянно обнова, тогава всякога има една опасност. Всякога трябва да има една обнова в човешката мисъл. По-следващата мисъл трябва

да бъде по-хубава. Всяка една мисъл трябва да бъде по-усъвършенствана. Докато достигнете до едно положение, сами да сте доволни от своите мисли.

Човек трябва да се моли вътрешно и да каже: „Господи, осветли ме с повече светлина“. Човек трябва да отвори прозорците си, за да гойде светлината. Като гойде Любовта, трябва да я използва за живота, който е вътре в нея, защото Любовта е кракът на живота и тя продължава живота. Ако Любовта не може да поддържа живота, тогава какво значение би имала? Когато някой ти каже нещо лошо, ти се помоли на Бога той да превърне всичко на добро.

Когато се натъкнете на някакво нещастие, моле се. Само Бог може да ви избави от нещастията. Ако те напада някой неприятел, моли се на Бога да смекчи сърцето му, за да се освободиш от него.

Чрез молитвата човек се огражда от тревогите и страховете на света. Те не могат да проникнат в него.

Мислите на света изпълват въздуха. И ако човек не е буден, ще навлязат в него, ще го превземат и тогава човек ще почне да мисли, както светът мисли. Светът завлича, ако не е буден човек. Светът е една вълна, която ще завлече човека, ако постоянно няма будно съзнание. А тази будност иде с молитвата. Трябва да се моли човек. Молитвата е стражът за човека. Тя не трябва да отслабва. Когато тя започне да отслабва в човека, той да я засили.

Днес от всички хора се изисква молитва. Защо е нужна тя? Понеже се намират на границата на един

несигурен свят, дето всеки момент стават промени в реда и порядъка.

Човек трябва винаги да е във връзка с мисълта на Бога и да не допуска прекъсване. Когато човек навлезе правилно в тази област, той ще има хармония в мислите, чувствата и волята и ще усеща една вътрешна радост. А тя е признак, че човек се развива правилно. Така човек се свързва със света на напредналите същества. Почне ли да се моли човек така, всички врати ще бъдат отворени за него. Да кажем, че се намирате в утеснения. Молите се и веднага отвътре се отваря, и всички стеснителни условия се отстраняват. Сутрин, като станеш, ще се молиш, за да знаеш, че вратата на живота е отворена за тебе през деня.

Като стане от сън, човек трябва да се помоли, да го ръководи Бог през деня, да бъде страж на устата му, да не предизвиква запалване на бомби.

Върнеш ли се от работа или от училище, уедини се в себе си и се извини пред приятелите си, че имаш работа да се измиеш, да се преоблечеш и да се по-разговориш с Бога. С измиването, преобличането и разговора си с Бога, с баща си и майка си, ти ще получиш наставления за утрешния ден. При всяко отиване и връщане от работа, човек трябва да се моли, да гържи връзка с Любовта.

Това са прости правила, които трябва да изпълнявате, за да се избавите от злото, което ви дебне.

Като заспиваш, ще се помолиш. Като се събудиш сутрин, пак ще се помолиш. Молитвата е предохранителна мярка. За да те пазят. Ако в твоето съзна-

ние не си свързан с Бога, няма да имаш достатъчно енергия да зреят мислите ти. Когато мислите ти зреят, когато чувствата ти зреят и когато постъпките ти са смислени и влизат в работа, можеш да се ползваш от тях. Тогава ти си свързан с Бога.

Някой път, когато сте скръбни, това не е ваше състояние. Вие сте като едно дете, заспало в завивките, които другарчетата му зашиват към леглото и когато се събуди, вижда се пришито. Ако не правите молитва и не се оградите при лягане, ако по време на сън нямате будно съзнание, тъмните духове ще се намесят и щом се събудите, намирате, че са ви пришили, т.е. започвате с кисело настроение, с отрицателни, лоши мисли и чувства. Това значи, че сте вързан.

Някой път, като сънуваш нещо тревожно, можеш да се събудиш рязко, двойникът може да не се намести и тогава целият ден си неразположен, раздразнен, пуснал си пояса си и търсиш повод да се караш. За да се намести двойникът правилно, сутринта, като станеш, ще се помолиш и ще си разположен. Защо човек трябва да се моли? Молитвата не е нищо друго, освен метод да се намести двойникът, за да можеш да възприемеш нещата правилно.

Вечерно време човек излиза от тялото си, но има една нишка, която го държи, скъса ли се тя, той не може да се върне. Във време на сън, когато съзнанието на човека е излъчено, могат да влязат в тялото му низши същества и низши влияния, които да му навредят. Затова човек трябва да се ограда при лягане, за да пази физическото си тяло докато спи, та да не попадне под разни влияния. Винаги преди спане

се ограждайте, същото правете и при всяка друга работа. Ограждайте се, когато тръгвате някъде, където и да е. Ограждането става с молитва.

Съдбата дебне човека всеки момент. Като знаете това, постоянно се молете. (...) Молете се на Бога да ви пази от лошата съдба, която всеки момент ви преследва. Когато човек не се моли, челото му почва да става все по-ниско и едновременно ляга назад. Също така и брадата се намалява и отива назад волята отслабва.

Докато не предадете всичко в Божиите ръце, никога няма да се освободите. Докато не се молите, никога няма да се освободите.

Много неблагоприятни са условията, при които живеем, изложени сме на хиляди и хиляди опасности. Всеки ден животът висе на косъм. Всеки ден може да изчезне животът ни. Затуй именно трябва да се молиш. Обръщай погледа си към Бога! Всяка сутрин, като станете, не се обленявайте, отправете сърцето си към Бога, ума си към Бога, след туй, за да влезете в съобщение с вашите братя, попейте си и целия ден ще ви бъде леко на душата, лесно ще учите.

Един американец бил в джунглата, наоколо му пристъпвали и ръмжели зверове, съскали змии, но поради електрическата мрежа, която имал увита около себе си, бил ограден. Човек трябва да има наоколо си една предпазителна мрежа, трябва да има на какво да разчита. Съдбата дебне човека всеки момент. Като знаете това, постоянно се молете. Без молитва не сядайте да ядете. Молете се на Бога да ви пази от лошата съдба, която всеки момент ви преследва.

Човек трябва да бъде в постоянна връзка. Казано е: „Бдете и молете се!“ Човек трябва да бъде в контакт с Небето, защото не знае това, което има да му се случи. Ако някое злощастие е определено, молитвата може да го отмени. Може, може и още как! В тези работи чудеса могат да станат, стига молитвата да е силна. Божията ръка не се е отменила да спасява. Всички имате опитност, но като гоюде мъчнотията, пак се колебае.

Щом сте в съгласие с Бога, ще минете през опасности и нито косъм няма да падне от вас.

Знанието и молитвата в ръката на вярвашия представляват сила, с която той може да победи всички свои мъчнотии и страдания.

Историята не помни да е загинал човек, когато се е молил.

С молитвата човек образува една крепост, непрестънна за лоши желания, които ако са даже са нападнали душата, изхвърлят се навън.

Трябва да знаете, че от тази гъста материя, в която живеете, често сплиците на вашия живот се поразхлабват, разхалтяват и трябва да се молите, трябва да отидете при Бога да ви се поправят. Ние трябва да ходим при Господа най-малко по три пъти на ден, да ни поправя сплиците. Той сам няма да ги поправи, майстор ще изпрати, но ние трябва да се молим. Какво нещо представляват сплиците? Ние имаме за тях специфично разбиране. Тия спици на нашия живот могат да се изправят само чрез молитвата. Молитвата е тонирание на сърцето. Да се моли чо-

век, значи да храни сърцето си. Дишане, пречистване трябва на човека! Как става това пречистване? Чрез молитвата. Докато човек се моли, той гиша.

Концентрираната мисъл и съзнателната молитва са условия за ограждане на човека, за да се запази от лоши външни условия. Щом е ограден, човек не се протугува и нищо чуждо отвън не може да го нападне. Той знае къде да бутне, за да чуе гласа на приятеля си, който всякога може да му се притече на помощ.

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура, а чрез това човек става неуязвим за по-нисшите околни влияния.

Има нещо в човека, което не е негово. Злото в света е вън от човека. Човек по естество е добър като направи някое прегрешение, плаче и съжалява. Около човека има много духове и даже някой път има борба между тях, а после той като стане сутрин, не е разположен. Човекът не е така защитен, както мислите и затова трябва да се моли и огражда. Христос казва: „Даде ми се всяка власт на Небето и на Земята“. И всеки, който вярва в тази власт, ще бъде ограден. За да можем да живеем добре на Земята, трябва да имаме Божествен живот, да бъдем охранявани.

Ако някой е обсебен от лоши духове, молитвата и обратни паси са спасението.

Дето и да сте, отделяйте по половин до един час да мислите за Бога. Така се разширява съзнанието ви. Не мисли ли човек за Бога, нападат го тъмни изостанали същества.

Трябва да се молите. Има лоши духове. Те ви окръжават и гледат на всяка цена да скъсат връзката на човека с Бога, да го мъчат, да му причинят нещастие. И затова хората трябва да бъдат будни и непрекъснато да държат връзката си с Бога, за да идат добри духове да им помагат.

Ограждайте се със светли мисли и формули, не им обръщайте внимание и като се почувстват пренебрегнати, духовете ще ви оставят на мира. Това са все изпитания.

Думите „Не е лошо!“ няма какво да обяснявам. Слабост не трябва да има. Например човек е наследил известна слабост. Хванал е ревматизъм. По три пъти се молиш на ден, а пък боли те кракът. Ревматизмът те хванал. Дяволът се загнездил в краката ти. Ти се молиш, но той си стои. Със зехтин го мажеш, с газ го мажеш, с мехлем го мажеш, на бани ходиш две-три лета и едва за две-три години можеш да го изкорениш. Но има и по-лесен начин. Сегашните хора искат лесния начин. Всичките тези духове излизат с пост и молитва. Не този официален пост, който знаете. Пост с пълно въздържание от храна и лоши мисли. И когато постиш, трябва да забравиш външния свят, какво става по света, да не искаш да знаеш, да не те интересува. Ще се молиш да излязат лошите духове.

Моли се преди да е дошло злото, преди да са те нападнали разбойници, преди да си заболял. Моли се преди нещастията молитвата ти ще бъде отправена към Бога. Молиш ли се във време на нещастие, молитвата ти ще бъде отправена към хората. Когато разбойници влязат в дома ти, завържат жена ти,

децата ти и започнат да грабят, да рушат, ти нямаш време да мислиш за Бога, но ще се молиш на разбойниците, дано се смилят и пощадят живота ти. Няма човек, който да не се е молил на разбойници. Те се явяват като болести, нещастия, сиромашия и т.н.

Като дойде злото, да предизвикаме доброто. Затова трябва да се молим на Бога. Като дойдем до една криза, дето има лоши внушения и не можем да се справим, тогава ще извадим хубавите внушения, които са в нас, и ще ги противопоставим, те ще неутрализират лошите и ще ни поставят в правия път пътя на Любовта. Любовта е единственият път, който ни извежда из този лабиринт на сегашния живот. Затова трябва да имаме Любов към Бога, за да излезем на спасителния бряг.

Бъдете подвижни като водата, търпеливи като вятъра, бързи като светлината и твърди като земята.

Един индус, който приел християнството, разправя една своя опитност. В едно от своите пътешествия трябвало да влезе в една пещера, там да се скрие, и пред едно гърво на пещерата той видял една кобра, която го гледала право в очите. Той се уплашил, не знаел какво да прави, още повече, че кобратата била така близо до него. Като нямал никакво оръжие в себе си, той не се решавал да излезе от пещерата вън. Тогава му дошло на ум да се помоли. Веднага се обърнал мислено към своя Учител, да заповяда на кобратата да не го хапе. Докато се молил усилено, кобратата слязла от гървото, минала край него, без да му причини някакво зло. Ако той беше минал покрай кобратата, без да се моли, какво щеше да му направи тя? Значи, човек всякога може да се обърне към Онзи, Който може да го освободи от злото.

Господ ни изпраща страданията, които ни упътват към молби и моления. Прочее с молитвата се гонят двояки направления: първо, човек да се стреми към Бога, и второ, да се обединят духовете.

Когато някой пророк предскаже нещо, което впоследствие не се сбъдва, това показва, че тия хора, на които е предсказано това нещо, са се молили много и като отговор на тяхната молитва Бог е отменил присъдата.

Казано е в Писанието: „Да се молим, за да се съкратят дните на злото“. Ако тия дни не се съкратят, зло ни очаква. Кога ще се съкратят тия дни? Когато добрите хора приложат Любовта. Тия дни трябва да се съкратят, защото хората не могат повече да издържат.

„Ангел Господен се застъпва за ония, които се молят и уповават на Бога.“

Следователно, когато се молите на Бога и упоавате на Него, непременно някое светло същество ще дойде от невидимия свят да ви придружи в трудните и страшни часове на вашия живот.

ПОСТИЖЕНИЕ

Ние започваме с пеене, с молитва, а молитвата е най-хубавата работа. Който не може да работи с молитвата, той не може да работи на Земята.

Успехът на човека зависи от това, доколко той държи Името Божие чисто и свято в сърцето и душата си. Ако си болен и помислиш за това Име,

болестта ти ще се махне. С това Име можете да си служите при всички мъчнотии и изпитания в живота ви.

Бог в нас и ние в Него всичко можем да постигнем и да направим.

Помнете: гойдете ли до съзнанието, там се желаят само възможни неща. Има възможни и невъзможни неща. Има големи и малки постижения и желаниа. Желай най-малките неща. Като станеш сутрин, пожелай Слънцето да изгрее добре, да няма буря, да няма земетресения или голям проливен гъжд. Желай доброто на народа, за да бъде добре и на тебе. Минаваш покрай един стражар, който е строг, прави бележки на всички. Помоли се в себе си, да не го предизвикаш с нещо. Отиваш в някой магазин, помоли се да не бъдеш излъган, да се отвори сърцето на търговеца, да направиш добра покупка. Като се молиш за себе си, ти помагаш и на търговеца. Като мислиш за себе си, ти мислиш и за другите.

Ако имате някаква мъчнотия и призовете Името Божие, няма да се мине много време и мъчнотията ще се разреши. Гладни сте, три дни не сте яли. Призовете Името Божие. След малко хлябът ще се яви пред вас. Как става това не се казва. Важно е да опитате силата на Божието Име. Като стане това, ще опитате гумите ми. Който произнесе Името на Бога с Любов, със знание и със сила, хлябът ще гоиде и мъчнотиите ще се разрешат.

Христос казва: „Ако двама или трима се съберат в Мое Име, каквото попросят, ще им бъде“. Искай това, което ти трябва и непременно ще бъде! Моли

се да станеш проводник на Бога, чрез теб Бог да помага. По колко пъти на ден се обръщате към Бога с молба да ви каже какво да правите? Не зная колцина от вас се обръщат към Бога за съвет. Щом намислите да направите нещо, веднага пристъпвате към действие, никого не питате. В невидимия свят има разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората. За онзи, който се обръща към тях за съвет, всяка дума е благословение.

Когато гоуде да разрешавате един въпрос, възлюбете се, за да видите каква е Волята Божия. Ако това, което правите, е човешко, ще има колебание, съмнение не го правете тогава.

Всяка сутрин и вечер свързвайте се със съзнанието на вашите напреднали братя, като пожелаете те да ви помогнат. Имате ли връзка с тях, няма мъчнотия в света, която да не може да се разреши.

Вие сега ще правите опити. Ще попитате: как? Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш един, два, три, четири, до четиринадесет дена наред да го изпълниш и след това време ще почувстваш в себе си едно вътрешно разположение, че си готов да го извършиш, и едва тогава ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина, те се изглаждат и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се всинца да направите един от тези опити. Само така ще има смисъл стихът: „Молете се един за друг, за да изцелеете“. Молете се от един до четиринадесет дена и Духът ще каже: „Сега вече може да се направи опитът“. Духът казва: „Когато пътят на някого е богоугоден, Бог ще го примири“.

И тъй, сега всички трябва да започнете да се

молите, да станат вашите пътища богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармонията и Божественото у вас, за да можете да се разбирате и обичате.

Молитвата е метод за разрешаване на най-трудните задачи.

Молитвата предоставя духовен метод за постигане на човешките желания.

Когато предприемате нещо, първо призовете светлите същества, Божествените сили. Призовете Бога и оставете в Негови ръце вашето желание.

Когато имаш трудно разрешими въпроси и не знаеш как да постъпиш, не бързай да ги разрешаваш, остави ги за другия ден. Вечерта преди лягане се помоли сърдечно и чакай през нощта на сън да ти каже Господ как да постъпиш в дадения случай.

Всеки трябва да се моли, за да постигне нещо. Когато имате външни постижения, благодарете на Бога отвътре. А когато имате вътрешни постижения, ще търсите Бога отвънка. Бог се търси и отвън, и отвътре, но не едновременно. При известни условия ще го търсите отвън, при други условия отвътре. Някой път чувствате дълбоко в себе си, че това Същество ви ръководи отвътре. Някой път ще чувствате, че То отвън ви огражда и пази.

Онзи, който трябва да говори на едно събрание, нека по-рано се свърже с невидимия свят чрез усилена молитва. И щом влезе в събранието, още преди да отвори уста, ще премине сила през хората, всички ще

почувстват подем. Ако в събранието има само един, който да е прекарал тъкмо преди това в молитва, съвсем друга ще бъде атмосферата и той ще измени разположението на всички останали. Тогава ораторът ще говори с вдъхновение. А иначе ще се чувства хлад, речта му ще бъде бледна. Преди речта си ораторът трябва да призове Бога на помощ, като каже: „Боже, дай ми Твоето Слово, Ти говори чрез мен!“ И тогава ще говори със сила и ще си казва: „Това, което говоря, не е мое, но е на Бога“. Ако каже, че е негово, ще има спънки.

Когато човек ще отива да говори с някого, да урежда нещо, преди това дълго време трябва да се моли. Христос през нощта се оттегляше и се молеше дълго време, защото работеше в една груба среда и с тази молитва Той хармонизирал душите, върху които работеше.

Малко хора съм срещал да обичат. Не че не любя, но това не е Любов. Ще ви дам едно правило: всяка сутрин, като станете, чрез размишление и молитва елате в едно красиво Божествено състояние на вдъхновение и подем, изпълнете се с Любов, вяра и надежда, ще получите благословение и така обогатени, почнете работа. Не отивайте на работа празни и бедни.

Молитвата е един силен стимул, затова трябва всякога да отправяме ума си към Бога, Той да ни хармонизира. Така ще влезем в правия път на постиженията. Който отива на работа, най-първо трябва да се помоли така да започне работа, за да го пазят. Отправете погледа си към Разумното в света и помощта ще дойде. Молитвата е най-приятната работа.

Каквато и работа да предприемеш, тя трябва да се предшества и придружава от молитва тогава не си сам. Тогава се премахват пречките и се привлича съдействието на Небето. Тогава привличаш благоприятните условия. Когато човек се моли, известни сили в природата влизат в действие, а когато не се моли, тези сили в природата не работят.

Който иска да се ползва от благата на дадена работа, той трябва едновременно да работи и да се моли. И който се моли, и той е прав; и който оре, и той е прав, но казвам: „Ти, който се молиш, започни да ореш, ти, който ореш, започни да се молиш. Такъв е Божественият закон.“ „Ние не познаваме още този закон.“ „Ще го научите.“ Срецам онзи, който се моли и му казвам: „Ти сега ще се научиш да ореш.“ „Не зная как се оре.“ „Вземи мотиката, вземи ралото и ела след мене, аз ще те науча.“ Срецам другия, който оре и му казвам: „Ти сега ще започнеш да се молиш.“ „Не зная как да се моля, накъде да се обърна, на изток или на запад?“ Когато те бият, как се молиш? Накъде се обръщаш тогава? Имаш ли време да търсиш изток и тогава да се молиш да не те бият? Щом започнат да те налагат, на която посока си обърнат, веднага започваш да се молиш и казваш: „Моля, не ме бийте! Кажете, какво искате от мене?“

Ако Бог е допуснал добрите и лошите хора да живеят, те си имат работа. Господ, когато иска да му свършат работа, той вика лошите хора да прекопаят нивите, градините. Ако остане на светиите, те цял ден се молят, няма да копаят. Той казва: „Аз се моля, пък Господ каквото даде“. Светските хора са умни. Казват: „Какво ще оставим Господ да работи толкоз време е работил. Ние сега да се стегнем да

работим. Да не бъдем мързеливци. Ние да работим, Господ да почива.“ Кои са по-правви? Мисля, че светските хора са по-правви.

Ние казваме: „Да уповаваме на Бога!“ Ами схващаш ли какво значи „да уповаваш на Бога“? Да оставим на Бога, Той да уреди всичко, туй право ли е? Има хора, които са оставили всичко на Бога, Той да го уреди, и техните работи се забатачили. Има хора, които всичко са взели в своите ръце и работите им вървят. Това е факт в света. Тогава, как ще обясним тази работа философски? То е наше твърдение. Ако аз твърдя нещо, то не значи, че Господ го твърди. То е мое твърдение. Подлага се всичко на опит. Онзи, който уповава за всичко на Бога, работите му не вървят. А който уповава на себе си, работите му вървят. Има някой ученик, който като стане сутрин не се моли на Господа, но той чете 56 часа, учи, иде на училище, каже си урока добре. А другият цяла нощ се моли Богу, ама не е учил. Отиде на училище, учителят го вдигне и го скъса. Казва: „Такава била Волята Божия“. Това не е философия. Ти си длъжен да се молиш, но си длъжен и да учиш. Молитвата ви към Бога не замества ученето.

Ще се молиш, защото си длъжен. То е дишане на душата, а учението е процес на Мъдростта, на главата. Двата процеса вървят едновременно. Аз ще се моля с душата си. Да се моля, то е потребно за душата ми. А потребно е за моята глава да мисля, понеже това ще внесе повече светлина. Ние, като забъркаме тези процеси в Природата някой път, казваме: „Само по вяра трябва да се живее. По Бога да се живее.“ Ама Господ е едновременно най-мъдрото същество. Той е предвидил в творението всички детайли, работил е математически и геометрически,

с милиони и милиони години е работил, и след като е мислил дълго, най-после е турил в действие всичкия този план. Ние казваме: „Да бъдем подобни на Бога“. Това значи, че ние трябва да мислим като Него дълго време и тогава по същия закон ще турим нашата вяра и нашите работи в действие.

Има религиозни и духовни хора, които искат да влязат в Царството Божие по лесен път. Те четат Свещените книги, излежават се и мечтаят за онзи свят. Обаче, в онзи свят приемат само такива хора, които имат на ръцете си мазоли от работа. Нямаат ли мазоли на ръцете, ще ги върнат на Земята, да се научат да работят. На Земята човек може да почива, може и да работи от него зависи. На Небето, обаче, приемат само работници. След всичко това ще цитират стиха, че някой починал, отишъл на онзи свят при отците си. Това е криво разбиране на нещата. Човек може да почива докато е на Земята, но ще носи последствията на своята леност.

Трябва първо да се работи в Причинното поле и отгоре да се слиза постепенно долу, във физическия свят. Това значи следното: да се работи със съзерцание и молитва. С това ще подготвиш условията за работа в света. След като работиш с молитва, после ще работиш между хората. После пак с молитва и т.н. Това е пътят, по който трябва да се работи.

Моли се, но така, че молитвата ти да се пригружава с песен, музика, учене и работа. Само така ще разрешиш задачите си. В широк смисъл на думата, молитвата подразбира работа. Като учиш и работиш, ти се молиш.

Казват: „Да се намалят малко ганъците!“ Казвам им: „Не, според мен има друг един начин. Да се молите на Бога, нивата, която ви дава 5 кила от десет декара, да ви даде 50 кила, че като дойдат да искат, да има да дават на всички.“

При мен дойде един земеделец от южнобългарско село и ми каза, че има гългове. Казах му: „Ти ще си платиш гълговете по следния начин: ще вземеш семе било жито, било някое друго растение, ще го пречистиш, ще го напечеш на слънце 23 дни и след това, като го сееш, ще пееш песента „Благославяй, душе моя, Господа“. После ще излизаш всяка сутрин на нивата за молитва и гимнастика. Освен това от добитото ще отделиш десятък за Божествена цел. И така ще успееш, ще ти тръгне.“ И след засяването на нивата с жито, фасул и други той често я посещавал. При изгрев Слънце на единия край на нивата произнасял „Добрата молитва“, на другия 91 псалм, на третия „Добрата молитва“, на четвъртия „Отче наш“. Освен това изпявал и песента „Благославяй, душе моя, Господа“. И нивата му почва да ражда изобилно. А селяните, учудени, казвали: „Ние орем с наши волове, а този човек взема чужди и е с надничари, а пък изкарва повече от нас!“ Той много скоро си изплати гълговете.

Освен това този брат сподели с мен, че е налбантин и искал да напусне занаята, понеже животните проявявали буйност, а той се нервирал, биел ги и с това пречел на себе си. Казах му, че и да напусне този занаят и друга работа да започне, и там ще има неприятности, и там ще се нервира. Но го посъветвах да прилага следния метод: като дойде добитък, да излезе вън от дюкяна или вътре, но тайно да направи молитва, да издигне мисълта си. Като отиде при

животното вол или кон, да му каже така: „Доброто ми животното, ти помагаш на нашия живот и искам да ти услужа, да ти обуя краката, за да можеш да ходиш свободно. Имай спокойствие, няма да ти направя зло, ще ти помогна.“ Казах му да туря дясната си ръка отгоре върху главата му и да го гледи по гърба от главата до опашката; в това време ще му говори мислено нежни и успокоителни думи. Казах му още, че като свърши подковаването, като освободи добитъка, конят или волът ще обърне главата си към него, ще го погледне, ще изхрипти няколко пъти, като че ли мирише нещо така ще изкаже своята благодарност.

Тези съвети дадох на този брат през 1923 година и след няколко години той пак дойде на Изгрева и ми разправи резултата. Всякога добитъкът бивал кротък и спокоен, даже неговите клиенти се увеличили, защото не посягал на животните идвали и от други села да им кове подкови. Веднъж докарали един буен кон; стопанинът му предупредил, но нашият брат му казал: „Лесна работа, бъди спокоен, няма нищо, той е много кротък кон“. И нашият брат направил молитва, без да усети господарят на коня и почнал да го гледи от главата до опашката и му говорил мислено. И конят си стоял кротко, а господарят му казал: „Никъде не съм го ковал така, без да мръдне. Какво му направи, че не мърда?“ Този човек бил от друго село от с. Победа, но му станал постоянен клиент. Нашият брат отделял десетък от житото и от занаята за Божествена цел и всичко му тръгнало. В скоро време изплатил всичкия си дълг, който възлизал на 23 000 лева. Така той опитал закона, а този закон е силен.

Сега, на онези от вас, които са земеделци или

градинари, ще им дам да направят следуюния малък окултен опит през тази година. Отделете си едно място 1/4 декар, 1 декар или 100 м², насейте го с жито и когато расте то, ходете често, обикаляйте туй място, четете си, молете се на Бога и туй жито, което е расло под вашите молитви, съберете го, направете хляб, нахранете някои хора и вижте каква разлика има между този хляб и другия, и какво влияние ще окаже той.

Мислим, че Христос е отделен и никакво отношение няма със Слънцето. Съвременните учени тъй мислят. Вие може да направите един опит, никой да го не знае. Ако посадите една нива и живеете един благоугоден живот, гъждът ще дойде навреме, житото ще порасте навреме. Да ви приведа един пример от Новопазарско. Събрали се жителите на 15 турски села, да се молят за гъжд. Три месеца не е валило през една есен. Събрали се, заклали курбан и до вечерта на всичките 15 турски села пада гъжд. Българите казват: „Като даде Господ на турците, ще даде и на нас“. Но гъждът валил само над турските села. Казват: „Колко е скръжав Господ!“ Българите е трябвало да излязат, и те да се молят, нищо повече. Турците се молили за себе си, и българите трябвало да се молят за себе си. Българите искали, като се помолят турците, и на техните села да вали. Казва: „Нека се молят другите“. Ние трябва да се научим да се молим, да разберем законите и да говорим на Бога на един разбран език. Да каже: „Тия умните ми деца.“ Че каквото поускаме, да ни даде. Казва: „Поискайте и аз ще ви дам“.

Ако се заоблачи времето, веднага се смутим. Ако загърми, пак се смутим. Ако е студено, пак се смутим.

тим, ако е много сухо, пак се смутим. Навсякъде се смущаваме. Не разбираме защо е влага, защо гърми, защо са облаците. Ако попитаме, някой иска да бъде все сухо времето. Защото той няма никакви ниви. Този човек си направил хубави грехи, иска всеки ден да се разхожда и да не се нацапа. Земеделецът, който има ниви, иска да вали. Единият се моли да има гъжг, другият се моли гъжг да не дойде. Кой е на правата страна? Земеделецът. Понеже житените семена са живи.

Когато се молите, никому не съобщавайте за какво се молите и какво очаквате, докато резултатите не се появят и делото не се изпълни, защото ако някому съобщите, твърде възможно е да си попречите и тогава вие сами ще сте си виновни.

ЗДРАВЕ И БОЛЕСТИ

Никога не се обленявайте. Сутринта станете рано, прочетете „Отче Наш“ с движение и дишане. Най-първо ще изпълните гробовете с въздух и после ще кажете: „Отче Наш, Който си на небесата и на земята“. После пак ще поемете въздух. Сутрин да прочетете молитвата с вдишки, на обяд и вечерта преди да си легнете пак ще я прочетете. Ще кажете: „Кога имаме време да четем молитви?“ Вие „Отче Наш“ нямате време да четете, но лекарите ще ви режат стомаха, ще ви отрежат единия бъбрек, после сляпото черво, или някое ребро, или тумор ще извадят.

Молитвата има сила и при изцелението на различни телесни недъзи и заболявания. С нея могат да се лекуват болести. По-нататък всичките ни работи

ще успяват, ако ги започваме с молитва. Който в молитвата е постоянен, ще види и ще се увери, че Господ е верен, но в молитвата трябва да се постоянства дотогава, докато изгубите вече разположение да се молите, което показва, че на молитвата ви, така или иначе, положително или отрицателно, е отговорено.

За да не се простудява, човек трябва да се огражда. Това се постига по два начина: чрез концентриране на мисълта и чрез молитва. Някои мислят, че като метод молитвата е лесно приложима. Зависи каква ще бъде молитвата. Ако се молите механически, никакъв резултат няма да постигнете. Следователно концентрираната мисъл и съзнателната молитва ограждат човека, за да се запази от лоши външни условия. Щом е ограден, човек не се простудява и нищо чуждо отвън не може да го нападне.

Когато сте болни, когато сте смутени, когато сте на смъртно легло, молете се усърдно, забравете всичко, молете се ясно, искрено, от душа, да дойде Божията благодат у вас, да ви очисти, да ви даде мир и радост, светлина, нов импулс за работа, за обич към хората, за всичко възвишено и благодатно, и благородно. Ще се молите и с главата надолу, и с очите надолу, и както и да сте, където и да сте, ще се молите.

Ако си болен, колко пъти трябва да се молиш? Болният даже не трябва да спи, постоянно трябва да се моли. Три-четири дена като е болен, денем и нощем да се моли, нито един ден да не прекъсне молитва, молитва, молитва. Някой казва: „Аз се молих три пъти“. С три пъти болестта не си отива. Постоянст-

во трябва, докато се образува връзка с Божествения свят. Щом се образува тази връзка, тогава нещата стават.

Когато се моли, болният се свързва с Бога и молитвата му се приема. Това е факт.

Силната молитва е в състояние да премахне всички болки.

Някой път се чувстваме обидени нямаме малките блага, които са ни необходими. Казваш: „Забравил ме е Господ“. Ти си болен и нито глас, нито слушание. Помолете се! Все така като се помолиш, едно микроскопическо подобрение ще има. Можеш да направиш опит. Боли те зъб. Нищо не му туряй. Помоли се вечерта. Болката няма да престане, но сутринта, като станеш, ще видиш, че наполовина те боли. И като измериш температурата, ще видиш, че топлината се е намалила. Всяка болест произвежда аномално горене. При тия болести, които се зараждат в човека, има малки астрални същества, които влизат в човека и го ядат, както червеите ядат гърветата. Дойдат в зъба и го ядат. И ако разгледате, ще видите, че те са малки червейчета.

Който се моли, не може да има грубо лице, и ще е здрав и бодър.

Всеки човек, който се моли, има здрави очи. Онзи, който престане да се моли, ще престанат да му служат очите.

Мнозина се оплакват от сърбеж на краката. Хубаво е това движение, което правите при чесането, не

се плашете от него. Щом имате сърбеж, седнете на едно място, концентрирайте мисълта си и почнете мислено да отивате по високи места. Качете се на Хималаите, на Мон Блан, на Юз Бек в Америка или на Слънцето, на Луната или на някое друго високо място. Правете такива разходки в мисълта си и ще видите, че след известно време ще настане във вас някакво успокоени, тази излишна енергия ще се трансформира, ще влезе в работа.

Когато човек боледува, има да дължи на някое същество. Като боледува, той му се изплаща. Обаче, ако се обърне към Бога и му се помоли, Бог може да заплати за тебе и да те освободи, ти оздравяваш.

Не се молиш, ще боледуваш. Ако ти знаеше как да се молиш, нямаше да боледуваш.

Когато човек престане да се моли, той лесно се уморява, не мисли, не е господар на нервната система и дава криво направление на мислите си.

Молитвата за Бога обновява и подмладява и самото физическо тяло, защото енергиите достигат до него.

Човек трябва да се моли за две неща: главата му всякога да бъде на мястото си и тялото всякога да изпълнява заповедите на своята глава. Когато главата и тялото на човека са на мястото си, всички органи изпълняват своята служба правилно.

Като ставате и лягате, молете се за вашите органи, да бъдат в изправност, да изпълняват навреме и на място своите функции. Само при това положение можете да бъдете доволни от живота си.

Без молитва не сядайте да ядете.

При всички окултни школи се е препоръчвала молитвата при ядене. Молитвата е най-висшата работа, това е връзка. Най-висшата разумна връзка става чрез молитвата. Молитвата, като придружава храненето, урегулира го.

Вие не знаете какво да искате. Искайте великото от Бога да се обновите!

Ако се чувствате много остарели, помолете се на Господа да ви помогне да се подмладите.

Аз мога да ви дам един метод, с който да се подмладите само с 10 години. Повече от това не може. Ако сте на 80 години, мога да ви подмладя с 10 години и да станете на 70, ако сте на 70 да станете на 60, ако сте на 60 да станете на 50, ако сте на 50 да станете на 40. Ако сте на 10 години? Ако в живота вземете едно правило: навсякъде, дето ти се удаде случай, да служиш комуто и да е, безразлично, ще се подмладиш. Понеже всеки човек, на който ти послужиш, понеже Бог е скрит в него, ти си минал и си направил доброволно доброто. Господ, като види тази добра постъпка, Той те благославя. Ти минеш, махнеш с ръка, и Господ махне с ръка. Ти казваш: „Не заслужава“, и Господ каже: „Не заслужава“. Ти кажеш: „Ще направя добро, заслужава“, и Господ тогава казва: „Заслужава, заслужава да направя добро“. Минал си край дървото, послужи му, и Господ ще ти послужи. Минаваш покрай някой извор, направиш една малка вадичка, казваш: „Заслужава“, и Господ казва: „Заслужава“. Навсякъде казваш: „Заслужава“, и Господ казва „Заслужава“. След 10 години ти вече си се подмладил.

То е Божественото. Ти си влязъл във връзка. Ти седиш и Му се молиш: „Аз съм готов, Господи, на всички хора да послужа“.

Да ви кажа какво означават думите „Господи, аз съм готов на всички хора да услужа“. (Учителя допира пръстите на ръцете.) „Господи, аз искам да бъда справедлив към всички. Искам всички с нови грехи да ги облека. Искам да им дам хлебец. Искам, Господи, да ги обичам.“ Ти се молиш всичко туй да го направиш. Ти още като го кажеш на Господа, веднага започни да го правиш и петте работи на ден ги направи. Пък ти целия ден ходиш и казваш: „Господи, аз съм готов вече, готов съм, Господи, каквото кажеш“.

Един богат американец, милионер, се разболял сериозно и повикал проповедника от близката до дома му църква. „Какво искаш от мене?“ „Искам да се помолиш на Бога за моето здраве.“ „Не мога да се моля.“ „Защо?“ „Защото досега ти нищо не си дал за Бога, никакво добро не си направил. Ти си един непотребен повече човек, защото само си ял и пил. За да се моля за тебе, трябва да има какво да постеля под коленете си. А така, как ще се моля? Виж, ако дадеш поне половината от богатството си за бедните, мога да се моля. Но иначе, не се моля за тебе.“ „По-малко не може ли?“ „Не може.“

Понякоя път ние се молим на Бога като на човек. Боли те кракът, казваш: „Господи, не знаеш ли, че ме боли крак?“ Господ не може дори да предположи как те боли крак. Той, като те е направил съвършен, сега и да Го убеждаваш, че има погрешка в Неговата работа, е късно. Ти като казваш, че си болен, искаш да убедиш Бога, че работата, която е направил, не е както трябва. Ти казваш: „Господи, живях много добър

живот, но се разболях“. Искаш да убедиш Господа. И Господ седи сега и мисли дали говориш истината.

Най-първо в молитвата искате да убеждавате Господа, че не искате да Го лъжете, но така са ви научили. Той се чуди и мисли, мисли, дълго време мисли Господ. Той взема факта, както ти го казваш. Той ще се спре, няма да каже, че Го лъжеш, но ще се върне назад милиони години, ще започне да преглежда целия процес както си създаден и ще види направил ли е погрешка. Докато Господ провери тази работа, ти ще чакаш, бързо не става, ще провери туй точно и след две години вече ще имаш отговор на молитвата. Ти всяка сутрин все се молиш, Господ казва: „Прегледах въпроса, няма погрешка туй, което пише, туй направих“. Започва се един спор между тебе и Господа. Господ казва: „Втори път пак ще прегледам“. Но ти ще опъваш каша втори, трети, четвърти, пети.

Няма за какво да се молите някой път. Един ден ще се молите сливите да израстат. Втория ден ще се молите черешите да израстат. Третия ден ще се молите гроздето да стане. Четвъртия ден ще се молите житото да стане, царевицата да стане, реките да потекат, цветята да цъфнат, птиците да хвъркат, облаците да дойдат. За всичко ще се молите. Вие се молите еднообразно: „Господи, моля Ти се да бъда здрав!“ На другия ден пак: „Господи, да бъда здрав!“ Това не е молитва. Човек е здрав, когато сливите растат. Човек е здрав, когато черешите растат. Човек е здрав, когато реките текат. Човек е здрав, когато вятърът вее. Човек е здрав, когато Слънцето грее. Човек е здрав, когато звездите изгряват. Казвам: всичко в света, когато работи, и човек работи.

БЛАГОДАРНОСТ

Никакво декламиране! Силата на молитвата зависи от великата Любов, от мира и силното въодушевление да работиш за делото на Бога! Някои четат молитви и изговарят формули и мислят, че в това е силата. Но вътрешната сила е в изказването на благодарност и Любов при изговаряне на формули, молитви. Тогава такива мисли и чувства, пропити с благодарност и Любов, ще образуват трептения, техните вълни ще минат покрай някой човек, който ще ги възприеме и той ще почне да благодари. В това е силата на една молитва и на една формула.

Ти трябва да пазиш това, което има цена. А не да се оплакваш от любовта, от която побелява главата. Някой казва: от много молитви изтекли очите им. Оставете вашите молитви на плача! Оставете вашата любов на въздишките и глупостите! Любов, която въздиша, тя не е Любов. Мъдрост, която скърца, не е Мъдрост. Свобода, която се ограничава, не е Свобода.

Любовта може да стане една тайна в живота, че всичко онова, което ние вършим, да бъде в съгласие. Аз съм за целокупния живот. Имаш крака и благодариш на Бога за първия пръст, за втория, за малкия пръст. Като погледнеш на ръцете си, да благодариш на Бога, че ти дал ръце. Да благодариш за очите, за ушите, за носа, за устата. Дал ти ниви, плодове. Отдето вървиш, да благодариш за водата, да благодариш за светлината, за въздуха, за всичките хора, които срещаш. Да благодариш за комарите, за мухите хапливи и нехапливи. По този начин ако живееш, няма да има хапливи мухи. Всичките мухи концерт ще

дават, цяла музика ще бъде, комарите ще пеят като един хор, музикално ще пеят.

Гледам, някои много се молят. Казват: „Като се молим, всичко става“. Молите се комарите да ви не хапят. Аз казвам на себе си: щом ме ухапе един комар, има нещо, което ми липсва. Щом ме ухапе една муха, има нещо, което ми липсва. Щом изляза навън и времето се разваля, има нещо, което ми липсва. Щом не ми вървят работите, има нещо, което ми липсва. Липсва ми нещо. Търся го. Щом вървя по пътя, бутна някой камък и направя едно сътресение, има нещо, което ми липсва. Но и по най-стръмните места съм пътувал по камъчетата вървя като по музика. Тъй се нареждат, че ми е приятно. Някой път като на кокили ходиш. Измести се кракът, хлътнеш тук-там. Пиеш вода, простудиш се. Вятър духне, простудиш се. Хлябът не е на място. Яденето не е на място. Някъде ще се препънеш. Всичко става. Казвате: „Това е съдба“. Не, не е съдба това. Това е един неразумен живот.

Молитвата е най-красивата работа. Молитвата е слизане от залегения планински връх в долината. Докато си на върха, ще мръзнеш и гладен ще стоиш. Като слезеш в долината, в Божествената градина, там ще се нахраниш и ще благодариш за благата на живота. Това е молитвата. Да отвориш Библията и само да четеш и да философстваш, това не е молитва. Вземи каква и да е книга, прочети я и благодари на Бога, че е пратил учени хора на Земята да пишат такива книги. Прочети нещо от книгата, затвори я и пак благодари. Да благодарим за всичко, което срещаме в живота си.

Защо се молят хората? Всяка молитва е просене

нещо от Бога. Като се моли, човек все иска нещо. Молитвите на хората са повече искания, а не изказване на някаква благодарност. Колцина от вас четат Господнята молитва „Отче наш“, когато са болни? Щом ви заболи нещо, вие веднага започвате да викате: „Олеле, Божичко, моля Ти се, намали болката ми!“ И с тези гуми на уста заспивате. След това вече благодарите, че болката ви е малко отпуснала. Такива са вашите молитви, такива са и молитвите на всички хора. Рядко ще срещнете човек, който при най-трудните условия на своя живот да отправя чиста, благодарствена молитва към Бога.

Да си разправяш пред Бога своите грехове, не зная каква молитва е тя. Каква нужда има Бог да му разправяш своите грехове? Счупи ти се кракът, защо ще разправяш на Господа, че кракът ти се счупил? „Заболя ме главата, Господи!“ „Заболяха ме гробовете, Господи!“ „Това ме заболя, онова ме заболя“ като погледнеш, Господ е пълен с молитви за счупени крака, за болни глави, за болни гробове, за изкълчени ръце. Не зная, обаче, колко молитви може да се намерят, с които човек благодари на Господа, с които да каже: „Господи, благодаря Ти за всичко, от сърце и от душа Ти благодаря!“ Все ще има един недоволен. Едва на 10 милиона ще се намери един, който да благодари, от сърце и душа да е благодарен. Недоволството е характерно за човека. Благодарността е едно велико качество.

Човешката душа е безплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Докато Божията Любов и Божият Дух не изпълнят човешката душа, човек е като странник, чужденец на тая земя. Той прилича на гладник и очаква един хубав обег. Ще благодарим

за днешния ден, ще благодарим за Божествения Дух и тогава всичко става. И тогава всичко онова, което мислим, чувстваме, вършим, се благославя. Всичко, каквото правите: ядете ли, пиете ли, лягате ли, ставате ли, каквото правите, правете го за Слава Божия.

Първо ще ви посети ангел, и второ ще се всели Духът във вас. Първото е посещение на Любовта, а второто е посещение на Духа, Който се вселява.

Благодарността е молитва. Когато човек благодари, той се моли вече. Когато дойде мисъл за Бога, човек да е винаги доволен и благодарен. Всякога се учете да имате благодарно сърце. Преизобилно се праща храна на всички същества на Земята. Обаче разпределението на храната не е правилно. Ако благодариш за доброто, което Бог ти е дал, ти ще се качиш по-горе.

Най-първо, като станете сутрин, благодарете на Бога, че главата ви е на място. Като станеш сутрин, благодари на Бога, че сърцето ти е на място. Като станеш сутрин, благодари, че тялото ти е на място. И запомни: това е алфата и омегата на нещата да благодариш на Бога.

Сегашното човечество трябва да изяви благодарност не за големите работи. Че Слънцето ни грее, че вятърът ни лъха и пр. Ние не благодарим за това. В един момент съзнанието ни може да бъде будно. И в този момент ти трябва да благодариш. Човек е пълен с хиляди мисли и желания, които не са негови. Ти ги отваряш и четеш. Без да ги отваряш, ги отправяш от себе си. Вас много са ви обичали, за да ви изпратят на Земята да се разхождате без пари. Ако

речете да си плащате, само билетът ви струва милиарди. И то златни! Благодарете, че се разхождате по небето с цялата Земя и с цялата Слънчева система. Да благодарим на Бога, че ни е пратил на Земята. Да благодарим, то е най-хубавото нещо. За в бъдеще ще има по-хубави работи. С това няма да остане.

Всеки ден човек да благодари за въздуха, за светлината, за водата, за хляба, за здравето, че има подслон, за всичко да благодари. Благодарете, че Господ ви е дал условие да се развивате. Благодарете на Господа за малкото. Това малко носи голямото. Този, който дава малкото, ще даде и голямото. Като си издържите изпита като Йона в утробата на кита, тогава ще отидете на работа. Благодарете на Бога, че сте в едно велико училище, дето трябва да учите и че сте в един свят, гдето имате всички възможности.

Живей като дете. Бог е промислил за тебе. Благодарете, че ви е изпратил в една епоха с най-големи блага. Няма за какво да не сме благодарни на Бога. Ние живеем в един свят на изобилие. Признавам, че имам да давам на Природата. Ще отида да се изви-ня на воловете за подметките. Да се отплатиш на воловете за носене на подметките, ще отидеш при някой вол, ще го потупаш и ще му кажеш: „Ще простите, че нося подметките ви“. Той ще каже: „Няма нищо!“ Всички волове са едно.

Като съчувстваш на воловете, ти вече се изплащаш. Когато ядеш круши, ябълки, ти влез в положението им, съзнай жертвата, благодари и съчувствай им. Това е достъпно за разбиране.

Винаги трябва да съзнаваш в този случай жертвата на дърветата, чиито плодове си изял. Ядеш една слива, благодари на човека, който е посадил дървото.

Благодари на Бога, Който е изпратил светлината. Благодарни и на тези хора, които са станали причина този плод да дойде при тебе. За всяко зърно грозде, което ядеш, трябва да благодариш.

Радвайте се на една круша, на тревата, на буболечката, на реката. Радвайте се и когато плачете. Казано е: „Пейте и възпявайте във всяко време Бога в сърцето си“. Тези условия къде ще ги намерите? На курорт сте тука. Всички сте курортисти.

Радвайте се на един изгрев, на малко хлебец, на една чашка водица, на едни обуца. Дадат ти една книга, зарадвай се. Кажат ти една сладка гума зарадвай се. А ти искаш нещо грандиозно. Да ти дадат цялата Земя! Какво ще я правиш? Има едно неразбиране. Три пъти на ден благодарете на Бога за доброто, което е вложил във вашия ум, във вашето сърце и във вашата гуша.

Като дишаме въздуха, да казваме: „Благодаря ти, Господи!“ По този начин изразяваме Любовта си към Бога. Човек, като стане сутрин и види, че Слънцето е изгряло, да се зарадва. Като чуе, че кучетата лаят пак да се зарадва, да каже: „Иде някой гост“. Като чуе, че птичките пеят, пак да се зарадва. Всеки ден да бъде изпълнено сърцето ни с благодарност за това, което виждаме. Ние виждаме несметни богатства. Ние не оценяваме колко струва да виждаш ясното небе, планините, някой хубав извор. Трябва признателност.

Сутринта, като стане човек, да благодари на Бога, че му е дал това тяло да живее. Сега трябва да предадете една телеграма по радиото до Слънцето, че сте благодарни от днешния ден. Един добър ден като този е незаменим. С пари не се купува. Съдържа голямо богатство.

Във всеки момент идва нещо ново. През цялата вечност ще имате да получавате и да учите. През целия ден прави това, което е в съгласие с Божественото, че вечерта, като се върнеш, да си тих и спокоен, радостен и хармоничен.

„За всичко благодарете, защото това е Волята Божия за вас в Христа Иисуса.“ (I Посл. Сол., V гл., 18 ст.)

И ако ние сега се молим и Господ някой път не отговаря на нашите молитви, то е защото днес няма условия да използваме разумно това, което искаме. И затова Той иска да каже: „Аз сега не мога да ти дам това нещо, но ще почакаш, по-после ще ти дам нещо по-хубаво, отколкото мислиш“. А ние не можем да търпим. Някой се моли, моли и като не получи отговор, казва: „Аз остарях вече“. Ожени се и после казва: „Аз се молих, молих и Господ най-после ми даде една такава грозотия жена, че ме измъчи“. Не, приятелю, ти не позна твоята жена, ти не позна душата ѝ. Някоя жена казва: „Аз се молих на Господа да ми даде някой добър мъж, а Той ми даде такъв, че ме измъчи“. Не, ти не позна душата на твоя мъж. Ами че ти всеки ден, след като той излезе на работа, започваш да изреждаш всичките му недостатъци. Не, ще забравиш всичко и ще кажеш: „Господи, много, много ти благодаря за всичко, което ми даде“.

Казват, че недоволството стимулирало. Това е погрешно схващане. Само Любовта стимулира хората. А недоволството показва, че не си постъпил както трябва. Щом не постъпваш според вярата, надеждата и Любовта, ти си недоволен. Като дойдат радостите, благодари на Бога, и като дойдат страданията, пак благодари. Всичко, каквото Бог е

допуснал в света, ще се превърне на добро. Скръбта донесе материал за радостта. Радостта е пригответ материал, а скръбта е това, което е посято. Идната година скръбта ще ти донесе радост. Благодарни, че си болен и пак се лекувай. Като падне човек, да благодарни. И като стане, да благодарни. При най-големите страдания да кажеш: „За добро е“. Голямо нещо е, когато си в противоречия, да си благодарен на Бога. Тогава се опитва характера ти. Че ти не си сам хиляди и милиони души участват в мъчнотите, в които се намираш. Онези, които искат да се занимават с новото учение, трябва първо да са доволни при неблагоприятните условия. Хиляди хора страдат около теб и не им обръщаш внимание. Господ е допуснал да страдаш, за да обръщаш внимание на страданията на другите.

Благодарни на Бога за злото и за доброто. Тогава Бог ще превърне злото в добро. Като викаш към Господа, ти ще привлечеш неговото внимание.

Когато ангелът ти даде едно благо и ти си недоволен, той ще го намали. А щом си доволен, той ще ти даде повече. Това, за което благодарниш, то расте и дава плод, а това, за което не благодарниш, то се топи и най-после нищо не остава.

Погледни към небето и благодарни в душата си за всичко, което ти е дадено. Когато и да срещнеш, виж в него присъствието на Онзи, Който е създал света. Добре е навсякъде да виждаш Бога. И във всички противоречия да виждаш скрито Божественото начало. Това е новото учение. То изисква от всички да отворят сърцата и умовете си, да видят Истината, вложена от векове в тях.

ЗА КОГО ДА СЕ МОЛИМ

Христос казва: „Не се моля за света, моля се за тия, които Ми даде“. Вие сега седнете и се молите за целия свят. Христос, който имаше силата, не се молеше за целия свят. Вие, които нямате нищо, се молите за целия свят. Много сте щедри! Молете се само за онези, които приемат Любовта. Онези хора, които не приемат Любовта, те са силни нека си носят товара. Училището не е направено за болни хора, то е направено за здрави. Болните нека седят в болницата да се лекуват. Като оздравеят, тогава ще влязат в училището. Това е новото, да имате ясна представа.

Като се каже: „Обичай всички!“, се разбира да обичаш съществата дотолкова, доколкото се простира твоето съзнание, т.е. тези, с които се срещаш. Изведнъж всички хора не могат да се обичат. Като казваме, че всички трябва да обичаме, това е динамика. (...) Когато аз казвам, че човек трябва да обича много души, това не значи човешка любов, а Божествена да им желаеш доброто и да се молиш за тях. Като видиш някой страдащ, помогни му и се помоли за него.

Когато се радваш, не отивай между хората да се хвалиш с радостта си. Така постъпват някои майки с децата си. Майката вземе детето на ръце и тръгва от къща на къща, да го показва на съседките си. По този начин детето губи красивото, което е вложено в него. Майката трябва да излиза с детето сред природата и да се моли на Бога, да му даде възможност да се превърне на светлина, с която да радва хората. Ще се радваш на светлината на хората, а не на самите тях.

Молете се не само за вас, но за всички. Който мисли само за себе си, нищо няма да постигне.

Като изпращаме хубави мисли към хората, ние им помагаме реално. Писанието казва: „Ще изпратя Духа Си“. Бог постоянно изпраща Духа Си в света. Ние, като изпращаме хубави мисли към хората, то Бог изпраща Духа Си чрез нас. В този случай ние сме проводници. Като изпращаме своите добри мисли и чувства в пространството, това е нещо реално. Изпратиш ли една добра мисъл, тя се посажда. Има същества от невидимия свят, които ще посрещнат нашите добри мисли и ще ги използват за градеж на нещо хубаво в хората. Тези мисли, които изпращаме в света, те са за будните души. Те ще ги приемат и ще ги използват. Хубавите мисли никога не се изгубват. Близки души са тези, чието съзнание е пробудено.

Ще ви дам нова задача за 10 дни: изпращайте всеки ден по една мисъл на всички добри хора да се усили тяхната любов към Бога. Трябва да се прави 3 пъти на ден, а може да се прави 3 пъти нощем. Трябва да има поляризиране между работата през деня и през нощта. Ставането нощем да се прави непринудено. Човек трябва да възпитава себе си да става през нощта. Някой път, тъкмо ще ставаш за молитва през нощта, и си казваш: „Нямам разположение“. Човек трябва да се научи да идва това разположение, а не да го чака той да превърне неразположението в разположение.

Когато запалиш свещта си, светлината ѝ отива във всички направления същото става и със светлината при мисълта на човека. При изпращане на мисли, трябва да призовеш Бога, Той да подкрепи и да съдейства на тези, за които се молиш. Когато

изпращаме хубави мисли към някои хора, ще превърнем тази своя работа в молитва, т.е. ще призовем Бога да ги благослови, да им даде условия, светлина и пр.

Когато говориш на по-външни хора, ще им казваш, че трябва да изпращаме хубави мисли и пожелания към хората, а когато говориш на по-мистични души, ще им казваш, че трябва да се молят за тях. Молитвата е нещо по-дълбоко, по-интимно, по-мистично, отколкото да изпращаме хубави мисли към света. Всички хора мислят, но всички не се молят. Чрез страданията хората ще се научат на молитва. В началото, когато човек тръгва по духовния път, нека да изпраща хубави мисли към хората и после да премине към молитвата. Молитвата не е всички.

Когато между двама добри приятели е произлязло някакво недоразумение и никой не може да им помогне да се примирят, всеки поотделно трябва да се обърне към Бога, т.е. към Любовта. Ако Любовта застане между тях, тя ще ги примири. Молитвата, като велик акт на общение между човешката душа и Бога, всякога дава добри резултати.

Молитвата е един метод за постижение. Ако се помолите на Бога за един болен, той ще оздравее. Бог в нас и ние в Бога всичко можем да направим.

Казано е: „Молете се един за друг“. Когато един се моли за други и последните се молят за него, тогава Цялото започва да се проявява чрез тях. За всички се молете! По този начин ние обръщаме внимание, Небето да се интересува от някого, който страда. Разбира се, едновременно с това ще направим за него всичко, което е възможно. Като станеш

сутринта, кажи: „Да се даде помощ на нуждаещите се, 100 училища да се съградят“ и пр. Кажете: „То ще стане!“ Не питайте кой ще го направи, но каквото можете да направите, направете го. Можеш да помагаш външно на хората, но да се молиш за тях, това струва колкото много дни външно помагане. Освен това радвайте се, че другите успяват.

Дојде някой при вас, тъжен, наскърбен, помолете се за него тайно в гушата си, по този начин ще го облекчите. Тъжните мисли се дължат на хиляди нещастни същества, които изпълват цялото пространство. С молитва и добри мисли към тях, вие можете да помогнете.

Молитвата не се заключава в палене на свещи и кандила, нито в поклони, но в участието, което взимаш в живота на твоя ближен. Ако срещнеш гладен, нахрани го, ако срещнеш окъсан човек, облечи го. По-добра молитва от тази няма.

Преди да влезеш в селото, ще се помолиш за себе си и за селото. И като влезеш в селото, непременно ще намериш поне едного, който да те посрещне сърдечно. Когато отиваш да работиш за Бога, навсякъде ще отиваш с Любов. Във всичко живо да виждаш проявлението на Бога.

Ако имаш желание хората да не страдат, обърни се към Господа с молба да завърти онзи край на Слънцето, от който да се разлее топлина за целия свят, за цялата Земя. Щом се завърти този край, топлината ще се разстила по цялата Земя и всички живи същества едновременно ще се стоплят. Така се моли светията за хората.

Когато някой отиде да работи за Бога, то другите трябва да се молят за него, защото може да го изкушават. Ти, като се молиш за някого, благому от Бога към него ще премине през теб.

Понякога молитвата на един човек е в състояние да донесе благо на хиляди хора. Молитвата на един човек е в състояние да премахне хиляди нещастия.

Ние трябва да разбираме живота тъй, както Бог го разглежда. Трябва да вървим по онзи път, който Бог е определил. Христос представя два примера: единият богат, облечен хубаво, със способности, с пари, с къщи, с музика, децата му, жена му, всички щастливи; а другият Лазар, със съвсем друго положение. Но единият служи на себе си, не служи на Бога, а другият служи на Бога. Двама братя са те, които не се познават. Единият богат, другият сиромаш. И богатият се намерил в чудо, защото този сиромаш седи при неговата врата. Той не може да си обясни защо Господ е пратил при вратата му този бедняк, да седи там покрит със струпеи. Да се махне оттук! Лазар се молеше на Господа да даде добро сърце, меко сърце на богатия, да се смекчи малко и да прати нещо от богатата си трапеза. И единият се моли да дойдат ангелите, и другият се моли да дойдат ангелите. Единият се моли да дойдат ангелите да дигнат Лазар, а другият се моли да дойдат ангелите да смекчат сърцето на богатия. И действително стана тъй.

Доидоха ангелите и задигнаха Лазара, занесоха го на Небето. И като се намери Лазар в този свят, видя, че този порядък не е такъв, какъвто е на Земята. Там Лазар беше облечен с багреница и висон, с хубави грехи, с музика и градини, пълни с плодове, с ябълки наоколо и ангелите му пеят. Той сам се чува защо е

така. Дойдоха ангелите и задигнаха и богатия, туриха го на другото място в пъкъла. Вижда богатият, че молитвата на Лазара беше много по-добра. Той, като се молеше за богатия, стана щастлив, а богатият, като се молеше за Лазара, стана нещастен. Как ще си го обясните това? Богатият, като се молеше за Лазар, стана нещастен, а Лазар, като се молеше за богатия, стана щастлив. Ако сиромас се моли за вас, вие ще отидете в лоното Авраамово, но ако един богат се моли за вас, вие ще отидете в ада. Каквото и да добро да желаеш на един човек, който прави престъпление, ти със своята молба нищо няма да му принесеш! Може само да му принесеш страдания, нищо повече. А пък, ако един човек, който не е толкова праведен, ако се моли за един праведен човек, както и да се моли, той ще му причини добро.

Не мислете, че като се молите за някого и постоянно му натяквате, молитвата ви ще се приеме. Казано е, че трябва да се молите един за друг, но никой да не знае това. Молитвата е свободен, доброволен акт. Ако изисквате от някого да се моли за вас, нищо няма да постигнете. Молете се за ближните си, за да се молят и те за вас. Някой минава за голям грешник и дохожда при вас с желание да се помолите на Господа, да се простят греховете му. Не бързайте да го съжалявате. Кажете му първо той да се помоли на Господа за себе си. Ако се приеме молитвата му, и вие ще се молите за него. Невъзможно е да се молите за грешника, преди той да се е молил за себе си. Така постъпва дяволът. Той иска другите да се молят за неговите грехове и престъпления. Смирение се иска от човека! Той трябва да бъде готов да се покае и да признае погрешките си.

Колкото и да желае, човек не може да постигне

всичко, което живее в неговата душа. За да постигне всичките си желания, той трябва да е роден гениален, с условия на гениален човек. А всички хора не се раждат гениални. Те крият в себе си възможности за бъдеща гениалност, но при дадените условия не могат да ги проявят. Всички тия възможности в човека не са събудени. Гениалният човек има дълбок поглед. Той не се занимава с дребнави работи. Той е толкова уверен в това, което става, че с нищо не можете да го разклатите. Вие не можете с нищо да разклатите човека, който вярва в своята съдба. Някой дойде при мене и ми казва: „Помоли се за мене, Господ да ми помогне.“ Остане ли друг да се моли за тебе, твоята работа е свършена.

Ти не можеш да накараш един човек да се моли за тебе, ако той не е в хармония с теб.

Работите ли за някой човек, той непременно трябва да се моли за вас. Не се ли моли, и вие не трябва да работите за него. Такива са отношенията между духовните хора. Ако вие се молите за някого, той ще работи за вас.

Аз се моля за хората преди да са умрели. Като умрат, никак не се моля за тях. В църквата сега се молят за умрелите, но аз никак не се моля за тях. Онзи Бог, в когото аз вярвам, не е Бог на умрелите, но Бог на живите.

За 10 дни изпращайте светли мисли и чувства до някои свои братя и сестри. Сутрин, обед и вечер изпращайте най-хубави мисли до един свой приятел да се създаде в него желание да служи на Бога. Като пращаш такава добра мисъл към този свой приятел, тя, от своя страна, населява пространството.

Изпращайте такива мисли на разни приятели, с които сте хармонизирани. И ако те не приемат мислите ви, те ще се върнат към вас с придатък, с лихва. А ако ги приемат, те пак ще се върнат и то пак с придатък, с лихва, но малко по-късно такива мисли, като намерят почва, пак се връщат. Когато човек прави добро, то се връща, връщат се и добрите мисли.

Всяко добро дело, направено от вас за вашия ближен, е изпълнение на Волята Божия. При това положение Бог ще бъде доволен и от вас. Ако ти помогнеш на една бедна вдовица, която се е молила три седмици, ти вършиш Волята Божия. Бог няма да слезе от небето по физически начин да помогне на тази вдовица. Той ще помогне чрез някой човек, който е готов да изпълни Неговата Воля. Няма да се мине много време, друг някой ще изпълни нещо по отношение на тебе. Той ще помогне на тебе. В този смисъл хората са като скачените съдове, едни в други се преливат и си помагат. Много хора не искат да си помагат. Някой казва: „Аз работя само за себе си“. Друг казва: „Аз работя само за гома си“. Трети: „Аз работя само за отечеството си, за народа си“ и т.н. Истински човек е този, който всякога е готов да изпълнява Волята Божия. Той работи за Бога, защото разбира, че Божият Дух живее във всички хора на Земята. Следователно, каквото прави за едного, той го прави за всички.

Срещнете ли болен човек, помолете се за него. „Дали ще ме послуша Бог?“ Това не е ваша работа. Вие виждате на земята един камък. Ваша работа е да го отместите от пътя, да не спъва хората. Кой го е турил, не е ваша работа. Срещате човек, който критикува хората. Помолете се за него, Бог да обърне

неговото красноречие в друга посока, да проповядва за Славата Божия. Срещате двама души, които се бият. Помолете се техният удар да се превърне в музикален такт и двамата да станат добри приятели. Изкуство е да се бият, а ти да стоиш тих и спокоен, да запазиш пълно самообладание. Такъв пример даде Христос. След като Го биха и разпнаха на кръста, Той запази пълно самообладание и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости ги. Те нямат нужната светлина да видят и разберат какво правят.“ Ако Христос не беше се помолил за евреите, страданията им щяха да бъдат по-големи от тия, през които днес минават. Христос показва на човечеството как трябва да се живее.

Единственият закон, който действа в света, това е законът на Любовта. Едновременно с него действа и противоположният закон – законът на омразата. Докато люби и мрази, човек живее и се развива правилно. Като престане да люби, върху него действа само законът на омразата и той започва да се втвърдява. Ние превеждаме думата „омраза“ с думата „студ“. Щом някоя планета започне да изстива, нейната песен е изпята вече. Докато младата мома играе на хорото и в сърцето си има любов, тя живее. Щом престане да люби, животът ѝ се свършва. Ако се ожени и престане да люби, между нея и възлюбеният ѝ настават крамоли, недоразумения. Днес се карат, утре се карат, докато един ден къщата им запустее. Как ще запустее? Като заминат всички за онзи свят. И жената, и мъжът, и децата заминават за онзи свят, къщата им се изпразва и помен не остава от тях. В който дом влезе омразата, тя всичко ще помете. Единствените хора, от които не остава никакъв помен, това са хората на омразата.

Някой казва, че мрази. С това той иска да каже,

че е свободен да се проявява, както желае. Ако иска, той може да изпита омразата на хората, но сам не трябва да мрази. Като обича, човек все ще изпита омразата на хората, но сам не трябва да мрази. Да мразиш, значи да изневериш на себе си, да изневериш на цялото човечество. Колцина от вас сте свободни от омразата? Кой човек може, като кажат нещо лошо за него или за веруюто му, да не се обиди, да не прояви омразата си? Има такива хора, но те са малко. Повечето хора, като ги обидят, веднага се нахвърлят върху тия, които са ги обидили и търсят начин да им отмъстят. И след това ще се молят на Бога да махне този изедник от Земята, да се освободят от него. Защо да не се помолят за този човек, да му помогне Бог да познае Любовта, да преобрази живота му? Трябва ли да искат от Бога да отнеме разума на този човек, да излее съдържанието му, да обезсмисли животът му? Какво ще стане с тях, ако друг някой се помоли и на тях да се даде същото нещо?

Не съдете, но се ползвайте от чуждите погрешки. В това отношение съществува следният закон: използвайте погрешките на хората без да ги съдите, ако не искате да изпаднете в тяхното положение. Животът е колело: едни се качват, други слизат. Искате ли да не попаднете под закона на кармата, вземайте поука от грешките на хората. Само съвършеният човек може да съди, а несъвършеният, като вижда погрешките на своите близки, той трябва да се моли на Бога да не изпадне в тяхното положение. Казвам: ако знаете дълбоките причини за погрешките на хората, вие не бихте ги съдили.

Аз питам: в какво седи добрата молитва? Молитва, аз разбирам, първото нещо като се приближим до

Бога, да кажем: „Господи, аз се постарях да простя на всички тъй, както Ти Си ми простил“.

„Каквото вържете на земята, вързано ще бъде и на небето, каквото развържете на земята, развързано ще бъде на небето.“

Законът е следният: който прощава, той е в състояние да развързва. В естеството на Бога е да прощава. Достатъчно е да се помоли човек чисто-сърдечно, за да му прости Бог всички дългове. Както Бог е простил, и той трябва да прощава. Това значи да вярва човек в Бога.

Молете се за тия, които ви правят пакост и ви гонят, за да бъдете синове на Отец ваш, Който е на небесата.

Молете се за всеки, особено за този, когото не обичате или не можете да търпите. Помагайте чрез молитвата си да се повдигне духът на този човек.

КЪДЕ ДА СЕ МОЛИМ

Христос казва: „Ако искаш да Ме познаеш, влез в скришната си стаичка и се помоли в тайно“. За коя стаичка се говори? За стаичката ти в къщи? Не, ще влезеш вътре в себе си, в свещеното място. Кое е това място? То е мястото, което е далеч от всяко подозрение, от всяко съмнение, от всяка омраза, от всяка лъжа, от всяка тъмнина, от всяка завист.

Казвате: „Не можем ли да се молим в църква, вкъщи някъде или на улицата?“ Не можеш. Ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито вкъщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място със закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. Казано е просто и ясно: „Влез в скришната си стаичка, гето човешки крак не е стъпвал“. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно. Като влезеш в тая стаичка, ще разбереш какво нещо е Бог.

Всеки човек на Земята трябва да намери онова място в себе си, откъдето може да се съобщава с Бога и с онези учени братя извън Земята.

Свещениците ни осъждат, че не ходим в църква. Самарянката казваше на Христа: „Евреите казват, че трябва да се молят в Ерусалим, ние казваме, че трябва да се молим в тази планина, а ти какво ще кажеш?“ Христос ѝ отговори: „Тъй е било досега, но иде време, когато истинските поклонници няма да се кланят нито в Ерусалим, нито в тази планина, а

ще се кланят в Дух и Истина на Отца си и това ще бъде навсякъде“.

Ако в молитвата не участва мисълта, чувството и действието, тя не е истинска молитва. Да влезеш в скришната си стаичка, това значи да влезеш в своята девствена душа. Тогава ще разбереш дълбокия смисъл на нещата и защо живееш. Молитвата е толкова по-определена, колкото съзнанието е по-високо.

Вие искате да знаете де е мястото на Господа. Мястото на Господа е вътре във вас. Мястото на Господа е вашата глава. Има едно място, една станция в главата, дето Господ живее. Има една станция във вашата глава, дето Господ всеки ден ви препраща светлина. Христос казва: „И ти влез в скришната стаица“, а сега човек ще направи една къща, ще направи скришна стая. Не е тази стая. Ти и 10 пъти да влезеш, не е тя. Ти ще влезеш в тази скришна стаица, която Господ от памтивека е направил за Себе си. И там, като се помолиш, за да приемеш Неговата светлина и виделина, тогава Той ще ти въздаде наяве. И външните условия ще се подобрят.

Казано е в Писанието: „Когато се молиш, скрий се в тайната си стаичка“. Тайната стаичка, това е духовното тяло на човека. Само така човек ще намери Бога, ангелите и църквата.

Всички да си направите по една стаичка, в която никой да не влиза. Тя ще бъде стая за молитва, за медитация и работа. Вътре да има маса, стол, прозорец в тая стая ще разрешавате мъчните си въпроси.

Молитвата трябва да се прави тайно, защото Бог вижда в тайно. Прави ли се наяве, тя е за хората. Човек не се моли за хората, да го видят, но се моли за някакво благо, от което има нужда. Молитвата е метод за възприемане на някакво Божествено благо.

Когато се молите, никой не трябва да подозира това. Никой не трябва да знае как и кога се молите. Щом всички те виждат, че се молиш, това вече не е молитва, това е тщеславие.

Често говоря за молитвата като необходим процес за човешката душа. Някои казват, че молитвата не решава въпросите. Кой ги решава? „Работата.“ Молитвата не изключва работата. И молитвата е работа. Молиш се на Бога за нещо, искаш да ти помогне да решиш задачите си. Така се молиш и на хората. Отиваш при един учен и се молиш да ти покаже как да изореш нивите си, кога да ги посееш и т.н. Ще възразиш, че нивата не иска молитва, а мотика. Така е, но работата има отношение към разумния човек. Значи според разбирането на светските хора, глупавият се моли, а разумният работи. Коя свекърва се радва на снаха си, която само се моли? Свекървата казва на снаха си: „Дъще, омеси хляб“. „Чакай да се помоля.“ „Дъще, сготви обяда.“ „Чакай да се помоля.“ Каквото я накарат, тя все се моли. Тогава кой ще омеси хляба? Кой ще сготви обяда? Никоя свекърва не може да бъде доволна от снаха, която само се моли, без да работи. Ако снахата работи, даже и да не се моли, свекървата е доволна от нея. Свекървата казва на снаха си: „Когато се молиш, скрий се някъде, да не те виждам. Когато работиш, искам да виждам какво правиш.“ Днес хората са обърнали нещата наопаки: когато се молят, всички ги виждат; когато

работят, никой не ги вижда. Защо? Защото или малко работят, или никак.

Ако сте на една сцена или естрада, все има някои хармонични фокуси или точки, които трябва да намерите. Такива точки има по целия свят. И онзи, който разбира закона, той има едно чувство, едно такова понюхване. Някой път не ти е приятно нещо, седиш, ходиш, не знаеш къде да застанеш. И ако намериш това място, ти се усещаш господар на положението. Изразява се една хармония правилна. А някой път се поставяш на едно място, стеснен си. Така е и в закона на молитвата. Ти не можеш да се молиш на всяко място. Ти ще търсиш място хармонично на своята мисъл. Молитвата е един израз на една велика хармония! Ако ти не можеш да поставиш в хармония своята мисъл със своите чувства и с природата, ти не можеш да имаш едно вътрешно съчетание, ти не можеш да имаш едно вътрешно съдействие. Сега, ето къде е приложението на това, което ви преподавам. Ако не разбирате тези закони, вие ще мязате на един човек, който има всичките блага, но провидението не му дава да яде. Ти ще гледаш и не можеш да ядеш; ще имаш хубави книги, а очите ще те болят и няма да можеш да четеш.

Да допуснем, че имате една стойка, наведете се надолу, защо се навеждате? Значи, условията са лоши, свиете се. Пък някой път изправите се, показва, че всичко ви е широко. Има една светла мисъл, хубава мисъл има умът ви. Някой път щом дойде голямата скръб, вие се наведете надолу, мислите. Понеже във вас има една тежка мисъл и едно тежко чувство, вие търсите начин как да се освободите. Навеждането е много естествено. Едно гърво, преди да е родило,

клонищата стърчат, но щом дървото роди, наведат се клонищата. И то мисли как да се освободи от тези плодове. Да кажем, вие имате една мисъл, плод е тя, или едно чувство. Винаги концентрирайте ума си към центъра на Земята, да ви помогне, да снесе тия плодове, тази тежест.

Когато искате да се подигнете нагоре, трябва да знаете, че има течения от Земята към Слънцето. Вие може да сте в една стая, но трябва да знаете къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята. В този салон знаете ли къде е течението на Слънцето и къде е течението на Земята? Вие не ги знаете. И много мъчно е да се определи. Ако гойдеш до течението на Слънцето, веднага ще се освободиш от една тежест в стаята. Понякоя път вие имате молитвени стаи, казвате: „Да се кача в горницата“. То е течението на Слънцето. Следователно някой път вие имате молитвена стая, без да можете да се освободите от тези течения, които идат от центъра на Земята. Имате работна стая, тя е течението, което иде от центъра на Земята към Слънцето. Тези са елементарни работи, които трябва да се знаят. Много мъчно могат да се научат.

Много пъти, ако не сме готови, когато се молим, влизаме в съприкосновение с по-нисши и огрубели хора, понеже като почнем да се молим на Господа и като разтворим всички врати, влизат лоши влияния. Най-първо, когато започнем да се молим, трябва да влезем в своя чертог, в своя кръг, да се индивидуализираме пред Бога. Оттам можем да се молим и действаме безопасно. Вън ли сте от този кръг, вие вече не работите за себе си. И всеки един, който иска да се прояви Името Божие, трябва да влезе в своя кръг,

а то значи, да не бъдем хора да служим на човеците, а на Бога.

На тихо, скришно място, дето няма никой, ще правите вътрешна връзка с Бога и след това ще отидете при хората.

Хората не трябва да знаят, не трябва да те виждат като се молиш.

Светът не трябва да знае когато се молим.

КОЛЕКТИВНА МОЛИТВА

Ще вървите по пътя на саморазвитието и просветлението, докато дойде моментът, когато всички от вътрешната школа, които вървят поотделно, ще се съберат. Човек едновременно живее и своя живот, и живота на всички други в школата, а после и на всички същества в света.

Виждате понякога, че молитвата ви не помага, молите се, не получавате отговор. В такъв случай приличате на човек, който иска да подигне едно бreme, но което не може, не е по силите му, повиква другиго на помощ и с него заедно успява да го подигне. Някога такъв може да се нуждае от помощта и на един, и на двама, трима и повече човеци. Та следователно и ние при несполука в молитвата ще искаме помощта на един, на двама, трима и повече братя и сестри, според степента на нуждата, докато сполучим. Опитайте този начин и ще видите доколко можете да го приложите на практика.

Ако сам не можеш да си помогнеш, съберете се 10, 100 души или цял народ, помолете се заедно и в скоро време ще имате резултат.

Ако се помолим за мир със смирение, молбата ни ще бъде чута. Когато много души се молят заедно за едно и също нещо, молитвата им се приема.

Ако 10 души се съберат край един болен и ако се помолят няколко пъти за неговия живот, и ако отправят силната си мисъл и желание, то той непременно ще оздравее. Нека измият ръце и потопят пръсти в чаша вода, изговаряйки някоя формула с Любов то-

гава болният, като изпие водата, ще оздравее. С желанието и с любовта си те стават проводник на живата природа и щом нейната енергия минава през тях, болният оздравява.

При нас дойде една сестра и започва да се оплаква от мъжа си, че не могат да живеят добре. Тогава другите сестри вземат нейната страна и започват да укоряват не само нейния мъж, но и всички мъже. Те казват, че мъжете са груби, не влизат в положението на жените. По техен адрес те отправят много гуми. Не, това не може да оправи мъжа. Нека тези няколко сестри се съберат на едно място и помислят от какво се нуждае този мъж. Ще видят, че на този мъж му липсва Любов. Тогава нека те се помолят за него, нека му изпратят своята Любов. Нека всички сестри го обикнат чрез неговата жена. Ако те успеят да го обикнат, той ще започне другояче да вижда жена си, в друга светлина. Като погледне жена си, той ще каже: „Измени се нещо моята жена, станала е по-красива, очите ѝ са станали по-хубави“ и т.н. Тогава, каквото направи жена му, всичко ще му бъде приятно. Същият закон можете да приложите и по отношение на мъжа: когато мъжът се оплаква от жена си, нека се съберат 10-ина братя, 10-ина мъже и да се помолят за своя другар. Ако те успеят да обикнат жената на своя другар чрез него, той ще започне да вижда, че тя се е изменила, станала е по-добра и красива.

Ако 100 души братя и сестри или поне 10 се съберат на едно място и концентрират мисълта си, ще могат да постигнат това, което искат.

Ще дойде един ден и всички, които се обичат от

хиляди години, ще се съберат заедно това разбирам щастлив живот. Затворят ли едного, то двама, трима, четирима да се помолят за него. Ако биха се отворили очите на човека да вижда наблизо и надалеч, не би се смущавал. Ако не дойдат от невидимия свят да ти помагат, какво ще свършиш сам?

„Петър спеше между двама воини, вързан с две вериги; и стражари пред вратата вардеха тъмницата.“

Ние сега се намираме в един голям затвор. Сега съвременните хора говорят за култура, за свобода. Не, не, всички сте в затвора между двама войници, отвън ви пазят стражари. Но силата, най-великото в света, най-силното в света, то е молитвата, не туй обикновено моление за спасение, а онова моление, когато хората се съединяват, за да избавят един брат, да го измолят от затвора. И слизането на този ангел се дължи на тяхната молитва. Може да кажете: „Не можем ли и ние да направим същото?“ Можете, ако разбирате нерационалните числа.

Ако всички бяха се обърнали към Бога с молба: „Господи, ние употребихме всички методи за оправяне на света, кажи ни един начин, по който да го оправим!“ И ако се помолят от сърце, методът ще дойде. Този начин е много прост, но като го приложат, ще дойде Господ в света и ще помогне на хората.

В Америка има едно общество на взаимопомощ. То брои повече от 100 000 души. Ако един от членовете на това общество заболее, той изпраща писмо до централата на обществото. Те веднага се събират и започват да се молят за него. Друг член закъса нещо в службата си. И той пише писмо до центра-

лата. Пак се събират на обща молитва. Мома или момък иска да се жени, но среща мъчнотия пише на съмишлениците си и те им помагат. Жена иска да има детенце, но страда нещо. Тя пише на близките си и те веднага отправят молитвата си към Бога. На 100 от техните молитви 75% имат резултат. Общата молитва е пътят, по който хората успяват в живота си. В американските вестници постоянно срещате благодарност от тези, които са получили помощ. Просителят изпраща в писмото си само един долар.

Молитвата е Божествен акт. Щом моето сърце ангажира моя дух, тогава душата ми ще ангажира всички ония хора, които се намират в хармония с мене.

Отсега нататък трябва да сме свързани умствено и сърдечно с всички хора по Земята, защото спасението е в нашите общи молитви. Молитвата има велика сила. С молитвата ще подготвим своя ум и своето сърце. Трябва да се молим един за други, да пращаме добри мисли на своите приятели, да се молим за тях, да искаме да бъдат благословени и Господ, като благослови тях, ще благослови и нас.

ОТГОВОР

Който иска, той винаги получава. Законът е такъв. Някой казва: „Господ знае от какво имам нужда и ще ми даде нужното“. Не, дава се само на този, който иска.

„Каквото попросите, ще ви се даде; търсете и ще намерите,хлопайте и ще ви се отвори.“

Сума си човек трябва да иска, със сърцето си трябва да търси, а с волята си трябва да хлопа. Трите като се съединят, тогава човек ще получи.

Казано е: „Хлопайте, търсете, искайте“. Обаче трябва да се разберат тези думи. Да търсиш, това значи да побеждаваш мъчнотиите, да искаш, това значи да намериш пътя, по който можеш да ходиш, да хлопаш, това значи да работиш. За да намериш пътя, трябва да примиряваш противоречията на живота си.

Бог казва в Писанието: „Преди да поискате, Аз ще ви дам“. Ние се молим и казваме: „Толкова време се молим и пак нищо!“ Но когато живеем съобразно законите, преди да ни дойде наум да поискаме нещо, то ще дойде.

Преди да поискаме нещо, Господ вече го е дал, но ние трябва да отидем да си го вземем. Това е молитвата, това е нейното значение. Някой се моли за нещо и иска да стане моментално, а то идва постепенно, постепенно.

В един стих на Писанието се казва: „Възложете товара си на Господа“. Турете вашето желание във вашето подсъзнание и го забравете. Тогава груги

ще се занимават с него. Защото, в дадения случай, вашето съзнание и самосъзнание служат само като събирателна сила, но вашето подсъзнание и свръх-съзнание градят.

Вие се молите. Ако вашата молитва е във вашето съзнание и самосъзнание, тя нищо няма да направи. Такива молитви не отиват надалеч. Една молитва, като я отпратиш, ти трябва да я забравиш, не да я забравиш, но да я оставиш на великите закони на природата: светлина, топлина и влага, те ще направят с нея, както знаят.

Писанието казва: „Бог е Любов“. Значи Любовта е изявление на Бога. Бог всякога проявява това, което не сме знаели. Вие мислите, че Господ е като хората и че кани тези, които са обичани не, Господ няма такъв характер. За Него първият светия и най-големият грешник са еднакви. Вие философствате и казвате: „Защо сте ми дали малко?“ Защото идвате с малко канче. Като отидеш при Господа с таква канче, Той си дава малко. Иди при Него с голямо канче и ще ти се даде повече. Помнете едно правило: ако тръгнеш към Господа с каца, трябва да си я носиш, и като я напълниш, пак ти ще я мъкнеш на гръб. При Господа никога няма да ти носи товара. Законът е: да носиш при Господа такъв съг, в който ще туриш толкова тежест, колкото тежиш. „Не изисквайте нищо повече от това, що ви е определено“ (Ев. от Лука, 3;13).

Бог обича добрите, праведните. Не че Бог не обича грешните, но външно се показва, като че не ги обича. Помнете: грешните не са възприемчиви към Любовта и към благата, които идат от Бога.

И днес даже човек може да има връзка, съобщение с невидимия свят. Достатъчно е той да има будно

съзнание във време на молитва, за да бъде във връзка с този свят.

Причината, заедно човек не получава отговор на своята молитва, се дължи на това, че съзнанието му не е будно. В това отношение човешкото съзнание не е нищо друго освен радиоапарат, който възприема и предава звуковите вълни от пространството.

Когато душата е будна, отговаря се на молитвата, когато душата не е будна, никакъв отговор няма.

Всичките ви чувства трябва да бъдат извънредно изострени, да възприемете всичко онова, което Той ще ви даде. В дадения случай, като те полъхне вятърът, да почувстваш Божествената благодат. Ако малко те полъхне и ти кажеш: „Ще се простудя“, лъхне те, ти започваш да се боиш да не се простудиш. Приемам аз простудяването само при голяма буря, когато се измени температурата навсякъде. Когато, понякога път, човек се моли, чувства едно малко полъхване, то е приятно. Божественият лъх, Божествените дихания аз ги наричам дихания на човешката мисъл. Тя се изразява чрез дробовете.

Какво представлява молитвата? Молитвите са писма, които изпращате чрез радиото за онзи свят. Вие казвате, че това е глупава работа. Чудно нещо! Като говорят в Англия, вие слушате тук всичко, каквото се говори. И вие като говорите тук, от Англия ви слушат. Това ви се вижда естествено, а като става въпрос за възприемане от невидимия свят, считате го за глупаво. В невидимия свят има установени такива пътища, каквито на земята няма. Достатъчно е човек да повдигне мисълта си нагоре,

и след десетина минути, или най-много след половин час ще получи отговор на молитвата си.

Да се молиш съзнателно, това значи да отправяш енергиите си към Разумното в света. Накъде е Разумното: нагоре, надолу, на изток или на запад? Дето е разумното, там е истинската посока, която може да бъде изток, запад, север, юг безразлично. Ние не гържим за външната посока, но за смисъла на нещата. Дълбоката, истинска молитва се приема всякога, независимо от това как и откъде иде. Когато молитвата на човека се приема, това показва, че телефонът за горния свят е бил отворен. Не се ли приема молитвата му, телефонът за горния свят е бил затворен.

Учените казват, че над Земята има един дебел пояс, който отклонява вълните и пречатства изкачването им. С това научно твърдение може да се обясни защо молитвата на някои хора не може да се издигне по-високо от тях. Колкото по-будно и по-високо е съзнанието на човека, толкова по-голяма е вероятността молитвата му да бъде приета.

Който има радио, той може да се съобщава и с този, и с онзи свят, той може да влезе във връзка със съществата, които живеят на Хималаите, той може да влезе във връзка и със същества от невидимия свят.

И тъй, като отправяте молитвите си нагоре, ще се пазите от вълните вълни, които се отразяват вредно върху духа на човека. Съмнението, неверието, безлюбието са вълни от вълчи характер, които се образуват от омнибусите на астралния свят.

Който иска молитвата му да бъде приета, той трябва да познава закона на жертвата.

Сега закона да обясня: за да бъде приета молитвата ви пред Господа, не е достатъчно само да признаете греховете си или да кажете като Давида, че в грях ви е заченала майка ви. Не, който иска нещо от Господа, трябва да обещае нещо, да пожертва нещо от себе си. И каквото обещае, трябва да го изпълни. Каквато жертва намисли да направи, той трябва да я даде. Няма случай в света, човек да е изпълнил обещанието си, което е дал пред Бога и да не е получил отговор на молитвата си. Някой обещава нещо пред Господа, но после се извинява, че не е могъл да изпълни обещанието си, понеже бил млад, бил поставен на изкушения, или че бил стар, женен, със задължения към жена и към деца. Оставете настрана вашата младост и старост! Как ще докажете, че сте млади или стари? Как ще докажете, че сте женени? Че сте млади или стари, това е сън, това е илюзия, не е действителност.

Някога, в младите си години, Толстой взел участие в една хазартна игра, в която изгубил много. Каквото влагал, все губел и дошъл най-после до един дълг от 12 000 рубли. Като се видял пред такъв голям дълг, той изпаднал в отчаяние и вътрешно се помолил на Бога, да му помогне по някакъв начин да излезе от това затруднение. Същевременно той обещал в себе си, че повече няма да взема участие в такива игри. Един негов приятел му дал една рубла да продължи играта. Той взел рублата, вложил и нея и играл само за да спечели някаква сума, с която да изплати дълга си. Щом спечелил нужната сума, той изплатил дълга си, взел шапката си и никога вече не взимал участие в такива игри.

Казва се на едно място в Писанието: „Невъзможното за хората, е възможно за Бога“. Намерите ли

се в трудно положение, каквото и да е то, обърнете се към Бога с всичката си душа и дух. Не мислете, че можете да Го подкупите със запалването на 2-3 свещи или с написването на една книга. Не, ще измените мисълта си и ще кажете: „Всичко ще пожертвам за Бога!“ И ще видите тогава как Бог ще ви се открие. Сиромас сте, кажете: „Господи, всичко ще пожертвам за Тебе“. Кажете ли това, сиромашията ще се оттегли от вас. Сгрешите ли, сиромашията ще дойде в двоен размер. Болен сте, кажете същото и болестта ще изчезне. Дадете ли едно свещено обещание, дръжте го в ума си. Дръжте на тази ваша идея!

Всяко нещо, което се запалва и изгасва, се отнася към илюзиите на живота. Когато някой иска да разбере дали молитвите му отиват до Бога, нека се помоли за някой болен. Ако болният оздравее, молитвата му е приета; ако не оздравее, молитвата му не е приета. Така може да се провери богатството, учеността, силата на човека. Пратете богатия човек при някой скръбен и вижте какво влияние ще окаже богатството му върху скръбта на този човек. Ако скръбта му се замени с радост, богатството му е наместо. Не може ли да направи това, богатството му е товар. Всяко благо, което допринася нещо за човешката душа, е реално. Става ли въпрос за реалността на нещата, човек трябва да прави опити. Така само той ще разбере какво представлява физическият свят и какво духовният.

Първото нещо, което трябва да научите, е да изчезне всяко съмнение от ума ви, да дойдете в съприкосновение с духовния свят; ако можете да го проектирате, вашите приятели веднага ще ви се притекат на помощ. (...) Някой казва: „Аз се молих“. Да, но аз виждам, че молитвата ви стои само две

педи над главата ви. Ще се помолите 510100 пъти от дълбочината на сърцето си, докато успеете да пратите прощението си до Господа. И когато то дойде в Неговите уши, Той ще ви отговори.

Молитвата е процес на дишането. Ако мислите дали ще чуе Господ молитвата ви, значи молитете се със съмнения в Бога. Макар да не Го виждате къде е, но можете да Го усещате. Във всяко желание и мисъл има три неща: ширина, дълбочина и височина. Който има дълбочина, шум не вдига.

Няма живо съществуване в света, малко или голямо, на чийто зов Бог да не е отговорил. Няма случай Бог да не е отговорил на една душа.

Молитвата е един Божествен импулс, та затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя има влияние към всички области на живота. Най-после вие всички можете да правите опити и виждете на колко молитви Господ отговаря. Само че, когато се молитете, никому не съобщавайте за какво се молитете, докато резултатите не се появят и докато делото не се изпълни, защото ако някому съобщите, твърде възможно е да си попречите и тогава вие сами ще сте си виновни.

Ще ви дам едно правило: след всяка молитва оставайте известно време в мълчание и във възприемателно състояние, за да видите какво благо Бог ще ви даде. Когато молитвата е успешна, винаги Бог се изявява и ти дава един малък подарък. Обаче ние, веднага щом свършим молитвата, не чакаме, а почваме друга работа.

Невидимият свят най-първо се проявява без обра-

зи. Направете следното упражнение 3 пъти на ден: да отправите ума си нагоре и вижте каква мисъл ще дойде. Вижте каква категория мисли ви се дават, защото те ще бъдат разнообразни. После, невидимият свят ще ви говори образно. Например може да видите образа на череша или ябълка. Това са символи. С това невидимият свят иска да ти каже, че и при най-лошите условия трябва да работим и да даваме хубави плодове.

Деца гълбоко желаят нещата и затова каквото поискат, получават, а възрастните умуват ли, умуват и затова не получават.

Усърдно се молете и чакайте, докато получите упътвания отвътре. Вътрешното просветление ще дойде по три начина: физически, астрален и умствен.

Когато сте научили някои от Божествените гуми и сте се молили, вие ще усетите тук, долу, под лъжичката, една топлина, ще се разшири гушата ви и ще усетите, че скоро ще ви се отговори получавате насърчение. И не се минава час, два или три и както сте усетили, тъй ви се отговаря. А някой път се молите, усещате една твърдост, ожесточение, като че ли молитвата ви е една педя над главата ви и не дохожда никакъв отговор. Вие говорите с Бога на един непознат език и той не ви отговаря. Когато говорим съобразно Неговата воля, Той ни отговаря.

Как ще познаете, че сте получили отговор на молитвата си? По онази вътрешна, тиха радост, по онази малка вътрешна светлина, която ще ви помогне при разрешаване на известни въпроси. Някой получава моментално отговор на молитвата си, друг чака дни, седмици, месеци, а трети чака с години това зависи от интензивността на молитвата.

След молитвата да се прави опит и да се види в мълчание какви вълни ще дойдат. Някой път може да дойде само един глас, който не е толкова определен, а някой път гласът става определен.

Хубавите мисли, това са атмосфера. Трябва да се пазим, защото не сме в един уреден свят, когато една мисъл и едно чувство могат да те ползват. Силна мисъл трябва да имаш около себе си, силно чувство и силна воля. Не както сега мислите механически. То е като аура, която обкръжава човека наоколо. По този начин ние разбираме, че трябва да се обкръжавате с Божественото. Ако ти, след като се молиш, ако тази Божествена мисъл не може да те ползва, непотребна е тази мисъл. Казва някой: „Аз се помолих на Господа“. Ти, щом се помолиш, трябва да се образува една аура около тебе. Щом молитвата не е чула, ти не си помолил както трябва.

Един човек се убедил в духовните работи и искал да направи опит, и в един облачен ден той се помолил на Господа така: „За да повярвам, че ме слушаш, нека се отвори едно малко, ясно отворстие на небето“. И действително се отворило. Това е, като че ли се намираш пред една къща и молиш да се отвори прозореца и като има разумни хора вътре, стават и го отварят. Когато се молиш на Бога, Той непременно ще прати някого да ти помогне. А когато се моли някой друг, може да прати теб да му помогнеш. Ако имате вяра и любите Бога, всичките ви молитви ще бъдат чути. Може да се забави някоя молитва, но ще бъде изпълнена, но главно, ако любите Бога.

Питаш: какъв ще бъде бъдещият живот? Бъдещият живот ще бъде такъв: майката да не измъчва децата си, и децата да не измъчват майка си, свеще-

никът да не измъчва верующите, и верующите да не измъчват свещеника, учителите да не измъчват учениците, и учениците да не измъчват учителите. Хората да се не учат да се намразват и след това да показват любовта си. Да бъдеш толкова предвидлив, че като направил добро, онзи да не знае и да каже: „Откъде ли дойде това?“ И тогава ще се сбъдне следното: това е от американския живот. Една бедна жена се е молила на Бога, Бог да ѝ изпрати помощ. Един богаташ чул, че тя се моли и поискал да се пошегува с нея. Турил пред нейния прозорец една торба със злато. Жената казала: „Аз се молих, и Господ ми изпрати“. Онзи казал: „Какво ти прати Господ? Аз те послушах, че се молиш така и турих торбата със златото.“ Жената казала: „Господ те изпрати, да изпълниш Неговата воля. Той чрез тебе ми изпрати това.“

Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да можеш да възприемеш известни Божествени течения. След като възприемеш тия течения от небето, вашето сърце ще стане център на земята. Други течения ще минат през сърцето ти нагоре. Има ангели, които отбелязват и знаят от какво се нуждаете. Тия течения трябва да минат през сърцето ти, да ги почувстваш и тогава ще можеш да се молиш. Ако ти не допуснеш тия течения да минат през сърцето ти, ти може пак да се молиш, но няма да имаш полза. В Божествения свят знаят кога тия течения са минали през тебе. Те знаят от какво имате нужда и веднага задоволяват тази ви нужда. Затуй сърцето ви трябва да бъде горещо и отворено, за да минават тия Божествени течения и да се хроникират твоите нужди и горе, и долу. Ангелите ще покажат от какво имаш съществена нужда. Вие може да се молите за това, за оно-

ва, но туй не се взема предвид. Тия течения, които минават през вас, те могат напълно да определят и задоволят нуждите ви.

Колкото и несвършени да са молитвите на човека, светлите ангелски същества ги приемат, преработват ги и ги изпращат на Бога. Молитвите се приемат от Духа и той ги предава на Бога. Значи Духът е посредник между човека и Бога при молитвите му.

Молитвите се приемат от Духа и той ги предава на Бога. Духът е йерархията, която е посредник при молитвата между човека и Бога. Между човека и Бога има дванадесет класа висши същества. Всяка наша мисъл, отправена към Бога, минава през тези дванадесет класа, за да отиде при Бога. Невидимият свят чака да дойде подходящо, целесъобразно време, за да се изпълни молитвата ни. Вашите мисли, макар и да не са свършени, светлите същества ги приемат и пращат към Бога преработени. Та моlette се както знаете и каквото родим, невидимият свят го преработва и после ни го възвръща.

Апостол Павел казва: „Молите се, но отговор не получавате“. Защо? Защото молитвите на мнозина излизат само от устата, а не от сърцето. Нарездането на красиви думи в стройни, правилни редове, не представя молитва. Ако е въпрос за красив език, няма по-красив език от Божия. Ако е въпрос за красива мисъл, няма по-красива мисъл от Божията. Ако е въпрос за добро, по-велико добро от Неговото няма. Ако е въпрос за светлина, коя светлина може да се сравни с Божията? Тогава, за какво можем да очакваме отговор на нашата молитва? Дали за силата ни, дали за знанието ни, дали за обичта ни? За какво Бог може да ни обича? За истината, която е вложена в нас. Ка-

зано е в един стих: „Възлюбил Си истината в душата ни“. В това отношение нашата душа е съкровищница, в която е вложена истината. Докато истината е в душата ни, ние имаме цена. Щом изгубим истината, с нея заедно изгубваме и своята цена. Обезценяването на човека в този случай е изразено с поговорката: „Този човек не струва лула тютюн“.

Вие сте били млади, тогава сте писали любовни писма. С едно писмо свършва ли се работата? Не, пишеш едно писмо, две, три, четири, пет и пр. Напишеш цял куп писма. Когато ние се обръщаме към Бога, ако нашето молитвено писмо не стига до Него и молитвата я връщат назад, значи писмото ни не е пристигнало. Защото, за да пристигне молитвата, тя ще мине през всички категории същества, за да бъде цензурирана. И това писмо, като отиде при Бога, ще е описателно вече. Някой мисли, че е казал молитва, когато се моли като онзи фарисей: „Благодаря Ти, Господи, че аз не съм като онзи човек грешен“. Такава молитва не е отишла. Всяка една молитва, като не е чиста, като не е съставена добре, тя като мине през онези същества, които цензурират, те ще направят поправки и тогава тя добива красота. И като отиде така при Бога, ние добиваме тогава голяма радост, разбираме, че всичките поправки са на място, които те са направили. А ти казваш: „Аз се молех“. Но твоята молитва е приела всички поправки от тези двете категории ангели и ти си доволен.

Казвам: от Божествено гледище молитвата представлява велико нещо. Тя е Божественият лъч, който излиза от душата на всеки човек. Щом е така, този лъч непременно трябва да мине през душите на всички хора, от най-малките до най-големите, които живеят по лицето на Земята. След като направи

този кръг, лъчът пак ще се върне при този човек, от когото е излязъл. Това време може да трае минута, може и един час, или един ден, а може би и месеци, и години зависи от интензивността, с която молитвата е изпратена в пространството. До това време човек постоянно трябва да се моли, да поддържа силата на този лъч, за да може той да направи своята обиколка. Някои хора мислят, че като се помолят веднъж за нещо, това е достатъчно. Не, хванеш ли се веднъж на хорото, и да искаш вече да се пуснеш, не можеш. Защо? Законът е такъв. Помолиш ли се веднъж, твоята молитва трябва да мине през душите, умовете и сърцата на всички хора и след това пак да се върне при тебе. Щом се върне при тебе, ти вече си свободен.

Някой човек, като се помоли веднъж и получи веднага отговор, казва: „Няма да се моля повече“. Обаче помоли ли се веднъж, природата вече го застава да продължава молитвата си. Той вече носи последици на своята молитва. Тя е тръгнала вече из пространството и пътува. Ти седиш спокойно, забравил си, че някога си се молил, и току изведнъж чуваш някой да грънка на твоя телефон: „Моля, изкажи се по-ясно, не те разбрах, какво искаше“. Едва се справиш с него, друг някой те вика по телефона: „Моля ти се, господине, не се чува добре, по-ясно говори, искам да разбера какво е твоето желание“. След него грънка на телефона ти трети, четвърти и т.н. Ти си длъжен да обясняваш на всички, които ти искат обяснение, защото иначе или молитвата ти ще се предаде криво, или ще спреш предаването ѝ. Понеже всички хора подемат твоята молитва, ти не можеш да се освободиш от нея, докато тя отново не се върне при тебе с известен отговор. Ти трябва да чакаш да се изредят два милиарда хора, и тогава да се освободиш. И затова, ако човек иска по-скоро да получи отговор,

молитвата му трябва да бъде кратка, ясна, чиста и интензивна. Който е отправял неправилно молитвата си, казва: „Повече не се моля! Тази работа няма край.“ Това са безверниците в света. Туй, обаче, е едната страна на молитвата.

Като наблюдавам съвременните хора, аз се чудя на тях. Те отправят своите молби към Бога и желаят работите им веднага да се уредят. Те не мислят, че в дадения момент хиляди и милиони същества отправят молитвата си към Бога, всички искат да им се отговори. И ако не получат отговор на молитвата си, те са готови да се възмуцават и обезсърчават. Ако ти си подал прощението си днес, преди тебе милиони други същества са подали своите прошения и чакат реда си. Всичко върви поред. В Бога няма никакво лицеприятие. Понякога, докато дойде ред на твоето прошение, може да мине година и повече. А някога, ако са дадени малко прошения, ти ще получиш по-скоро отговор. Ако не получат веднага отговор на молитвата си, хората са готови да се съблазнят. В това отношение те са много възискателни. Напротив, ако не получите скоро отговор, радвайте се, че други някои са получили и получават в това време отговор на своите заявления. Като се отговори на тях, ще дойде и вашият ред. Важно е човек да настоява на молитвата си. В това време обаче трябва да работите.

Направете един опит да проверите дали провидението се грижи за вас, дали Бог се грижи за вас, дали животът има смисъл. (...) Идете при един болен и кажете: „Господи, ако е писано така, нека този болен да оздравее“. И ще видите, че след 2-3 дена този болен е здрав. Щом стане това, значи вие сте получили отговор на молитвата си. Какво има още

да се съмнявате? Вие не сте нито светия, нито праведен човек, но получавате отговор на молитвата си. После ще дойде съмнението: този човек може е оздравял преди това, а може би и без вашата молитва щеше да оздравее. Направете още един път същия опит. Но ако се усъмните, ще ви поставят на легло и животът ви ще виси на конец.

При това положение вие трябва сами да си направите опита. Сега кажете: „Господи, ако ми върнеш живота, ще повярвам вече в Тебе“. И ще видите, че най-много след една седмица вие ще бъдете здрави. Трябва ли да се съмнявате и след това? Тези опити можете да ги направите и сами да се уверите в истинността на думите ми.

Някой казва: „Аз се помолих на Бога и Той ме послуша“. Ти проверил ли си, колко пъти Господ те е послушал? Ако на 100 пъти 10 пъти те слуша, а 90 пъти не, мислиш ли, че си от много праведните? Ако Господ на 100 молитви 99 пъти те послуша, а само един път направи изключение, не те послуша, тогава ти си човек.

Един англичанин е написал една книга, дал е цяла статистика. Тази статистика се състои в следното: той живял 95 години и в това време отправил към Бога един и половина милиона молитви, на които получил отговор. С парите, които получил като отговор на своите молитви, той отглеждал повече от 2 000 деца сирачета в едно сиропиталище, без да иска направо от хората пари. Той седял и се молел, без да казва никому, че има нужда от пари, че отглежда сирачета. Молел се и очаквал. Един ден имал голяма нужда от пари за сиропиталището си и се помолел на Бога да му помогне. По едно време

идва при него един англичанин и му казва: „Аз имам на разположение 500 хиляди английски лири, искам да ги дам на някое благотворително сдружение“. „Добре, щом искате, дайте ги на когото намерите за добре.“ „Вие имате ли нужда?“ „Ако искате, можете да дадете, то е ваша работа.“ Англичанинът си излиза вън и пак се връща и го пита: „Вие имате ли нужда?“ Трети път пак го пита и след като излязъл вън, най-после се върнал и казал на този благороден човек: „Имате или нямате нужда, аз ще оставя парите на вас. Вземете тези пари и си свършете някоя работа.“

Сега аз привеждам един изключителен случай. Втори подобен случай няма. Такава книга втори път не може да се напише. Това е нещо небивало, от което не можем да извадим едно общо заключение. Този човек е бил уверен в молитвата си. Той е извадил един закон, който е описал в книгата си през реди статистики. Ако четете тази книга, в нея няма да намерите никакви теории, никакви обяснения. Само данни. Той пише в книгата си колко пъти се е молил и колко пъти са му отговорили.

Вие бихте казали: „Я ги дайте!“ Не, вие не разбирате закона. Вие ще оставите онзи плод сам да капне. В Божествения свят се изисква едно велико самообладание, никаква алчност да няма.

Една вечер минавах с един свой приятел край едно село. Сред селото над една от къщите видях приятна, мека, синя светлина, която се издигаше нагоре към небето. Тя ми показа, че в този дом живее един добър човек, който в това време се моли на Бога и молитвата му се приема. Обърнах внимание на приятеля си към тази светлина и го попитах дали я виж-

да. Приятелят ми погледна нататък и я видя. Обаче не всеки човек вижда тази светлина.

И тогава ще бъдете в положението на онова малко бедно дете, което писало писмо на Бога. Това малко дете останало без майка и без баща, и като нямало нищо, решило да напише едно писмо до Господа. То написало писмото, изказало своите нужди и го адресирало: „До Господа Исуса Христа в онзи свят“. Пуснало писмото в пощата и се върнало дома си, да чака отговор от Бога. Като получили това писмо, пощенските чиновници се събрали да го прочетат заедно. Като видяли тази чиста детска вяра, те решили да му помогнат. Наистина, събрали една голяма сума и могли да задоволят всичките му нужди. Значи то получило отговор на своето писмо до Господа.

Вяра има това дете. То не разбира поряръка на нещата, но вярва, че Господ ще му отговори. И наистина Господ му отговорил чрез чиновниците в пощата. Нека станем и ние като малките деца. Нека имаме тяхната вяра. Като не разбирате някой въпрос, пишете едно писмо до невидимия свят те ще ви отговорят. Съвременните хора се срамуват да се молят. Да се молите, това значи да учите езика на природата, единственият най-добър начин за изучаване езика на природата. Не е въпрос на колене да застанете и смирено да се молите, но така трябва да се молите, че да научите нещо. Ще прашате писмата си до Господа, ще кореспондирате, докато научите нейния език.